

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 23. lokakuuta 2019
(OR. en)

2018/0330 A (COD)

PE-CONS 33/19

FRONT 176
SIRIS 89
COMIX 252
CODEC 375

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o
1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2019/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä
asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan sekä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä³,

¹ EUVL C 110, 22.3.2019, s.62.

² Lausunto annettu 6. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ulkorajojen turvallisuutta koskevan unionin politiikan tavoitteena on kehittää ja ylläpitää kansallisella ja unionin tasolla Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta, joka on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa sekä olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus on keskeisessä asemassa parannettaessa muuttoliikkeen hallintaa. Tavoitteena on hallita tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin näillä rajoilla siten, että voidaan puuttua vakavaan rajat ylittävään rikollisuuteen sekä varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa. Samalla on tarpeen toimia perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen sekä tavalla, jolla turvataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa.
- (2) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004¹. Se aloitti toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2005 ja on siitä alkaen menestyksekkäästi avustanut jäsenvaltioita ulkorajojen turvallisuuden operatiivisten seikkojen täytäntöönpanossa yhteisoperaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta sekä analysoimalla riskejä, vaihtamalla tietoja, hoitamalla suhteita kolmansiin maihin ja palauttamalla palautettavia henkilöitä.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004, annettu 26 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta (EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (3) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivalle virastolle on annettu uusi nimi, Euroopan raja- ja merivartiovirasto, jäljempänä 'virasto', jota kutsutaan tavanomaisesti nimellä 'Frontex', ja sen tehtäviä on laajennettu siten, että kaikki sen toimet ja menettelyt jatkuvat täysimääräisesti. Viraston päätehtävinä olisi oltava teknisen ja operatiivisen strategian laatiminen osana Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin toteuttamiseksi, rajavalvonnan tehokkaasta toiminnasta huolehtiminen ulkorajoilla, riskianalyyysien ja haavoittuvuusarviointien tekeminen, teknisen ja operatiivisen lisäavun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille yhteisoperaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta, toimenpiteiden käytännön toteutuksen varmistaminen kiireellisiä toimia edellyttävissä tilanteissa ulkorajoilla, teknisen ja operatiivisen avun antaminen merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi ja palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestäminen, koordinointi ja toteuttaminen.
- (4) Siitä lähtien, kun muuttoliikekriisi alkoi vuonna 2015, komissio on tehnyt tärkeitä aloitteita ja ehdottanut useita toimenpiteitä lujittaakseen ulkorajojen suojelua ja palauttaakseen Schengen-alueen normaalin toiminnan. Ehdotus Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimeksiannon laajentamiseksi merkittävästi esitettiin joulukuussa 2015, ja siitä neuvoteltiin nopeasti vuonna 2016. Tuloksena ollut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624¹ tuli voimaan 6 päivänä lokakuuta 2016.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (5) Unionin kehystä ulkorajojen valvonnan, palauttamisen, rajat ylittävän rikollisuuden torjunnan ja turvapaikka-asioiden aloilla on kuitenkin vielä parannettava. Tätä varten ja tueksi nykyisille ja tuleville suunnitelluille operatiivisille toimille eurooppalaista raja- ja merivartiostoa olisi uudistettava antamalla virastolle vahvempi toimeksianto ja erityisesti tarjoamalla sille tarvittavat suorituskyyvyt sellaisen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon muodossa, jäljempänä 'pysyvä joukko'. Pysyvän joukon olisi asteittain mutta nopeasti saavutettava strategisena tavoitteena oleva 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsenen vahvuus liitteessä I esitetyllä tavalla ja joilla on tapauksen mukaan toimivaltuudet tukea jäsenvaltioita tuloksellisesti kentällä näiden toimissa ulkorajojen suojaamiseksi, rajat ylittävän rikollisuuden torjumiseksi ja laittomien maahantulijoiden tuloksellisen ja kestävän palauttamisen nopeuttamiseksi merkittävästi. Tällainen 10 000 operatiivisen henkilöstön vahvuus on käytettävissä oleva enimmäisvahvuus, jolla voidaan tuloksellisesti vastata olemassa oleviin ja tuleviin rajavalvonta- ja palautusoperaatioiden operatiivisiin tarpeisiin unionissa ja kolmansissa maissa, mukaan lukien tulevaisuuden kriiseihin tarvittava nopean toiminnan suorituskyyky.
- (6) Komission olisi tehtävä arviointi eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon kokonaismäärästä ja kokoonpanosta, mukaan lukien yksittäisten jäsenvaltioiden pysyvään joukkoon osoittamien osuuksien vahvuus, sekä sen koulutuksesta, asiantuntemuksesta ja ammattitaidosta. Komission olisi viimeistään maaliskuussa 2024 tarvittaessa esitettävä aiheellisia ehdotuksia liitteiden I, II, III ja IV muuttamiseksi. Jos komissio ei esitä ehdotusta, sen olisi perusteltava tämä.

- (7) Tämän asetuksen täytäntöönpanoon ja erityisesti pysyvän joukon perustamiseen, myös komission pysyvästä joukosta tekemän arvioinnin jälkeen, olisi sovellettava monivuotista rahoituskehystä.
- (8) Eurooppa-neuvosto kehotti 28 päivänä kesäkuuta 2018 antamissaan päätelmissä vahvistamaan edelleen viraston tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen voimavaroja ja vahvistamalla sen toimivaltuuksia, jotta voidaan varmistaa ulkorajojen tehokas valvonta ja nopeuttaa merkittävästi laittomien maahantulijoiden tuloksellista palauttamista.
- (9) On tarpeen seurata tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä, vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin ulkorajoilla, varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa, turvata Schengen-alueen toiminta ja kunnioittaa kaiken perustana olevaa yhteisvastuun periaatetta. Kyseisten toimien ja tavoitteiden lisäksi muuttoliikettä olisi hallittava ennakoivasti, myös tarvittavin kolmansissa maissa toteutettavin toimin. Tätä varten on tarpeen vakiinnuttaa eurooppalainen raja- ja merivartiosto ja laajentaa edelleen viraston toimeksiantoa.
- (10) Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden ylläpitämisessä olisi varmistettava yhtenäisyys muiden toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa.
- (11) Neliportaiseen maahanpääsyn valvontamalliin perustuvaan Euroopan yhdenmetyyn rajaturvallisuuteen sisältyvät toimenpiteet kolmansissa maissa, kuten yhteiseen viisumipolitiikkaan kuuluvat toimenpiteet, naapureina olevien kolmansien maiden kanssa toteutettavat toimenpiteet, ulkorajoilla toteutettavat rajavalvontatoimenpiteet, riskianalyysi ja Schengen-alueella toteutettavat toimenpiteet sekä palauttaminen.

- (12) Euroopan yhdenmukista rajaturvallisuutta olisi ylläpidettävä siten, että vastuu on jaettu viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kesken, mukaan lukien rannikkovartiostot niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja hoitaessa muita rajavalvontatehtäviä sekä palauttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset. Vaikka jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu ulkorajojensa turvallisuudesta oman etunsa ja kaikkien jäsenvaltioiden edun vuoksi ja ne vastaavat palauttamispäätösten tekemisestä, viraston olisi tuettava ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista vahvistamalla, arvioimalla ja koordinoimalla kyseisiä toimenpiteitä toteuttavien jäsenvaltioiden toimia. Viraston toiminnan olisi täydennettävä jäsenvaltioiden toimia.
- (13) Jotta voitaisiin varmistaa Euroopan yhdenmukisen rajaturvallisuuden tehokas ylläpitäminen ja tehostaa unionin palauttamispolitiikkaa, olisi perustettava Eurooppalainen raja- ja merivartiosto. Sille olisi annettava tarvittavat taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit sekä kalusto. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston olisi koostuttava virastosta ja rajaturvallisuudesta vastaavista kansallisista viranomaisista, myös rannikkovartiostoista niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaavista kansallisista viranomaisista. Se tukeutuu näin ollen toiminnassaan tietojen, valmiuksien ja järjestelmien yhteiseen käyttöön kansallisella tasolla ja viraston toimintaan unionin tasolla.
- (14) Euroopan yhdenmukista rajaturvallisuus ei muuta komission ja jäsenvaltioiden kunkin omaa toimivaltaa tullialueella etenkin valvonnan, riskien hallinnan ja tietojenvaihdon osalta.

- (15) Ulkorajojen valvontaa ja palauttamista koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittäminen, johon sisältyy myös Euroopan yhdenmukista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan laatiminen, kuuluu edelleen unionin toimielinten vastuulle. Viraston ja näiden toimielinten välinen tiivis koordinointi olisi taattava.
- (16) Euroopan yhdenmukisen rajaturvallisuuden tehokas toteuttaminen, josta huolehtii eurooppalainen raja- ja merivartiosto, on varmistettava monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin avulla. Monivuotisella syklillä olisi vahvistettava yhdenmukista, yhtenäistä ja jatkuva prosessi strategisten suuntaviivojen antamiseksi kaikille asiaankuuluville toimijoille unionin tasolla ja kansallisella tasolla rajaturvallisuuden ja palauttamisen alalla, jotta nämä toimijat voivat huolehtia Euroopan yhdenmukisen rajaturvallisuuden täytäntöönpanosta yhtenäisellä tavalla. Siinä olisi myös käsiteltävä eurooppalaisen raja- ja merivartioston kaikkea asiaan liittyvää vuorovaikutusta komission ja muiden unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen kanssa ja yhteistyötä muiden asiaan liittyvien kumppanien, myös kolmansien maiden ja tapauksen mukaan kolmansien osapuolten, kanssa.
- (17) Euroopan yhdenmukista rajaturvallisuus edellyttää jäsenvaltioiden ja viraston välistä yhdenmukista suunnittelua palautus- ja rajavalvontaoperaatioissa, jotta voidaan valmistella reagointia haasteisiin ulkorajoilla, valmiussuunnittelussa sekä palvelukseenottoon ja koulutukseen samoin kuin kaluston hankintaan ja kehittämiseen suunnattavien voimavarojen pitkän aikavälin kehittämistä koskevassa koordinoinnissa.

- (18) Viraston olisi kehitettävä teknisiä standardeja tässä asetuksessa säädettyyn tietojenvaihtoon. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399¹ tuloksellista täytäntöönpanoa ajatellen olisi kehitettävä yhteiset vähimmäisvaatimukset ulkorajojen valvontaa varten. Viraston olisi tätä varten voitava osallistua yhteisten vähimmäisvaatimusten kehittämiseen jäsenvaltioiden ja komission kunkin omaa toimivaltaa asiaankuuluvasti kunnioittaen. Kyseiset ulkorajojen valvontaa koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset olisi kehitettävä ottaen huomioon erityyppiset rajaosuudet, viraston kullekin ulkorajalle määrittämä vaikutustaso ja muut tekijät, kuten maantieteelliset erityispiirteet. Kyseisten yhteisten vähimmäisvaatimusten kehittämisessä olisi otettava huomioon kansallisesta lainsäädännöstä johtuvat mahdolliset rajoitukset.
- (19) Tietojärjestelmien ja ohjelmistosovellusten tekniset standardit olisi mukautettava niihin standardeihin, joita vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavasta Euroopan unionin virasto (eu-LISA) käyttää muissa tietojärjestelmissä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (20) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta unionin ja jäsenvaltioiden väliseen toimivallan jakoon tai niihin jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka johtuvat Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksesta, ihmishengen turvallisuutta merellä koskevasta kansainvälisestä yleissopimuksesta, kansainvälisestä etsintä- ja pelastuspalveluja merellä koskevasta yleissopimuksesta, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisesta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta ja sen maitse, meritse ja ilmateitse tapahtuvaa maahanmuuttajien salakuljetusta koskevasta lisäpöytäkirjasta, vuonna 1951 tehdystä pakolaisten oikeusasemaa koskevasta yleissopimuksesta ja sen vuonna 1967 tehdystä lisäpöytäkirjasta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä eurooppalaisesta yleissopimuksesta (Euroopan ihmisoikeussopimus), valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevasta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta sekä muista asiaankuuluvista kansainvälisistä sopimuksista.
- (21) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 656/2014¹. Merioperaatiot olisi toteutettava niin, että pysäytettyjen tai pelastettujen henkilöiden, kyseessä olevaan merioperaatioon osallistuvien yksiköiden ja kolmansien osapuolten turvallisuus varmistetaan kaikissa tilanteissa.
- (22) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä toissijaisuusperiaatetta noudattaen tämän kuitenkin rajoittamatta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden takaamiseksi.
- (23) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä tämän kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden puolustukseen liittyvää toimivaltaa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

- (24) Viraston tehtävien ja toimivallan laajentamista olisi tasapainotettava lujittamalla perusoikeuksia koskevia takeita ja lisäämällä vastuuvollisuutta ja vastuuta erityisesti henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön toimeenpanovaltuuksien käytön suhteen.
- (25) Virasto tukeutuu toiminnassaan jäsenvaltioiden yhteistyöhön, jotta se voi hoitaa tehtävänsä tuloksellisesti. Tämän vuoksi on tärkeää, että virasto ja jäsenvaltiot toimivat vilpittömässä mielessä ja vaihtavat täsmällisiä tietoja ajoissa. Mitään jäsenvaltiota ei saisi velvoittaa antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusetujensa vastaiseksi.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi myös oman etunsa ja muiden jäsenvaltioiden edun vuoksi toimitettava asiaan liittyviä tietoja, jotka ovat tarpeen viraston toteuttamia toimia varten, kuten tilannetietoisuutta, riskianalyysia, haavoittuvuusarviointeja ja yhdennettyä suunnittelua koskeviin tarkoituksiin. Niiden olisi samoin varmistettava, että tiedot ovat paikkansapitäviä ja ajantasaisia ja että ne on saatu ja tallennettu laillisesti. Jos näihin tietoihin sisältyy henkilötietoja, unionin tietosuojalainsäädäntöä olisi sovellettava täysimääräisesti.

- (27) Tämän asetuksen nojalla perustettavan viestintäverkon olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1052/2013¹ puitteissa kehitettyyn Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) viestintäverkkoon ja korvattava se. Tämän asetuksen nojalla perustettavaa viestintäverkkoa olisi käytettävä kaikessa suojatussa tietojenvaihdossa eurooppalaisessa raja- ja merivartiostossa. Viestintäverkon hyväksyntätaso olisi nostettava luokitustasolle CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, jotta voitaisiin parantaa tietojen turvaamista jäsenvaltioiden välillä ja viraston kanssa.
- (28) Eurosuria tarvitaan, jotta eurooppalainen raja- ja merivartiosto voi tarjota puitteet tietojenvaihdolle ja operatiiviselle yhteistyölle jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä ja viraston kanssa. Eurosuri tarjoaa kansallisille viranomaisille ja virastolle infrastruktuurin ja välineet, joita tarvitaan niiden tilannetietoisuuden parantamiseksi ja toimintakyvyn lisäämiseksi ulkorajoilla, jotta voidaan havaita, estää ja torjua laitonta maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta ja siten auttaa suojelemaan maahantulijoiden henkeä ja varmistamaan heidän suojelunsa.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi perustettava kansalliset koordinoitikeskukset, jotta voitaisiin parantaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja viraston kanssa rajojen valvonnan alalla ja tehdä rajatarkastuksia. Eurosurin moitteettoman toiminnan kannalta on keskeisen tärkeää, että kaikki ulkorajojen valvonnasta kansallisen lainsäädännön nojalla vastuussa olevat kansalliset viranomaiset toimivat yhteistyössä kansallisten koordinoitikeskusten välityksellä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1052/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosuri) perustamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 11).

- (30) Kansallisen koordinoitikeskuksen tehtävä, joka koskee koordinointia ja tietojenvaihtoa kaikkien ulkorajojen valvonnasta kansallisella tasolla vastuussa olevien viranomaisten kesken, ei rajoita rajavalvonnan suunnittelua ja täytäntöönpanoa koskevia kansallisella tasolla vahvistettuja valtuuksia.
- (31) Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita myös antamasta kansallisille koordinoitikeskuksilleen vastuuta Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden muita osatekijöitä koskevasta tietojenvaihdon koordinoinnista ja yhteistyöstä.
- (32) Jäsenvaltioiden ja viraston välillä vaihdettavien tietojen laatu ja tällaisten tietojen vaihdon oikea-aikaisuus ovat edellytyksiä Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden moitteettomalle toiminnalle. Tämä laatu olisi varmistettava Eurosurin menestyksen pohjalta standardoinnin, eri verkkojen ja järjestelmien välisen tietojenvaihdon automatisoinnin, tietojen turvaamisen ja välitettyjen tietojen laadun valvonnan kautta.
- (33) Viraston olisi annettava tarvittavaa apua Eurosurin kehittämiseksi ja käyttämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien, erityisesti perustamalla Eurosur ja ylläpitämällä ja koordinoimalla sitä.
- (34) Eurosurin olisi tarjottava kattava tilannekuva paitsi ulkorajoilta, myös Schengen-alueelta ja rajan läheiseltä alueelta. Sen olisi katettava maa-, meri- ja ilmarajojen valvonta ja rajatarkastukset. Tilannetietoisuuden tarjoaminen Schengen-alueella ei saisi johtaa siihen, että virasto toteuttaa operatiivisia toimia jäsenvaltioiden sisärajoilla.

- (35) Ilmarajojen valvonnan olisi kuuluttava rajaturvallisuuteen, sillä sekä kaupallisia ja yksityisiä lentoja että kauko-ohjattuja ilma-alusjärjestelmiä käytetään maahanmuuttoon ja rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvään laittomaan toimintaan. Ilmarajojen valvonnan tarkoituksena on havaita ja seurata tällaisia epäilyttäviä lentoja, jotka ylittävät tai aikovat ylittää ulkorajat, ja tehdä siihen liittyvä riskianalyysi, jotta unionin ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat aktivoida toimintakyvyn. Tätä varten olisi edistettävä virastojen välistä yhteistyötä unionin tasolla viraston, eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon (EATMN) hallinnoijan ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston (EASA) välillä. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarvittaessa saada tietoja epäilyttävistä ulkoisista lennoista ja reagoida niihin. Viraston olisi seurattava ja tuettava tutkimus- ja innovointitoimintaa tällä alalla.
- (36) Luvattomaan edelleen liikkumiseen liittyvistä tapahtumista raportointi Eurosurissa edesauttaa unioniin kohdistuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja koskevaa viraston seurantaa riskianalyysia ja tilannetietoisuutta koskeviin tarkoituksiin. Täytäntöönpanosäädöksessä, jossa säädetään tilannekuvien tietotasojen yksityiskohdat ja erityisten tilannekuvien laatimista koskevat säännöt, olisi määriteltävä tarkemmin raportoinnin tyyppi, jolla tämä tavoite voidaan parhaiten saavuttaa.
- (37) Viraston tarjoamien Eurosurin fuusiopalvelujen olisi perustuttava valvontavälineiden yhteiseen käyttöön ja virastojen väliseen yhteistyöhön unionin tasolla, Copernicuksen turvallisuuspalvelujen tarjoaminen mukaan lukien. Eurosurin fuusiopalvelujen olisi tarjottava jäsenvaltioille ja virastolle Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen liittyviä tietopalveluja, joilla on lisäarvoa. Eurosurin fuusiopalveluja olisi laajennettava siten, että ne tukevat rajatarkastuksia, ilmarajojen valvontaa ja muuttovirtojen seurantaa.

- (38) Matkustaminen pienillä merikelvottomilla veneillä on lisännyt eteläisillä meriulkorajoilla hukkuneiden maahantulijoiden määrää räjähdysmäisesti. Eurosurin olisi parannettava huomattavasti viraston ja jäsenvaltioiden operatiivista ja teknistä kykyä havaita tällaisia pieniä aluksia ja parannettava jäsenvaltioiden toimintakykyä, mikä auttaisi vähentämään maahantulijoiden kuolemia, myös etsintä- ja pelastusoperaatioiden yhteydessä.
- (39) Tässä asetuksessa tunnustetaan, että muuttoreittejä käyttävät myös kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt.
- (40) Viraston olisi laadittava omaan käyttöönsä ja jäsenvaltioiden käyttöön yleisiä ja räätälöityjä riskianalyyssejä, jotka perustuvat yhteiseen yhdenmukaiseen riskianalyysimalliin. Viraston olisi myös annettava jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella riittäviä tietoja, jotka kattavat kaikki Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden kannalta olennaiset seikat, joita ovat erityisesti rajavalvonta, palauttaminen, kolmansien maiden kansalaisten luvaton edelleen liikkuminen unionissa koskeva ilmiö kehityskulkujen, volyymien ja reittien osalta, rajat ylittävän rikollisuuden, mukaan lukien laittoman maahantulon järjestäminen, ihmiskauppa, terrorismi ja hybridiuhkat, torjunnan sekä tilanne merkityksellisissä kolmansissa maissa, jotta voitaisiin toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä tai puuttua havaittuihin uhkiin ja riskeihin yhdenmukaisen rajaturvallisuuden parantamiseksi ulkorajoilla.

- (41) Koska virasto toimii ulkorajoilla, sen olisi edistettävä rajat ylittävän rikollisuuden kuten ihmissalakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin estämistä ja havaitsemista, kun sen on tarkoituksenmukaista toimia ja kun se on saanut asiassa merkityksellisiä tietoja toimiensa avulla. Sen olisi koordinoitava toimiaan Europolin kanssa, joka on jäsenvaltioiden toimien ja niiden yhteistyön tukemisesta ja lujittamisesta kahteen tai useampaan jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden estämisestä ja torjunnasta vastuussa oleva virasto. Rajat ylittävä ulottuvuus on ulkorajojen laittomiin ylittämisiin välittömässä yhteydessä olevilla rikoksilla, kuten ihmiskaupalla tai ihmissalakuljetuksella. Neuvoston direktiivin 2002/90/EY¹ mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää jättää säätämättä seuraamuksista, jos menettelyn tavoitteena on humanitaarisen avun antaminen maahantulijoille.
- (42) Jaetun vastuun hengessä viraston tehtävänä olisi oltava seurata ulkorajojen turvallisuutta säännöllisesti, mihin sisältyy perusoikeuksien kunnioittaminen rajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä viraston toimissa. Viraston olisi varmistettava asianmukainen ja tuloksellinen seuranta paitsi tilannetietoisuuden ja riskianalyysin myös jäsenvaltioissa olevien omaan henkilöstöönsä kuuluvien asiantuntijoiden läsnäolon avulla. Viraston olisi tämän vuoksi voitava lähettää jäsenvaltioihin komennukselle yhteyshenkilöitä ajanjaksoksi, jonka aikana yhteyshenkilö raportoi pääjohtajalle. Yhteyshenkilöiden raporttien olisi oltava osa haavoittuvuusarviointia.

¹ Neuvoston direktiivi 2002/90/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2002, laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17).

- (43) Viraston olisi tehtävä objektiivisiin kriteereihin perustuva haavoittuvuusarviointi, jolla arvioidaan jäsenvaltioiden kykyä ja valmiutta vastata haasteisiin omilla ulkorajoillaan ja osallistua pysyvään joukkoon ja kalustoreserviin. Haavoittuvuusarviointiin olisi sisällyttävä arvio kalustosta, infrastruktuurista, henkilöstöstä, talousarviosta ja jäsenvaltioiden taloudellisista resursseista sekä niiden valmiussuunnitelmat mahdollisten ulkorajoilla ilmenevien kriisien varalta. Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin kyseisessä arvioinnissa havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Pääjohtajan olisi määritettävä toteutettavat toimenpiteet ja suositeltava niitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Pääjohtajan olisi lisäksi asetettava niiden toteuttamiselle määräaika ja seurattava tiiviisti niiden oikea-aikaista täytäntöönpanoa. Jos tarvittavia toimenpiteitä ei toteuteta asetetussa määräajassa, asia olisi saatettava hallintoneuvoston käsiteltäväksi uuden päätöksen tekemistä varten.
- (44) Jos virastolle ei toimiteta haavoittuvuusarvioinnin tekemiseksi tarvittavia tietoja täsmällisesti ja oikea-aikaisesti, sen olisi voitava ottaa tämä huomioon haavoittuvuusarviointia laatiessaan, jollei tietojen antamatta jättämiselle esitetä asianmukaisesti perusteltuja syitä.

- (45) Haavoittuvuusarviointi ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1053/2013¹ perustettu Schengenin arviointimekanismi ovat kaksi toisiaan täydentävää mekanismia, joilla taataan Schengen-alueen moitteetonta toimintaa koskeva unionin laadunvalvonta ja varmistetaan, että unionin ja kansallisella tasolla on jatkuva valmius vastata kaikkiin haasteisiin ulkorajoilla. Vaikka Schengenin arviointimekanismi on ensisijainen menetelmä arvioitaessa unionin oikeuden täytäntöönpanoa ja noudattamista jäsenvaltioissa, haavoittuvuusarviointin ja Schengenin arviointimekanismin väliset synergiat olisi maksimoitava, jotta saadaan parempi tilannekuva Schengen-alueen toiminnasta ja vältetään mahdollisimman pitkälle jäsenvaltioiden päällekkäinen työ sekä varmistetaan ulkorajojen turvallisuutta tukevien unionin rahoitusvälineiden koordinoidumpi käyttö. Tätä varten viraston ja komission välillä olisi käynnistettävä säännöllinen tietojenvaihto kummankin mekanismin tuloksista.
- (46) Koska jäsenvaltiot vahvistavat rajaosuudet, joille virasto määrittää vaikutustasot, ja koska jäsenvaltioiden ja viraston toimintakyvyn olisi oltava yhteydessä kyseisiin vaikutustasoihin, olisi luotava neljäs, kriittinen vaikutustaso, joka määritettäisiin rajaosuudelle tilapäisesti tilanteessa, jossa Schengen-alue on vaarassa ja johon viraston olisi puututtava.

¹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

- (47) Jos jollekin merirajaosuudelle määritetään laittoman maahanmuuton lisääntymisen vuoksi korkea tai kriittinen vaikutustaso, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi otettava tämä tieto huomioon etsintä- ja pelastusoperaatioiden suunnittelussa ja toteuttamisessa, sillä tällainen tilanne saattaisi lisätä merihädässä oleville henkilöille annettavaa apua koskevia pyyntöjä.
- (48) Viraston olisi järjestettävä jäsenvaltioille asianmukaista teknistä ja operatiivista apua vahvistaakseen niiden valmiuksia täyttää ulkorajojen valvontaan liittyvät velvoitteensa ja vastata ulkorajoilla haasteisiin, jotka johtuvat luvattomien maahantulijoiden määrän kasvusta tai rajat ylittävästä rikollisuudesta. Tällainen apu ei kuitenkaan saisi rajoittaa asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten toimivaltaa aloittaa rikostutkinta. Viraston olisi tällöin joko omasta aloitteestaan ja asianomaisten jäsenvaltion suostumuksella tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä järjestettävä ja koordinoitava yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisiä operaatioita, lähetettävä niihin pysyvän joukon rajaturvallisuusryhmiä, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä ja palautusryhmiä, jäljempänä yhdessä 'ryhmät', ja asetettava käyttöön tarvittava kalusto.

- (49) Jos ulkorajoihin kohdistuu erityinen ja suhteeton haaste, viraston olisi joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä järjestettävä ja koordinoitava nopeita rajainterventioita ja lähetettävä niihin sekä pysyvän joukon ryhmiä että kalustoa, myös nopean toiminnan kalustoreservistä. Nopean toiminnan kalustoreserviin olisi kuuluttava tietty kappalemäärä mahdollisissa nopeissa rajainterventioissa tarvittavaa kalustoa. Nopeilla rajainterventioilla olisi annettava rajoitetuksi ajaksi tukea tilanteissa, jotka edellyttävät välitöntä toimintaa ja joihin tällainen interventio olisi tehokas vastaus. Jotta tällaisen intervention tehokkuus voitaisiin varmistaa, jäsenvaltioiden olisi asetettava niiden virastolle lähettämää, virastolle lyhytaikaista komennusta varten käyttöön asettamaa ja nopeita rajainterventioita varten lähettämää henkilöstöä saataville asianmukaisten ryhmien muodostamiseksi ja annettava tarvittava kalusto. Kun jonkin jäsenvaltion kaluston mukana lähetettävä miehistö on kyseisestä jäsenvaltiosta, miehistö olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion osuudessa pysyvää joukkoon. Viraston ja asianomaisen jäsenvaltion olisi sovittava operaatiosuunnitelmasta.

- (50) Jos jäsenvaltion ulkorajojen tietyille alueille kohdistuu eri ryhmistä koostuvien suurten saapuvien muuttovirtojen aiheuttamia erityisiä ja suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita, jäsenvaltioiden olisi voitava luottaa saavansa teknistä ja operatiivista lisätukea. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien olisi annettava tätä lisätukea alueilla, joille saapuu eniten tulijoita, jäljempänä 'hotspot-alueet'. Näiden ryhmien olisi koostuttava pysyvästä joukosta lähetettävästä operatiivisesta henkilöstöstä sekä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO), Europolin ja tarvittaessa Euroopan perusoikeusviraston, muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen ja jäsenvaltioiden lähettämistä asiantuntijoista. Komission olisi varmistettava jäsenvaltioiden toimittamien tarvetta koskevien arviointien tarvittava koordinointi. Viraston olisi avustettava komissiota eri virastojen välisessä koordinoinnissa kentällä. Komission olisi yhteistyössä isäntäjäsenvaltion ja asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa vahvistettava hotspot-alueilla tehtävän yhteistyön ehdot. Komission olisi varmistettava asianomaisten virastojen koordinointi niille kullekin kuuluvien toimeksiantojen puitteissa ja vastattava muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimien koordinoinnista.

- (51) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartioiden, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä, on asianmukaiset tiedot. Niiden olisi myös varmistettava, että tällaisten viranomaisten henkilöstö saa tasoltaan heidän tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää, ja ohjeet siitä, miten haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt ohjataan asianmukaisten mekanismien piiriin.
- (52) Eurooppa-neuvosto vahvisti 28 päivänä kesäkuuta 2018 antamissaan päätelmissä, että on tärkeää noudattaa muuttoliikettä koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja katsoi, että muuttoliike ei ole haaste ainoastaan yksittäisille jäsenvaltioille vaan myös koko Euroopalle. Se korosti, miten tärkeää unionille on tarjota täysi tuki muuttovirtojen asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi.
- (53) Viraston ja EASOn olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä erityisesti ulkorajoilla muuttoliikkeeseen liittyvien haasteiden, kuten eri ryhmistä koostuvien suurten muuttovirtojen, ratkaisemiseksi tuloksellisesti. Erityisesti viraston ja EASOn olisi koordinoitava toimintaansa ja tuettava jäsenvaltioita, jotta voidaan helpottaa kansainvälistä suojelua koskevia menettelyjä ja peruuttamista koskevaa menettelyä ja sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palautusmenettelyä, joiden kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset on hylätty. Viraston ja EASOn olisi tehtävä yhteistyötä myös muissa yhteisissä operatiivisissa toimissa, joita ovat esimerkiksi yhteiset riskianalyysit, tilastotietojen keruu, koulutus ja jäsenvaltioille valmiussuunnittelun yhteydessä annettava tuki.

- (54) Rannikkovartiostotoimintoja toteuttavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merenkulun turvatoimet, meripelastus, rajavalvonta merellä, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojelu. Viraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston (EFCA) ja Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) olisi sen vuoksi lujitettava yhteistyötään sekä toistensa että rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan parantaa meritilannetietoisuutta sekä tukea yhtenäisiä ja kustannustehokkaita toimia. Merialan eri toimijoiden välisten synergioiden olisi oltava Euroopan yhdenmetytyn rajaturvallisuuden strategian ja merellisen turvallisuusstrategian mukaisia.
- (55) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä hotspot-alueilla yhteistyötä asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa, joiden olisi toimittava toimeksiantojensa ja valtuuksiensa puitteissa sekä komission koordinoimana. Komission olisi yhteistyössä asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa varmistettava, että hotspot-alueilla toteutettavissa toimissa noudatetaan asiaa koskevaa unionin oikeutta ja perusoikeuksia.
- (56) Kun se on perusteltua haavoittuvuusarvioinnin tai riskianalyysin tulosten perusteella tai jos yhdelle tai useammalle rajaosuudelle on määritetty tilapäisesti kriittinen vaikutustaso, viraston pääjohtajan olisi suositeltava asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisoperaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden käynnistämistä ja toteuttamista.

- (57) Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, joko siksi, että jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti, tai siksi, että jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei ole pyytänyt virastolta riittävää tukea tai ei pane tällaista tukea täytäntöön, unionin tasolla olisi toimittava yhtenäisesti, nopeasti ja tuloksellisesti. Näiden uhkien vähentämiseksi ja paremman koordinoinnin varmistamiseksi unionin tasolla komission olisi tehtävä neuvostolle ehdotus päätökseksi, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston on pantava täytäntöön, ja edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön. Neuvostolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä tällainen päätös, koska toimenpiteet, joista on tehtävä päätös, saattavat olla poliittisesti arkaluonteisia ja liittyvät todennäköisesti kansallisiin täytäntöönpano- ja toimivaltuuksiin. Viraston olisi sitten määritettävä toimet, jotka on toteutettava neuvoston päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseksi käytännössä. Viraston olisi laadittava asianomaisen jäsenvaltion kanssa operaatiosuunnitelma. Asianomaisen jäsenvaltion olisi helpotettava neuvoston päätöksen ja operaatiosuunnitelman täytäntöönpanoa toteuttamalla muun muassa tässä asetuksessa säädetyt sille asetetut velvoitteet. Jos jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata kyseistä neuvoston päätöstä eikä tee viraston kanssa yhteistyötä kyseiseen päätökseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, komission olisi voitava asetuksen 29 artiklassa (EU) 2016/399 säädetty erityismenettely puuttuakseen alueen, jolla ei suoriteta sisärajavahtoa, yleistä toimivuutta uhkaaviin poikkeuksellisiin olosuhteisiin.

- (58) Pysyvän joukon olisi koostuttava neljästä operatiivisen henkilöstön luokasta, jotka ovat henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö, jäsenvaltioista virastoon pitkäaikaisesti lähetetty henkilöstö, jäsenvaltioista virastoon lyhytaikaiselle komennukselle lähetetty henkilöstö ja nopean toiminnan reserviin nopeita rajainterventioita varten kuuluva henkilöstö. Operatiivisen henkilöstön olisi koostuttava rajavartioista, palauttamisen saattajista, palautusasiantuntijoista ja muusta asiaankuuluvasta henkilöstöstä. Pysyvää joukkoa olisi lähetettävä ryhmäkokonaisuuksina. Pysyvästä joukosta lähetetyn operatiivisen henkilöstön tosiasiallisen lukumäärän olisi perustuttava operatiivisiin tarpeisiin.
- (59) Ryhmien jäseniksi lähetetyllä operatiivisella henkilöstöllä on oltava kaikki tarvittavat valtuudet toteuttaa rajavalvonta- tai palauttamistehtäviä, mukaan lukien tehtävät, jotka edellyttävät asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä tai tässä asetuksessa määriteltyjä toimivaltuuksia. Kun henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö käyttää toimivaltuuksia, viraston olisi oltava vastuussa mahdollisista vahingoista.
- (60) Jäsenvaltioiden olisi osallistuttava pysyvään joukkoon liitteen II mukaisesti pitkäaikaisen lähettämisen ja liitteen III mukaisesti lyhytaikaisten komennusten osalta. Jäsenvaltioiden yksittäiset osuudet olisi vahvistettava käyttäen jakoperustetta, josta sovittiin vuonna 2016 asetusta (EU) 2016/1624 nopean toiminnan reservin osalta koskevien neuvottelujen yhteydessä ja joka esitetään kyseisen asetuksen liitteessä I. Tätä jakoperustetta olisi mukautettava suhteessa pysyvän joukon vahvuuteen. Nämä osuudet olisi vahvistettava samassa suhteessa myös Schengenin säännöstöön osallistuville maille.
- (61) Valitessaan hallintoneuvoston päätöksessä ilmoitettavia henkilöstön määriä ja profiileja pääjohtajan olisi sovellettava yhdenvertaisen kohtelun ja suhteellisuuden periaatteita erityisesti jäsenvaltioiden kansallisten voimavarojen osalta.

- (62) Pysyvästä joukosta tapahtuvien lyhytaikaisten komennusten ja sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien tai muun erityisen unionin rahoituksen nojalla yhteisrahoitetun kaluston käyttöön asettamisen tarkasta aikataulusta olisi sovittava kunkin jäsenvaltion ja viraston välillä vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa valmiudet ja suhteellisuus huomioon ottaen. Pyytäessään kansallisia osuuksia pysyvään joukkoon pääjohtajan olisi pääsääntöisesti sovellettava suhteellisuuden ja jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteita estääkseen tilanteet, jotka vaikuttaisivat merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen yhdessä jäsenvaltiossa, kun pyydetään kyseisen jäsenvaltion vuotuisten osuuksien lähettämistä tietyllä neljän kuukauden jaksolla. Tällaisiin järjestelyihin olisi sisällyttävä jäsenvaltioiden mahdollisuus täyttää komennusjaksoja koskevat velvollisuutensa ei-peräkkäisillä jaksoilla. Kun kyseessä on lyhytaikainen komennus pysyvästä joukosta, jäsenvaltioiden olisi voitava täyttää lyhytaikaista komennusta koskevat velvoitteensa myös kumuloituvasti lähettämällä enemmän henkilöstöä lyhyemmiksi jaksoiksi tai lähettämällä yksittäiset henkilöstön jäsenet pidemmäksi aikaa kuin neljäksi kuukaudeksi vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa sovitun suunnitelman mukaisesti.
- (63) Rajoittamatta merioperaatioita koskevan operatiosuunnitelman oikea-aikaista loppuunsaattamista viraston olisi annettava osallistuville jäsenvaltioille mahdollisimman aikaisessa vaiheessa tarkat tiedot asiaankuuluvasta toimivallasta ja sovellettavasta lainsäädännöstä ja erityisesti alusten ja ilma-alusten komentajien erioikeuksista, voimankäytön ehdoista sekä rajoittavien tai vapaudenmenetyksen käsittävien toimenpiteiden määrittämisestä.

- (64) Henkilöresurssien pitkän aikavälin kehittämistä jäsenvaltioiden pysyvään joukkoon osallistumisen varmistamiseksi olisi tuettava rahoitustukijärjestelmällä. Sen vuoksi on aiheellista antaa virastolle lupa myöntää jäsenvaltioille avustuksia ilman ehdotuspyyntöä rahoituksena, joka ei perustu kustannuksiin, kunhan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046¹ vahvistetut ehdot täyttyvät. Rahoitustuen pitäisi mahdollistaa jäsenvaltioille lisähenkilöstön palkkaaminen ja kouluttaminen, jotta ne saavat tarvitsemaansa joustoa voidakseen täyttää pakolliset osuutensa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvään joukkoon. Rahoitustukijärjestelmässä olisi otettava huomioon palvelukseenottoon ja koulutukseen tarvittava aika, ja sen olisi näin ollen perustuttava N+2-sääntöön. Erityisellä rahoitusjärjestelmällä olisi saatava aikaan tasapaino sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskin sekä valvonnan kustannusten välille. Tässä asetuksessa vahvistetaan rahoitustuen maksamisen olennaiset edellytykset eli rajavartijoiden tai muiden asiantuntijoiden sellaisen riittävän määrän palvelukseenotto ja koulutus, joka vastaa virastoon pitkäaikaisesti lähetettyjen henkilöstön jäsenten määrää tai niiden henkilöstön jäsenten määrää, jotka tosiasiallisesti lähetetään viraston operatiivisiin toimiin vähintään neljän kuukauden ajaksi yhdessä tai useammassa jaksossa taikka vastaavaan määrään suhteutettuna silloin, kun komennusten kesto on alle neljä kuukautta yhdessä tai useammassa jaksossa. Koska todellisista kustannuksista eri jäsenvaltioissa ei ole asiaankuuluvia ja vertailukelpoisia tietoja, kustannuksiin perustuvan rahoitusjärjestelmän kehittäminen olisi liian monimutkaista eikä sillä ratkaistaisi yksinkertaisen, nopean, tehokkaan ja tuloksellisen rahoitusjärjestelmän tarvetta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

Vahvistettaessa tällaisen rahoituksen määrä eri jäsenvaltioissa on aiheellista käyttää viitemääränä unionin toimielinten tehtäväryhmän III palkkaluokan 8 palkkatasolle 1 kuuluvien sopimussuhteisten toimihenkilöiden vuosipalkkaa, jota mukautetaan jäsenvaltiokohtaisella korjauskertoimella, moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti ja yhdenvertaisen kohtelun hengessä. Toteuttaessaan tällaista rahoitustukea viraston ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yhteisrahoitusperiaatetta ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatetta noudatetaan.

- (65) Jotta voitaisiin lieventää henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palvelukseenotosta pysyvään joukkoon kansallisille yksiköille aiheutuvaa mahdollista vaikutusta, jäsenvaltioiden asiaankuuluville yksiköille olisi annettava tukea, jolla katetaan investoinnit tällaisen lähtevän henkilöstön korvaavan uuden henkilöstön kouluttamiseksi.
- (66) Jotta pysyvää joukkoa voitaisiin lähettää kolmansien maiden alueille, viraston olisi kehitettävä kyvykkyys omiin johtamisrakenteisiin sekä menettely, jolla varmistetaan, että ryhmien jäsenet voidaan saattaa siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen.
- (67) Jotta pysyvää joukkoa voitaisiin tosiasiallisesti lähettää 1 päivästä tammikuuta 2021, tietyt päätökset olisi tehtävä ja täytäntöönpanotoimenpiteet toteutettava mahdollisimman pian. Sen vuoksi viraston olisi yhdessä jäsenvaltioiden ja komission kanssa osallistuttava tällaisten hallintoneuvoston hyväksyttäväksi annettavien täytäntöönpanotoimenpiteiden ja päätösten valmisteluun. Tällaiseen ennakkovalmisteluprosessiin olisi kuuluttava asiaankuuluva palvelukseenotto virastossa ja jäsenvaltioissa tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla.

- (68) Jotta voitaisiin varmistaa viraston järjestämän operatiivisten toimien tuen jatkuvuus, kaikki lähettämiset, mukaan lukien nopean toiminnan reservin osalta, olisi 31 päivään joulukuuta 2020 asti suunniteltava ja toteutettava asetuksen (EU) 2016/1624 mukaisesti sekä vuonna 2019 käytävien vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen mukaisesti. Sen vuoksi mainitun asetuksen asiaa koskevat säännökset olisi kumottava vasta 1 päivästä tammikuuta 2021.
- (69) Viraston työvoiman olisi koostuttava henkilöstöstä, joka toteuttaa virastolle uskottuja tehtäviä joko viraston päätoimipaikassa tai osana pysyvää joukkoa. Pysyvään joukkoon kuuluvaa henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä olisi lähetettävä pääasiassa ryhmien jäseninä. Olisi oltava mahdollista palkata ainoastaan rajallinen ja tarkasti määritelty määrä henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä tukitehtäviin pysyvän joukon perustamiseksi, erityisesti päätoimipaikkaan.
- (70) Jotta voitaisiin paikata jatkuva vajeus kalustoreservissä, joka muodostetaan jäsenvaltioiden vapaaehtoiseen osallistumiseen perustuen, erityisesti suurikokoisten alusten osalta, virastolla olisi oltava oma tarvittava kalusto lähetettäväksi yhteisoperaatioihin, nopeisiin rajainterventioihin tai muihin operatiivisiin toimiin. Jäsenvaltioiden olisi annettava lupa tällaisten alusten käyttöön valtion käytössä olevana. Virasto on voinut lain mukaan hankkia tai vuokrata oman kalustonsa vuodesta 2011, mutta talousarviovarojen puute on merkittävästi haitannut tätä mahdollisuutta.

- (71) Jotta voitaisiin saavuttaa pysyvän joukon perustamisen taustalla oleva tavoitetaso, komissio on varannut vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä merkittävät rahoituspuitteet virastolle sen operatiivisia tarpeita vastaavan tarvittavan ilma-, meri- ja maakaluston hankintaan, huoltoon ja käyttämiseen. Tarvittavan kaluston hankinta voi erityisesti suurikokoisten alusten osalta voi olla pitkä prosessi, mutta viraston omasta kalustosta olisi lopulta tultava operaatioihin osallistumisen perusta ja jäsenvaltioilta pyydetäisiin lisäpanostuksia poikkeuksellisissa olosuhteissa. Viraston omat tekniset miehistöt operoisivat viraston kalustoa osana pysyvää joukkoa. Jotta voitaisiin varmistaa ehdotettujen taloudellisten resurssien tuloksellinen käyttö, tarvittavan kaluston hankinnan olisi perustuttava monivuotiseen strategiaan, josta hallintoneuvosto päättää mahdollisimman aikaisin. On tarpeen varmistaa viraston kestävyys tulevien monivuotisten rahoituskehysten avulla ja ylläpitää kokonaisvaltaista Euroopan yhdenmuettyä rajaturvallisuutta.
- (72) Viraston ja jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tämän asetuksen täytäntöönpanossa mahdollisimman hyvin nykyisiä voimavaroja henkilöresurssien ja kaluston osalta sekä unionin että kansallisella tasolla.

- (73) Eurooppalaisen raja- ja merivartioston uusien voimavarojen pitkän aikavälin kehittämistä olisi koordinoitava jäsenvaltioiden ja viraston välillä Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti ottaen huomioon tiettyjen prosessien pitkä kesto. Tähän kuuluvat uusien rajavartijoiden, jotka saattavat uransa aikana palvella sekä jäsenvaltioissa että osana pysyvää joukkoa, palvelukseenotto ja koulutus sekä kaluston hankinta, huolto ja käytöstäpoisto, jolloin olisi tarkasteltava mahdollisuuksia yhteentoimivuuteen ja mittakaavaetuihin, ja myös uuden kaluston ja siihen liittyvän teknologian kehittäminen esimerkiksi tutkimuksen avulla.
- (74) Suorituskykyä koskevaan kehittämissuunnitelmaan olisi yhdistettävä jäsenvaltioiden suorituskykyjen kehittämissuunnitelmat ja viraston resursseja koskeva monivuotinen suunnittelu, jotta voitaisiin optimoida pitkän aikavälin investoinnit ulkorajojen turvaamiseksi mahdollisimman hyvin.
- (75) Kun otetaan huomioon viraston toimeksiannon laajentaminen, pysyvän joukon perustaminen sekä niiden tehostettu läsnäolo kentällä ulkorajoilla ja lisääntynyt osallistuminen palauttamisen alalla, viraston olisi voitava perustaa lähelle niitä paikkoja, joissa se toteuttaa merkittäviä operatiivisia toimia, näiden toimien toteuttamisen ajaksi etätoimistoja, jotka toimisivat rajapintana viraston ja isäntäjäsenvaltion välillä, hoitaisivat koordinointia ja logistiikka- ja tukitehtäviä ja helpottaisivat yhteistyötä viraston ja isäntäjäsenvaltion välillä.

- (76) Yhdennettyyn rajaturvallisuuteen kuuluvan virastojen välisen yhteistyön perusteella viraston olisi tehtävä tiiviisti yhteistyötä kaikkien asiaankuuluvien unionin elimien, toimistojen ja virastojen ja erityisesti Europolin ja EASOn kanssa. Tällaista yhteistyötä olisi tehtävä päätoimipaikan tasolla, toiminta-alueilla ja tarvittaessa etätoimistojen tasolla.
- (77) Viraston ja jäsenvaltioiden ja erityisesti niiden koulutuslaitosten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä pysyvän joukon koulutuksessa varmistaen, että koulutusohjelmat ovat yhdenmukaisia ja niissä edistetään perussopimuksissa vahvistettuja yhteisiä arvoja. Viraston olisi voitava hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan perustaa viraston koulutuskeskus helpottamaan edelleen yhteisen eurooppalaisen kulttuurin sisällyttämistä tarjottavaan koulutukseen.
- (78) Viraston olisi edelleen kehitettävä rajaturvallisuutta ja palauttamisia koskevia koulutuksen yhteisiä perusvaatimuksia ja asianmukaisia koulutusvälineitä, haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, myös lasten, suojelua koskeva erityiskoulutus mukaan lukien. Sen olisi lisäksi tarjottava yhdennettyyn rajaturvallisuuteen liittyviä tehtäviä koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja, jotka on suunnattu myös toimivaltaisten kansallisten organisaatioiden henkilöstölle. Viraston olisi tarjottava pysyvän joukon jäsenille heidän tehtäviensä ja valtuuksiensa kannalta olennaista erityiskoulutusta. Siihen olisi sisällyttävä koulutusta asiaa koskevasta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta sekä perusoikeuksista. Virastolle olisi annettava lupa järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueilla.

- (79) Sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen, jotka eivät täytä tai jotka eivät enää täytä jäsenvaltioihin tulon tai jäsenvaltioissa oleskelun tai asumisen edellytyksiä, noudattaen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/115/EY¹ on olennainen osa kattavia toimia, joilla pyritään puuttumaan laittomaan maahanmuuttoon, sekä tärkeää yleistä etua koskeva merkittävä kysymys.
- (80) Viraston olisi lisättävä jäsenvaltioille antamaansa apua kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa, jollei unionin palautuspolitiikasta muuta johdu, sekä direktiivin 2008/115/EY mukaisesti. Viraston olisi erityisesti koordinoitava ja järjestettävä palautusoperaatioita yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta sekä järjestettävä ja toteutettava palautusinterventioita sellaisten jäsenvaltioiden palautusjärjestelmien tukemiseksi, joissa tarvitaan teknistä ja operatiivista lisäapua, täyttääkseen velvoitteensa palauttaa kolmansien maiden kansalaiset mainitun direktiivin mukaisesti.
- (81) Viraston olisi perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja rajoittamatta jäsenvaltioiden vastuuta palauttamispäätösten tekemisestä annettava jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua palautusprosessissa, myös kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä ja muissa palauttamista edeltävissä ja palauttamiseen liittyvissä jäsenvaltioiden toimissa. Viraston olisi lisäksi avustettava jäsenvaltioita palauttamista varten tarvittavien matkustusasiakirjojen hankinnassa yhteistyössä asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (82) Viraston olisi asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella annettava kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi perustetun Euroopan neuvoston komitean tehdä vierailuja sen toteuttamiin palautusoperaatioihin Euroopan neuvoston jäsenten kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisesti perustaman seurantamekanismin puitteissa.
- (83) Jäsenvaltioille palautusmenettelyjen toteuttamisessa annettavaan apuun olisi sisällyttävä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisten käytännön tietojen antaminen kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, kuten yhteystietojen tai muiden palautusoperaatioiden sujuvuuden ja ihmisarvoisen toteuttamisen kannalta tarvittavien logististen tietojen tarjoaminen. Apuun olisi myös sisällyttävä alustan käyttäminen ja ylläpito sellaisten tietojen vaihtamiseksi, joita virasto tarvitsee voidakseen antaa tämän asetuksen mukaista teknistä ja operatiivista apua. Kyseisellä alustalla olisi oltava viestintäinfrastruktuuri, joka mahdollistaa tilastotietojen automaattisen siirron jäsenvaltioiden palauttamisen hallintajärjestelmistä.
- (84) Mahdollinen jäsenvaltion ja kolmannen maan välinen järjestely ei vapauta virastoa tai jäsenvaltioita unionin tai kansainväliseen oikeuteen perustuvista velvoitteistaan tai vastuustaan eikä etenkään palauttamiskiellon periaatteen ja kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kiellon noudattamisesta.

- (85) Jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä operatiivista yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa ulkorajoilla, mukaan lukien lainvalvontatarkoituksessa toteutettavat sotilasoperaatiot, siltä osin kuin tällainen yhteistyö on yhteensopivaa viraston toimien kanssa.
- (86) Viraston olisi parannettava tietojenvaihtoa ja yhteistyötä Europolin, EASOn, EMSAn ja Euroopan unionin satelliittikeskuksen, EASAn tai eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon hallinnoijan kaltaisten muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen kanssa, jotta Euroopan tasolla jo käytettävissä olevia tietoja, suorituskykyjä ja järjestelmiä, kuten unionin maanseuranta- ja valvontaohjelmaa Copernicusta, voitaisiin hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla.
- (87) Yhteistyö kolmansien maiden kanssa on tärkeä osa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta. Sen tarkoituksena olisi edistää eurooppalaisia rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevia standardeja, vaihtaa tietoja ja riskianalyyseja, helpottaa palauttamista sen tehostamiseksi ja tukea kolmansia maita rajaturvallisuuden ja muuttoliikkeen alalla, pysyvän joukon lähettäminen mukaan lukien, kun tällaista tukea tarvitaan ulkorajojen turvaamiseksi ja unionin muuttoliikepolitiikan tehokasta hallinnointia varten.
- (88) Kun komissio suosittaa, että neuvosto valtuuttaisi komission neuvottelemaan asemaa koskevan sopimuksen jonkin kolmannen maan kanssa, komission olisi arvioitava kyseisen kolmannen maan kanssa asemasta tehtävän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien alueiden kannalta merkityksellinen perusoikeustilanne ja ilmoitettava tästä Euroopan parlamentille.

- (89) Yhteistyötä kolmansien maiden kanssa olisi tehtävä unionin ulkoisen toiminnan kehityksessä ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklassa määrättyjen periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti. Komission olisi varmistettava Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden ja unionin ulkoisen toiminnan alaa koskevien muiden unionin politiikkojen, erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspoliitiikan, välisen yhdenmukaisuuden. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan olisi avustettava komissiota. Tällaisen yhteistyön olisi tapahduttava erityisesti niiden viraston toimien alalla, joita toteutetaan kolmansien maiden alueella tai joihin osallistuu kolmansien maiden viranomaisia, esimerkiksi riskianalyysin, operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen, koulutuksen, tietojenvaihdon ja yhteistyön aloilla.
- (90) Jotta voitaisiin varmistaa, että Eurosuriin sisältyvät tiedot ovat mahdollisimman täydelliset ja ajantasaiset erityisesti kolmansien maiden tilanteen osalta, viraston olisi tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa joko jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahden- ja monenvälisten sopimusten, mukaan lukien alueelliset verkostot, puitteissa tai viraston ja kolmansien maiden asiaankuuluvien viranomaisten välillä tehtyjen työjärjestelyjen kautta. Tätä varten Euroopan ulkosuhdehallinnon ja unionin edustustojen ja toimistojen olisi annettava kaikki Eurosurin kannalta mahdollisesti merkitykselliset tiedot.

- (91) Tämä asetus sisältää säännöksiä yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa, koska hyvin jäsennelty ja jatkuva tietojenvaihto ja yhteistyö tällaisten maiden ja esimerkiksi naapureina olevien kolmansien maiden kanssa on ratkaisevan tärkeää Euroopan yhdenmety rajaturvallisuuden tavoitteiden saavuttamiseksi. On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välinen tietojenvaihto ja yhteistyö tapahtuu noudattaen täysimääräisesti perusoikeuksia.
- (92) Kolmansille maille annettavan avun olisi täydennettävä viraston jäsenvaltioille Euroopan yhdenmety rajaturvallisuuden toimeenpanemiseen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamisessa antamaa tukea.
- (93) Jäsenvaltioiden Euroopan yhdenmety rajaturvallisuuden piiriin kuuluvilla aloilla kolmansien maiden kanssa tekemien kahden- ja monenvälisten sopimusten olisi oltava mahdollista sisältää turvallisuuden kannalta arkaluonteisia tietoja. Jos tällaisista tiedoista on ilmoitettu komissiolle, komission olisi käsiteltävä niitä sovellettavien turvallisuussääntöjen mukaisesti.
- (94) Jotta voitaisiin laatia rajan läheisen alueen kattava kokonaisvaltainen tilannekuva ja riskianalyysi, viraston ja kansallisten koordinoitikeskusten olisi kerättävä tietoa ja koordinoitava toimintaa jäsenvaltioiden, komission, viraston tai muiden unionin elimien, toimistojen ja virastojen kolmansien maiden lähettämien maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden kanssa.

- (95) Neuvoston yhteisellä toiminnalla 98/700/YOS¹ perustettiin FADO-järjestelmä (False and Authentic Documents Online), jonka kautta jäsenvaltioiden viranomaisilla on mahdollisuus saada tietoa paljastetuista uusista väärentämismenetelmistä sekä liikkeellä olevista uusista aidoista asiakirjoista.
- (96) Neuvosto totesi 27 päivänä maaliskuuta 2017 antamissaan päätelmissä, että FADO-järjestelmän ylläpito on vanhentunut ja että sen oikeusperustaa on muutettava, jotta se täyttää edelleen oikeus- ja sisäasioiden alan politiikkojen vaatimukset. Neuvosto totesi myös, että tässä voitaisiin hyödyntää synergioita käyttämällä viraston asiantuntemusta asiakirjaväärennöksistä ja viraston alalla jo tekemää työtä. Näin ollen FADO-järjestelmän hallinto sekä operatiivinen ja tekninen ylläpito on tarkoitus siirtää Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöltä virastolle heti, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet yhteisen toiminnan 98/700/YOS korvaavan säädöksen FADO-järjestelmästä.
- (97) Ennen FADO-järjestelmää koskevan asianmukaisen säädöksen hyväksymistä olisi varmistettava, että FADO-järjestelmä on täysin toimintakykyinen siihen asti, kunnes siirto tosiasiallisesti toteutetaan ja nykyiset tiedot siirretään uuteen järjestelmään. Nykyisten tietojen omistajuus siirrettäisiin sitten virastolle.

¹ Yhteinen toiminta 98/700/YOS 3 päivältä joulukuuta 1998, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella eurooppalaisen kuvantallennusjärjestelmän (FADO) perustamisesta (EYVL L 333, 9.12.1998, s. 4).

- (98) Kaikessa viraston tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725¹.
- (99) Kaikessa jäsenvaltioiden tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679² tai tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680³.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (100) Palauttamisen yhteydessä tapahtuu usein, ettei kolmansien maiden kansalaisilla ole hallussaan henkilöasiakirjoja eivätkä he tee yhteistyötä heidän henkilöllisyytensä toteamiseksi vaan jättävät tietoja antamatta tai antavat virheellisiä henkilötietoja. Koska palautusmenettelyjen on oltava toimintapoliittisesti tarkoituksenmukaisia, viraston on tarpeen voida rajoittaa tiettyjä rekisteröityjen oikeuksia, jotta näiden oikeuksien väärinkäyttö ei estä palautusmenettelyjen asianmukaista toteuttamista ja palauttamispäätösten menestyksestä täytöntöönpanoa jäsenvaltioissa tai estä virastoa toteuttamasta tehtäviään tehokkaasti. Varsinkin käsittelyn rajoittamista koskevan oikeuden käyttäminen saattaisi merkittävästi viivästyttää ja estää palautusoperaatioiden toteuttamista. Lisäksi joissakin tapauksessa kolmannen maan kansalaisen oikeus saada pääsy tietoihin saattaa vaarantaa palautusoperaation lisäämällä pakenemisen vaaraa, jos kolmannen maan kansalainen saa tietää, että virasto käsittelee häntä koskevia tietoja osana suunniteltua palautusoperaatiota. Oikeus tietojen oikaisemiseen saattaisi lisätä riskiä siitä, että kyseinen kolmannen maan kansalainen johtaa viranomaisia harjaan antamalla virheellistä tietoa. Voidakseen rajoittaa tiettyjen rekisteröityjen oikeuksia viraston olisi voitava antaa tällaisia rajoituksia koskevia sisäisiä sääntöjä.

- (101) Virasto voi joutua siirtämään palautettavien henkilöiden henkilötietoja kolmansille maille, jotta se voi asianmukaisesti toteuttaa tehtävänsä palauttamisen alalla, esimerkiksi avustamalla jäsenvaltioita palautusmenettelyjen asianmukaisessa toteuttamisessa ja palauttamispäätösten menestyksekkäässä täytäntöönpanossa. Kolmansista maista, joihin henkilöitä palautetaan, ei useinkaan ole tehty asetuksen (EU) 2016/679 45 artiklassa tai direktiivin (EU) 2016/680 36 artiklassa tarkoitettuja komission hyväksymiä tietosuojan riittävyttä koskevia päätöksiä, ne eivät useinkaan ole tehneet tai aio tehdä takaisinottosopimusta unionin kanssa, tai ne eivät muuten ole toteuttaneet asianmukaisia suojatoimia asetuksen (EU) 2018/1725 48 artiklassa tarkoitetulla tavalla tai niissä kansallisissa säännöksissä tarkoitetulla tavalla, joilla direktiivin (EU) 2016/680 37 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Huolimatta unionin laajoista pyrkimyksistä tehdä yhteistyötä laittomasti oleskelevien, paluovelvoitteen alaisten kolmansien maiden kansalaisten tärkeimpien lähtömaiden kanssa ei ole aina mahdollista varmistaa, että tällaiset kolmannet maat täyttävät järjestelmällisesti kansainvälisen oikeuden mukaisen velvoitteensa ottaa takaisin omat kansalaisensa. Unionin tai jäsenvaltioiden tekemät tai parhaillaan neuvottelemat takaisinottosopimukset, joissa määrätään asianmukaisista suojatoimista henkilötietojen siirtämiseksi kolmansiin maihin, kattavat vain pienen määrän näistä kolmansista maista. Mikäli tällaisia sopimuksia ei ole vielä olemassa, viraston olisi siirrettävä henkilötiedot unionin palautusoperaatioiden helpottamiseksi, sillä edellytyksellä että asetuksen (EU) 2018/1725 50 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

- (102) Jäsenvaltioiden toteuttama henkilötietojen siirto kolmansiin maihin olisi toteutettava asetuksen (EU) 2016/679 ja tapauksen mukaan direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti. Kun takaisinottosopimuksia ei ole ja poiketen vaatimuksesta, että tietosuojan riittävyyttä koskeva päätös on tehty tai asianmukaisista suojatoimista on säädetty, henkilötietojen siirtäminen kolmansien maiden viranomaisille olisi oltava mahdollista unionin palauttamispolitiikan täytäntöön panemiseksi. Poikkeusta olisi voitava käyttää asetuksen (EU) 2016/679 49 artiklassa ja tapauksen mukaan direktiivin (EU) 2016/680 38 artiklassa säädetyissä erityistilanteissa edellyttäen, että mainituissa artikloissa säädetyt edellytykset täyttyvät.
- (103) Tässä asetuksessa kunnioitetaan SEU 2 ja 6 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja perusoikeuksia sekä otetaan huomioon niissä tunnustetut periaatteet, joita ovat erityisesti ihmisarvon kunnioittaminen, oikeus elämään, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen tai kohtelun kieltä, ihmiskaupan kieltä, oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, oikeus henkilötietojen suojaan, oikeus tutustua asiakirjoihin, oikeus turvapaikkaan ja suojaan palauttamiselta ja karkottamiselta, palauttamiskiellon periaate, syrjintäkieltä ja lapsen oikeudet.

- (104) Tällä asetuksella olisi perustettava virastolle valitusmekanismi yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa, jotta voidaan taata, että perusoikeuksia kunnioitetaan kaikessa viraston toiminnassa. Mekanismin olisi oltava hallinnollinen mekanismi, jossa perusoikeusvastaava olisi vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä tavalla, joka kunnioittaa oikeutta hyvään hallintoon. Perusoikeusvastaavan olisi arvioitava, täyttääkö valitus tutkittavaksi ottamisen edellytykset, rekisteröitävä tutkittavaksi otetut valitukset, toimitettava kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välitettävä ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen ja rekisteröitävä viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet. Mekanismin olisi oltava tehokas, ja sillä olisi varmistettava, että valitusten johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia. Valitusmekanismi ei saisi vaikuttaa hallinnollisten ja oikeudellisten muutoksenhakekeinojen saatavuuteen, eikä sen käyttäminen saisi olla edellytyksenä tällaisten muutoksenhakekeinojen käytölle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava rikostutkinnat. Viraston olisi avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi raportoitava valitusmekanismista vuosikertomuksessaan. Raportin olisi erityisesti käsiteltävä vastaanottamiensa valitusten määrää, perusoikeusloukkausten tyyppejä, kyseessä olleita operaatioita sekä mahdollisuuksien mukaan viraston ja jäsenvaltioiden toteuttamia jatkotoimia. Perusoikeusvastaavan olisi saatava käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot viraston kaikesta toiminnasta. Perusoikeusvastaavalle olisi annettava tarvittavat resurssit ja henkilöstö, jotta hän voi tosiasiallisesti hoitaa kaikki tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä. Perusoikeusvastaavalle annettavan henkilöstön osaamisen ja virkaiän olisi vastattava viraston toimien ja valtuuksien laajentamisen asettamia vaatimuksia.

- (105) Viraston olisi oltava riippumaton teknisissä ja operatiivisissa asioissa, ja sillä olisi oltava oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tämän vuoksi on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi unionin elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja täytäntöönpanovaltuuksia.
- (106) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voisivat valvoa virastoa. Hallintoneuvoston olisi mahdollisuuksien mukaan koostuttava rajaturvallisuudesta vastuussa olevien kansallisten viranomaisten operatiivisista johtajista tai heidän edustajistaan. Hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten olisi pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voitaisiin varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Hallintoneuvostolla olisi oltava tarvittavat valtuudet vahvistaa viraston talousarvio, valvoa sen toteuttamista, hyväksyä asianmukaiset varainhoitoa koskevat säännöt, vahvistaa avoimet toimintamenettelyt viraston päätöksentekoa varten sekä nimittää pääjohtaja ja kolme varapääjohtajaa, joista kullekin olisi osoitettava vastuu tietystä viraston toimivaltaan kuuluvasta alasta, kuten pysyvän joukon hallinnoinnista, palauttamiseen liittyvien viraston tehtävien valvonnasta tai viraston laaja-alaisiin tietojärjestelmiin osallistumisen hallinnoinnista. Virastoa olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava ottaen huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 19 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymän unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteet.

- (107) Koska Euroopan parlamentti osallistuu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin asioihin, hallintoneuvoston puheenjohtajan olisi voitava kutsua Euroopan parlamentin asiantuntijan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.
- (108) Hallintoneuvoston olisi kunakin vuonna laadittava yhtenäinen ohjelma-asiakirja. Kyseistä asiakirjaa laatiessaan hallintoneuvoston olisi otettava huomioon hajautettujen virastojen resursseja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän suositukset.
- (109) Viraston itsemääräämisoikeuden takaamiseksi sillä olisi oltava erillinen talousarvio, jonka tulot muodostuvat pääosin unionin rahoitusosuudesta. Viraston talousarviota laadittaessa olisi noudatettava tulosbudjetoinnin periaatetta ja otettava huomioon viraston tavoitteet ja sen tehtävistä odotettavat tulokset. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava, siltä osin kuin kyseessä ovat unionin rahoitusosuus ja muut unionin yleisestä talousarviosta maksettavat avustukset. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava tilintarkastus. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun käytettävissä oleva talousarvio katsotaan riittämättömäksi eikä talousarviomenettely mahdollista asianmukaista reagointia nopeasti kehittyviin tilanteisiin, viraston olisi voitava saada avustuksia unionin varoista tehtäviensä hoitamiseksi.

- (110) Pääjohtajan olisi tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävässään säännöllisesti arvioitava viraston toimintaan liittyvät taloudelliset riskit ja toteutettava tarvittavat lieventävät toimenpiteet virastoon sovellettavan rahoituskehysten mukaisesti sekä ilmoitettava asiasta hallintoneuvostolle.
- (111) Viraston tilanteen odotetaan tulevina vuosina olevan haastava, kun se pyrkii täyttämään poikkeukselliset tarpeet, jotka koskevat pätevän henkilöstön palvelukseenottoa mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta ja palveluksessa pitämistä.
- (112) Viraston olisi jaetun vastuun perusteella edellytettävä, että sen palvelukseen ottamalla henkilöstöllä ja erityisesti pysyvän joukon henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä, operatiivisiin toimiin lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö mukaan lukien, on saman tasoinen koulutus, erityisasiantuntemus ja ammattitaito kuin jäsenvaltioista lähetetyllä tai niiden palveluksessa olevalla henkilöstöllä. Viraston olisi sen vuoksi tarkasteltava ja arvioitava käyttäytykö sen henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö asianmukaisesti operatiivisissa toimissa rajavalvonnan ja palauttamisen alalla.

- (113) Virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013¹, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista².
- (114) Neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939³ mukaisesti Euroopan syyttäjänviraston olisi voitava tutkia unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia ja muita rikoksia ja nostaa niistä syytteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371⁴ säädetyllä tavalla.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

³ Neuvoston asetusta (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (115) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001¹. Viraston olisi oltava toiminnastaan mahdollisimman avoin vaarantamatta operaatioidensa tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi julkistettava tiedot kaikesta toiminnastaan. Sen olisi samoin varmistettava, että yleisölle ja kaikille asianomaisille annetaan nopeasti tietoa sen työstä.
- (116) Viraston olisi lisäksi raportoitava toiminnastaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle mahdollisimman laajasti.
- (117) Komission olisi tehtävä arviointi tästä asetuksesta. Arvioinnissa olisi tarkasteltava muun muassa viraston houkuttavuutta työnantajana henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palvelukseenotossa, jotta voitaisiin varmistaa ehdokkaiden laatu ja maantieteellinen tasapaino.
- (118) Tässä asetuksessa tarkoitetut ulkorajat ovat rajoja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2016/399 II osaston säännöksiä, eli niihin sisältyvät Schengen-jäsenvaltioiden ulkorajat Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen (SEUT) liitetyn, osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 19 mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (119) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (120) Jäsenvaltiot eivät voi koordinoimattomasti toimien riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli yhdennettyä rajaturvallisuutta ulkorajoilla koskevan järjestelmän kehittämistä ja toteuttamista Schengen-alueen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sisärajoilla ei ole tarkastuksia, ulkorajoihin kohdistuu merkittäviä muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita ja on tarpeen valvoa tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä edistää sisäisen turvallisuuden korkeaa tasoa unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (121) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen¹ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY² 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuun alaan. Järjestelyasiakirjassa Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä yksityiskohtaisista säännöistä näiden valtioiden osallistumiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan³ vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.

¹ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ EUVL L 188, 20.7.2007, s. 19.

- (122) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen¹ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY² 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

¹ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

² Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (123) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen¹ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU² 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (124) Euroopan yhteisön sekä Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä järjestelyssä näiden valtioiden osallistumista Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä³ vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.

¹ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

³ EUVL L 243, 16.9.2010, s. 4.

- (125) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän asetuksen, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (126) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY¹ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (127) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY² mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.

¹ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (128) Viraston olisi helpotettava sellaisten yksittäisten toimien järjestämistä, joissa jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisesti tarjoamaa asiantuntemusta ja välineistöä hallintoneuvoston tapauskohtaisesti päättämien ehtojen mukaisesti. Tämän vuoksi Irlannin edustajat voidaan kutsua hallintoneuvoston kokouksiin, jotta ne voivat osallistua täysimittaisesti tällaisten yksittäisten toimien valmisteluun. Yhdistyneen kuningaskunnan edustajat voidaan kutsua hallintoneuvoston kokouksiin päivään, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti, asti.
- (130) Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tähän asetukseen, sille on annettu mahdollisuus tehdä yhteistyötä eurooppalaisen raja- ja merivartioston kanssa sillä olevan jäsenvaltion aseman perusteella. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut aikomuksestaan erota unionista SEU 50 artiklan mukaisesti, Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tämän asetuksen perusteella tehtävään operatiiviseen yhteistyöhön sovellettavia erityisjärjestelyjä olisi sovellettava päivään, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti, asti tai mikäli unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen SEU 50 artiklan nojalla tehty erosopimus, jossa määrätään tällaisista erityisjärjestelyistä, on tullut voimaan.
- (131) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat eri mieltä Gibraltarin rajojen määrittämisestä.

- (132) Tämän asetuksen Gibraltarin rajoihin soveltamista koskeva lykkäys ei aiheuta minkäänlaisia muutoksia asianomaisten valtioiden kantoihin.
- (133) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹ 28 artiklan 2 alakohdan mukaisesti 7 päivänä marraskuuta 2018, ja hän on antanut lausunnon 30 päivänä marraskuuta 2018.
- (134) Tämän asetuksen tarkoituksena on muuttaa ja laajentaa asetusten (EU) 2016/1624 ja (EU) N:o 1052/2013 säännöksiä. Koska tehtävät muutokset ovat merkittäviä sekä lukumääränsä että luonteensa osalta, kyseiset säädökset olisi selkeyden vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

I LUKU

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistamaan Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus ulkorajoilla, jotta näitä rajoja voidaan hallita tehokkaasti ja perusoikeuksia täysimääräisesti noudattaen sekä tehostaa unionin palauttamispolitiikkaa.

Tällä asetuksella vastataan muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin haasteisiin ja uhkiin ulkorajoilla. Sillä varmistetaan sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen samalla, kun taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa. Sillä edistetään rajat ylittävän rikollisuuden havaitsemista, ehkäisemistä ja torjumista ulkorajoilla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'ulkorajoilla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjä ulkorajoja;

- 2) 'rajanylityspaikalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä rajanylityspaikkaa;
- 3) 'rajavaivonnalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä raivaivontaa;
- 4) 'rajatarkastuksilla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä rajatarkastuksia;
- 5) 'rajojen vaivonnalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä rajojen vaivontaa;
- 6) 'ilmarajojen vaivonnalla' jäsenvaltioiden alueelta lähtevää tai jäsenvaltioiden alueelle saapuvaa miehitetyn tai miehittämättömän ilma-aluksen ja sen matkustajien tai rahdin lennon, joka ei ole asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 3 alakohdassa määritelty sisäinen lento, vaivontaa;
- 7) 'tilannetietoisuudella' kykyä seurata, havaita, tunnistaa, jäljittää ja ymmärtää laitonta rajat ylittävää toimintaa, jotta toimenpiteille voidaan määrittää perusteet uusien tietojen ja jo saadun tietämyksen yhdistämisen pohjalta ja jotta ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä voidaan paremmin vähentää kuolonuhrien määrää maahanmuuttajien joukossa;
- 8) 'toimintavaivmiudella' kykyä toteuttaa toimia laittoman rajat ylittävän toiminnan torjumiseksi ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä, mukaan lukien keinot ja määraajat, joiden avulla kyetään toimimaan riittävän hyvin;

- 9) 'Eurosurilla' puitteita jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja merivartiostoviraston väliselle tietojenvaihdolle ja yhteistyölle;
- 10) 'tilannekuvalla' eri viranomaisilta, valvontalaitteista ja -järjestelmistä sekä muista lähteistä saatujen georeferoitujen miltei reaaliaikaisten tietojen kokonaisuutta, joka lähetetään suojattuja viestintä- ja tiedotuskanavia pitkin ja jota voidaan käsitellä ja valikoivasti esittää ja jakaa muille asiaankuuluville viranomaisille tilannetietoisuuden saavuttamiseksi ja toimintavalmiuden tukemiseksi ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä ja rajan läheisellä alueella;
- 11) 'ulkorajaosuudella' jäsenvaltion ulkorajaa kokoisuudessaan tai osittain sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä tai sellaisena kuin kansallinen koordinoitikeskus tai muu vastuussa oleva kansallinen viranomainen on sen määrittänyt;
- 12) 'rajat ylittävällä rikollisuudella' vakavaa rajat ylittävää rikollisuutta tai sen yritystä ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä;
- 13) 'rajan läheisellä alueella' ulkorajojen ulkopuolella sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, jolla on merkitystä ulkorajojen turvallisuuden kannalta riskianalyyysien ja tilannetietoisuuden kautta;
- 14) 'erityistapahtumalla' tilannetta, joka liittyy laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen tai jossa maahanmuuttajien henki on vaarassa ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä;

- 15) 'henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä' henkilöstöä, jonka Euroopan raja- ja merivartiostovirasto on ottanut palvelukseen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', ja neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68¹ vahvistettujen, unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', mukaisesti;
- 16) 'operatiivisella henkilöstöllä' rajavartijoita, palauttamisen saattajia, palautusasiantuntijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä, jotka muodostavat eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon 54 artiklan 1 kohdassa esitettyjen neljän luokan mukaisesti, jotka toimivat ryhmien jäseninä ja joilla on tapauksen mukaan toimivaltuudet, sekä Euroopan matkustustieto- ja -lupajärjestelmän (ETIAS) keskusyksikön toiminnasta vastaavan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenet, joita ei voida lähettää ryhmien jäseninä;
- 17) 'ryhmien jäsenellä' rajaturvallisuusryhmissä, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmissä tai palautusryhmissä lähetettävää eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon jäsentä;
- 18) 'rajaturvallisuusryhmillä' eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvästä joukosta muodostettuja ryhmiä, joita lähetetään yhteisoperaatioihin ulkorajoilla ja nopeisiin rajainterventioihin jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa;

¹ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

- 19) 'muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmillä' asiantuntijaryhmiä, jotka antavat teknistä ja operatiivista tukea jäsenvaltioille, myös hotspot-alueilla, ja jotka koostuvat operatiivisesta henkilöstöstä, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) ja Europolin asiantuntijoista sekä tarvittaessa Euroopan unionin perusoikeusviraston (FRA) ja muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen sekä jäsenvaltioiden asiantuntijoista;
- 20) 'isäntäjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteisoperaatio tai nopea rajainterventio, palautusoperaatio tai palautusinterventio toteutetaan tai josta se käynnistetään tai johon muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmä lähetetään;
- 21) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, josta henkilöstön jäsen lähetetään komennukselle tai muuten eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvään joukkoon;
- 22) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka osallistuu yhteisoperaatioon, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon, palautusinterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen asettamalla käyttöön kalustoa tai eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon henkilöstöä, sekä jäsenvaltiota, joka osallistuu palautusoperaatioon tai palautusinterventioon asettamalla käyttöön kalustoa tai henkilöstöä mutta ei ole isäntäjäsenvaltio;

- 23) 'hotspot-alueella' isäntäjäsenvaltion pyynnöstä perustettua aluetta, jolla isäntäjäsenvaltio, komissio, asiaankuuluvat unionin virastot ja osallistuvat jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä, jonka tavoitteena on hallita olemassa olevaa tai mahdollista, ulkorajoille saapuvien maahantulijoiden määrän merkittävän kasvun aiheuttamaa suhteetonta muuttoliikkeeseen liittyvää haastetta;
- 24) 'palauttamisella' direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä palauttamista;
- 25) 'palauttamispäätöksellä' hallinnollista tai oikeudellista päätöstä tai muuta toimenpidettä, jolla kolmannen maan kansalaisen oleskelu todetaan laittomaksi ja jolla asetetaan tai todetaan direktiivin 2008/115/EY mukainen velvoite poistua maasta;
- 26) 'palautettavalla henkilöllä' laittomasti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista, josta on tehty täytäntöönpanokelpoinen palauttamispäätös;
- 27) 'palautusoperaatiolla' operaatiota, jonka Euroopan raja- ja merivartiovirasto järjestää tai jota se koordinoi ja jossa yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle annetaan teknistä ja operatiivista tukea ja jossa palautettavat henkilöt yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta palautetaan joko pakkotoimin tai vapaaehtoisesti, käytetystä kuljetusvälineestä riippumatta;
- 28) 'palautusinterventiolla' Euroopan raja- ja merivartioviraston toimea, jossa jäsenvaltioille annetaan tehostettua teknistä ja operatiivista apua ja johon kuuluu palautusryhmien lähettäminen ja palautusoperaatioiden järjestäminen;

- 29) 'palautusryhmillä' eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvästä joukosta muodostettuja ryhmiä, joita lähetetään palautusoperaatioihin, jäsenvaltioissa toteutettaviin palautusinterventioihin tai palauttamiseen liittyvien tehtävien täytäntöönpanoon liittyviin muihin operatiivisiin toimiin;
- 30) 'maahanmuuttoalan yhteyshenkilöllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1240¹ 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöä.

3 artikla

Euroopan yhdenmety rajaturvallisuus

1. Euroopan yhdenmetyyn rajaturvallisuuteen kuuluvat seuraavat osatekijät:
- a) rajavalvonta, johon sisältyvät laillista rajanylitystä helpottavat toimenpiteet sekä tarpeen mukaan rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaan ja havaitsemiseen liittyvät toimenpiteet ulkorajoilla, erityisesti ihmissalakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin torjunta ja havaitseminen, ja mekanismit ja menettelytavat haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten tunnistamiseksi ja sellaisten henkilöiden tunnistamiseksi, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat hakea kansainvälistä suojelua, tietojen tarjoamiseksi tällaisille henkilöille ja tällaisten henkilöiden ohjaamiseksi;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1240, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, maahanmuuttoalan eurooppalaisen yhteyshenkilöverkoston perustamisesta (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 88).

- b) asetuksen (EU) N:o 656/2014 sekä kansainvälisen oikeuden mukaisesti käynnistetyt ja toteutetut merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatiot tilanteissa, joita saattaa syntyä merirajojen valvontaoperaatioiden aikana;
- c) sisäisen turvallisuuden riskien analysointi ja ulkorajojen toimintaan tai turvallisuuteen mahdollisesti vaikuttavien uhkien analysointi;
- d) tietojenvaihto ja yhteistyö tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla jäsenvaltioiden välillä sekä tietojenvaihto ja yhteistyö jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja merivartioviraston välillä, mukaan lukien Euroopan raja- ja merivartioviraston koordinoima tuki;
- e) virastojen välinen yhteistyö rajavalvonnasta tai muista rajalla toteutettavista tehtävistä kussakin jäsenvaltiossa vastaavien kansallisten viranomaisten kesken ja palauttamisesta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien viranomaisten välillä, mukaan lukien säännöllinen tietojenvaihto olemassa olevien tietojenvaihtovälineiden kautta, mukaan lukien tarvittaessa yhteistyö perusoikeuksien suojaamisesta vastaavien kansallisten elinten kanssa;
- f) yhteistyö asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen kesken tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, myös säännöllisen tietojenvaihdon kautta;

- g) yhteistyö kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla keskittyen erityisesti naapureina oleviin kolmansiin maihin ja niihin kolmansiin maihin, jotka on riskianalyysin avulla määritetty laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaiksi;
 - h) Schengen-alueella toteutettavat tekniset ja operatiiviset toimenpiteet, jotka liittyvät rajavalvontaan ja joiden tarkoituksena on puuttua laittomaan maahanmuuttoon ja torjua rajat ylittävää rikollisuutta paremmin;
 - i) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palauttamispäätöksen;
 - j) uusimman teknologian käyttäminen, mukaan lukien laajat tietojärjestelmät;
 - k) laadunvalvontamekanismi ja erityisesti Schengenin arviointimekanismi, haavoittuvuusarviointi ja mahdolliset kansalliset mekanismit, joilla varmistetaan unionin oikeuden täytäntöönpano rajaturvallisuuden alalla;
 - l) yhteisvastuumeکانismit, erityisesti unionin rahoitusvälineet.
2. Perusoikeudet, koulutus sekä tutkimus ja innovointi ovat kaikenkattavia osatekijöitä Euroopan yhdenmetyн rajaturvallisuuden täytäntöönpanemisessa.

4 artikla

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston muodostavat rajaturvallisuudesta vastaavat jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset, mukaan lukien rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, palauttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset ja Euroopan raja- ja merivartiovirasto, jäljempänä 'virasto'.

5 artikla

Euroopan raja- ja merivartiovirasto

1. Virastoon sovelletaan tätä asetusta.
2. Virasto käsittää 54 artiklassa tarkoitetun eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvän joukon, jäljempänä 'pysyvä joukko', jolla on enintään 10 000 operatiivisen henkilöstön vahvuus liitteen I mukaisesti.
3. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus, virasto helpottaa ja tehostaa ulkorajojen turvallisuuteen liittyvien unionin toimenpiteiden, erityisesti asetuksen (EU) 2016/399 soveltamista, ja palauttamiseen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista.

4. Virasto myötävaikuttaa unionin oikeuden, mukaan lukien perusoikeuksia koskeva unionin säännöstö ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirja, jäljempänä 'peruskirja', jatkuvaan ja yhtenäiseen soveltamiseen ulkorajoilla. Hyvien käytäntöjen vaihtaminen on osa sen myötävaikutusta.

6 artikla

Vastuuvollisuus

Virasto on tämän asetuksen mukaisesti vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

7 artikla

Jaettu vastuu

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ylläpitää Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta siten, että vastuu on jaettu viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kesken, myös rannikkovartiostojen niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja muita rajavalvontatehtäviä. Jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu omien ulkorajaosuuksiensa turvallisuudesta.

2. Virasto antaa teknistä ja operatiivista apua tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettujen palauttamiseen liittyvien toimenpiteiden toteuttamisessa asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Jäsenvaltioilla on edelleen yksinomainen vastuu palauttamispäätösten tekemisestä ja palautettavien henkilöiden säilöönottoon liittyvien toimenpiteiden hyväksymisestä direktiivin 2008/115/EY mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava omien ulkorajojensa hallinta ja palauttamispäätösten täytäntöönpano tiiviissä yhteistyössä viraston kanssa oman etunsa ja kaikkien jäsenvaltioiden yhteisen edun vuoksi noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta, mukaan lukien perusoikeuksien kunnioittaminen, sekä 8 artiklassa tarkoitetun Euroopan yhdenmukaisesti rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti.
4. Virasto tukee ulkorajojen hallintaan ja palauttamispäätösten täytäntöönpanoon liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla jäsenvaltioiden toimia sekä antamalla teknistä ja operatiivista apua kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa ja palauttamiseen liittyvissä asioissa. Virasto ei tue toimenpiteitä tai osallistu toimiin, jotka liittyvät sisärajoilla tehtäviin tarkastuksiin. Virasto on täysin vastuussa ja vastuuvetäjä tekemistään päätöksistä sekä toimista, joista se on yksinomaisesti vastuussa tämän asetuksen mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä operatiivisella tasolla muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa, jos tällainen yhteistyö on yhteensopivaa viraston tehtävien kanssa. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, joka saattaisi haitata viraston toimintaa tai sen tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltioiden on raportoitava virastolle tästä muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa ulkorajoilla ja palauttamisen alalla tehtävästä operatiivisesta yhteistyöstä. Pääjohtaja tiedottaa hallintoneuvostolle tällaisista seikoista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.

8 artikla

Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli

1. Komissio ja eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistavat Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden tuloksellisuuden hyödyntämällä monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä, joka hyväksytään 4 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.
2. Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevassa monivuotisessa strategisessa toimintapolitiikassa vahvistetaan, miten rajaturvallisuuteen ja palauttamisiin liittyviin haasteisiin on tarkoitus vastata johdonmukaisella, yhdennetyllä ja järjestelmällisellä tavalla. Siinä vahvistetaan toimintapoliittiset painopisteet ja annetaan strategiset suuntaviivat viiden vuoden jaksolle 3 artiklassa esitetyille osatekijöille.
3. Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli käsittää 4–7 kohdassa esitetyt neljä vaihetta.

4. Komissio laatii toimintapoliittisen asiakirjan Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan kehittämiseksi 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan strategisen riskianalyysin perusteella. Komissio toimittaa tämän toimintapoliittisen asiakirjan Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskustelua varten. Keskustelun jälkeen komissio hyväksyy tiedonannon, jossa vahvistetaan Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapolitiikka.
5. Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan täytäntöön panemiseksi virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen, joka on laadittu tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa, perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä teknisen ja operatiivisen strategian Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta varten. Virasto ottaa perustelluissa tapauksissa huomioon jäsenvaltioiden erityistilanteet, erityisesti niiden sijainnin. Teknisen ja operatiivisen strategian on oltava 3 artiklan ja Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan mukainen. Sen on edistettävä ja tuettava Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden ylläpitämistä kaikissa jäsenvaltioissa.

6. Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset strategiat Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta varten tiiviissä yhteistyössä kaikkien ulkorajojen hallinnasta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten välillä. Kansallisten strategioiden on oltava 3 artiklan, Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan ja teknisen ja operatiivisen strategian mukaisia.
7. Komissio toteuttaa neljän vuoden kuluttua Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan hyväksymisestä perusteellisen arvioinnin sen täytäntöönpanosta. Arvioinnin tulokset otetaan huomioon monivuotisen strategisen toimintapolitiikan seuraavan syklin valmistelussa. Jäsenvaltiot ja virasto toimittavat tarvittavat tiedot komissiolle ajoissa kyseisen yleisarvioinnin toteuttamista varten. Komissio toimittaa kyseisen arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
8. Jos tilanne ulkorajoilla tai palauttamisen alalla edellyttää toimintapolitiittisten painopisteiden muuttamista, komissio muuttaa Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapolitiikkaa tai sen asiaankuuluvia osia 4 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

Jos komissio muuttaa Euroopan yhdenmättyä rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapolitiikkaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, teknistä ja operatiivista strategiaa ja kansallisia strategioita mukautetaan tarvittaessa.

9 artikla
Yhdennetty suunnittelu

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto toteuttaa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin perusteella rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevaa yhdennettyä suunnitteluprosessia, mukaan lukien operatiivinen suunnittelu-, varautumissuunnittelu- ja suorituskkyjen kehittämisen suunnitteluprosessit. Yhdennetty suunnitteluprosessi toteutetaan tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot ja virasto hyväksyvät rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevat operaatiosuunnitelmat. Korkean ja kriittisen vaikutustason rajaosuuksiin liittyviä jäsenvaltioiden operaatiosuunnitelmia on koordinoitava naapurijäsenvaltioiden ja viraston kanssa, jotta voidaan toteuttaa tarvittavat rajat ylittävät toimenpiteet ja jotta viraston tuen antaminen on mahdollista. Viraston toiminnassa seuraavan vuoden operatiiviset suunnitteluprosessit vahvistetaan 102 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan liitteessä. Kunkin yksittäisen operatiivisen toimen osalta operaatiosuunnitteluprosesseissa tuotetaan 38 artiklassa ja 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut operaatiosuunnitelmat. Operaatiosuunnitelmat tai niiden osa voidaan turvallisuusluokitella tapauksen mukaan 92 artiklan mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltioiden on vahvistettava rajaturvallisuutta ja palauttamista koskeva varautumissuunnitelma. Varautumissuunnitelmissa on yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevien kansallisten strategioiden mukaisesti kuvattava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja resurssit suorituskykyjen mahdollista vahvistamista varten, mukaan lukien logistiikka ja tuki sekä kansallisella tasolla että virastolta.

Asianomainen jäsenvaltio ja virasto laativat naapurijäsenvaltioiden kanssa tiiviisti koordinoitujen varautumissuunnitelmien sen osan, jossa edellytetään lisätukea eurooppalaiselta raja- ja merivartiostolta.

4. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä rajaturvallisuutta ja palauttamisia koskevat suorituskykyjen kansalliset kehittämissuunnitelmat yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevien kansallisten strategioidensa mukaisesti. Näissä suorituskykyjen kansallisissa kehittämissuunnitelmissa on kuvattava rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevien kansallisten suorituskykyjen kehitys keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Kansallisissa suorituskykyjen kehittämissuunnitelmissa on käsiteltävä Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden kunkin osatekijän kehitystä ja erityisesti rajavartioiden ja palautusasiantuntijoiden palvelukseenottoa ja koulutusta koskevia toimintaperiaatteita, kaluston hankintaa ja huoltoa, tarvittavaa tutkimus- ja kehittämistoimintaa ja vastaavia rahoitustarpeita ja rahoituksen lähteitä.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen varautumissuunnitelmien ja suorituskykyjen kansallisten kehittämissuunnitelmien on perustuttava skenaarioihin, jotka on johdettu riskianalyyseistä. Näissä skenaarioissa on otettava huomioon tilanteen mahdollinen kehitys ulkorajoilla ja laittoman muuttoliikkeen alalla sekä Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevassa monivuotisessa strategisessa toimintapoliittisessa syklissä määritetyt haasteet. Nämä skenaariot on esitettävä varautumissuunnitelmissa ja suorituskykyjen kansallisissa kehittämissuunnitelmissa, joihin ne liittyvät.
6. Hallintoneuvosto hyväksyy jäsenvaltioita kuultuaan pääjohtajan ehdotuksesta laadintamenetelmän ja menettelyvaiheet 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien laatimiseksi.
7. Virasto laatii yleiskatsauksen kansallisista suorituskykyjen kehittämissuunnitelmista, vahvistaa monivuotisen strategian 63 artiklassa tarkoitettua viraston kaluston hankintaa varten ja toteuttaa pysyvän joukon henkilöstön profiileja koskevaa monivuotista suunnittelua.

Virasto jakaa tämän yleiskatsauksen jäsenvaltioiden ja komission kanssa yksilöidäkseen mahdollisia synergioita ja yhteistyömahdollisuuksia suorituskykyjen kansallisten kehittämissuunnitelmien kattamilla eri aloilla, yhteishankinnat mukaan lukien. Virasto voi yksilöityjen synergioiden perusteella pyytää jäsenvaltioita osallistumaan jatkotoimiin yhteistyötä varten.

8. Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kerran vuodessa keskustelemaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston suorituskykyjen kehittämissuunnitelmasta ja hyväksymään sen. Pääjohtaja ehdottaa suorituskykyjen kehittämissuunnitelmaa kansallisista suorituskykyjen kehittämissuunnitelmista laaditun yleiskatsauksen perusteella ottaen huomioon muun muassa riskianalyysien ja 29 ja 32 artiklan mukaisesti tehtyjen haavoittuvuusarviointien tulokset ja viraston omat monivuotiset suunnitelmat. Kun hallintoneuvosto on hyväksynyt suorituskykyjen kehittämissuunnitelman, se liitetään 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun tekniseen ja operatiiviseen strategiaan.

II LUKU

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminta

1 JAKSO

EUROOPAN RAJA- JA MERIVARTIOVIRASTON TEHTÄVÄT

10 artikla

Euroopan raja- ja merivartiostoviraston tehtävät

- 1) Virasto hoitaa seuraavia tehtäviä:
 - a) muuttovirtojen seuranta ja yhdenmetyt rajaturvallisuuden kaikki osatekijät kattavien riskianalyysien tekeminen;

- b) palauttamisen toteuttamiseen liittyvien jäsenvaltioiden operatiivisten tarpeiden seuranta muun muassa keräämällä operatiivisia tietoja;
- c) haavoittuvuusarviointien tekeminen, mukaan lukien arvioinnit jäsenvaltioiden kyvystä ja valmiudesta vastata uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla;
- d) ulkorajojen turvallisuuden seuranta jäsenvaltioissa olevien viraston yhteyshenkilöiden avulla;
- e) perusoikeuksien noudattamisen seuranta kaikissa sen toimissa ulkorajoilla ja palautusoperaatioissa;
- f) Eurosurin kehittämisen ja toiminnan tukeminen;
- g) jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla koordinoimalla ja järjestämällä yhteisoperaatioita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastustilanne unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;
- h) jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla käynnistämällä nopeita rajainterventioita niiden jäsenvaltioiden ulkorajoilla, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastustilanne unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

- i) teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;
- j) pysyvän joukon lähettäminen osana rajaturvallisuusryhmiämuuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä ja palautusryhmiä, jäljempänä yhdessä 'ryhmät', yhteisoperaatioihin sekä nopeisiin rajainterventioihin, palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin;
- k) kalustoreservin, nopean toiminnan kalustoreservi mukaan lukien, muodostaminen lähetettäväksi yhteisoperaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä samoin kuin palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin;
- l) viraston omien henkilöstöön ja tekniikkaan liittyvien voimavarojen kehittäminen ja hallinnointi sisäisen laadunvalvontamekanismin avulla, jotta ne voivat osallistua pysyvään joukkoon, mukaan lukien ryhmien jäseninä toimivien viraston henkilöstön jäsenten palvelukseenotto ja koulutus, ja kalustoreserviin;
- m) osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä hotspot-alueilla:
 - i) operatiivisen henkilöstön ja kaluston lähettäminen avun antamiseksi suojelutarpeen arvioinnissa, kuulemisessa, henkilöllisyyden selvittämisessä ja sormenjälkien ottamisessa;

- ii) menettelyn perustaminen yhteistyössä EASOn ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa alustavien tietojen antamiseksi henkilöille, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat hakea tällaista suojelua, ja heidän ohjaamiseen, mukaan lukien menettely haavoittuvassa asemassa olevien ihmisryhmien tunnistamiseksi;
- n) avun tarjoaminen palauttamisprosessin kaikissa vaiheissa ottamatta kantaa palauttamispäätösten sisältöön, sillä jäsenvaltioilla on edelleen yksinomainen vastuu niistä, avustaminen palautusoperaatioiden koordinoinnissa ja järjestämisessä sekä teknisen ja operatiivisen tuen antaminen palautettavia henkilöitä koskevan palautusvelvoitteen täytäntöön panemiseksi ja teknisen ja operatiivisen tuen antaminen palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa, mukaan lukien lisäapua edellyttävissä olosuhteissa;
- o) pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien reservin perustaminen;
- p) palautusryhmien lähettäminen palautusinterventioihin;
- q) yhteistyön tekeminen Europolin ja Eurojustin kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa sekä tuen antaminen jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa;
- r) yhteistyön tekeminen EASOn kanssa kullekin kuuluvan toimeksiannon puitteissa erityisesti toimenpiteiden helpottamiseksi silloin, kun kolmansien maiden kansalaiset, joiden kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on hylätty lainvoimaisella päätöksellä, on palautettava;

- s) yhteistyön tekeminen FRAn kanssa kullekin kuuluvan toimeksiannon puitteissa, jotta voidaan varmistaa perusoikeuksia koskevan unionin säännösten jatkuva ja yhtenäinen soveltaminen;
- t) yhteistyön tekeminen Euroopan kalastuksenvalvontaviraston (EFCA) ja Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa 69 artiklan mukaisesti rannikkovartiostotoimintoja, myös ihmishengen pelastamiseksi merellä, toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita;
- u) yhteistyön tekeminen kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mahdollisesti myös rajaturvallisuusryhmien lähettämällä operatiivisiin tehtäviin kolmansissa maissa;
- v) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen niiden välisessä teknisessä ja operatiivisessa yhteistyössä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa;
- w) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen kansallisten rajavartioiden, muun asiaankuuluvan henkilöstön ja palautusasiantuntijoiden kouluttamisessa, myös vahvistamalla yhteisiä koulutusvaatimuksia ja -ohjelmia, joihin sisältyvät myös perusoikeudet;
- x) osallistuminen ulkorajavalvonnan kannalta merkityksellisen tutkimus- ja innovointitoiminnan kehittämiseen ja hallinnointiin, kehittyneen valvontateknologian käyttö mukaan lukien, ja omien pilottihankkeiden kehittäminen, kun se on tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseksi;

- y) tietojenvaihdon teknisten standardien kehittäminen;
- z) rajavalvonnan ja palauttamisen alalla käytettävien laitteiden teknisten standardien kehittämisen tukeminen, myös järjestelmien ja verkkojen yhteenliittämistä varten, ja tarvittaessa ulkorajojen valvonnan yhteisten vähimmäisvaatimusten kehittämisen tukeminen jäsenvaltioiden ja komission kunkin oman toimivallan mukaisesti;
- aa) jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon perustaminen ja ylläpito;
- ab) tietojärjestelmien kehittäminen ja käyttäminen asetuksen (EU) 2018/1725 mukaisesti siten, että tietojärjestelmien avulla pystytään nopeasti ja luotettavasti vaihtamaan tietoja ulkorajojen hallintaa koskevista kehityksessä olevista riskeistä, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta, tiiviissä yhteistyössä komission, unionin elinten, toimistojen ja virastojen sekä neuvoston päätöksellä 2008/381/EY¹ perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa;
- ac) tapauksen mukaan tarvittavan avun antaminen yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien;
- ad) rajaturvallisuutta koskevien korkeatasoisten vaatimusten noudattaminen siten, että avoimuus ja julkinen valvonta on mahdollista, ja noudattaen täysin sovellettavaa oikeutta, jolla varmistetaan perusoikeuksien kunnioittaminen, suojelu ja edistäminen;

¹ Neuvoston päätös 2008/381/EY, tehty 14 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan muuttoliikeverkoston perustamisesta (EUVL L 131, 21.5.2008, s. 7).

- ae) jäljempänä 79 artiklassa tarkoitetun False and Authentic Documents Online -järjestelmän ylläpito ja käyttäminen sekä jäsenvaltioiden tukeminen asiakirjaväärennösten havaitsemisen helpottamiseksi;
- af) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1240¹ virastolle annettujen tehtävien ja velvoitteiden hoitaminen sekä ETIAS-keskusyksikön perustamisesta ja toiminnasta huolehtiminen kyseisen asetuksen 7 artiklan mukaisesti.
- ag) jäsenvaltioiden avustaminen niiden helpottaessa ulkorajojen ylitystä henkilöille.

- 2) Virasto tiedottaa toimeksiantonsa piiriin kuuluvista asioista. Se antaa yleisölle paikkansapitäviä, yksityiskohtaisia, oikea-aikaisia ja kattavia tietoja toiminnastaan.

Tällainen tiedottaminen ei saa haitata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä eikä niillä erityisesti saa paljastaa operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteen saavuttamisen. Virasto toteuttaa tiedotustoimet rajoittamatta 92 artiklan soveltamista sekä hallintoneuvoston hyväksymien asiaa koskevien tiedotus- ja viestintäsuunnitelmien mukaisesti ja tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä muiden elinten, toimistojen ja virastojen kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1240, annettu 12 päivänä syyskuuta 2018, Euroopan matkustustieto- ja -lupajärjestelmän (ETIAS) perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 1077/2011, (EU) N:o 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 ja (EU) 2017/2226 muuttamisesta (EUVL L 236, 19.9.2018, s. 1).

2 JAKSO

TIETOJENVAIHTO JA YHTEISTYÖ

11 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

Virastoa sekä rajaturvallisuudesta vastaavia kansallisia viranomaisia, myös rannikkovartiostoja niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, ja palauttamisesta vastaavia kansallisia viranomaisia sitoo velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä sekä tietojenvaihtovelvoite.

12 artikla

Tietojenvaihtovelvoite

1. Jotta virasto, rajaturvallisuudesta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, ja palauttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset voivat hoitaa niille tässä asetuksessa annetut tehtävät, ja ne jakavat ajoissa ja täsmällisesti kaikki tarvittavat tiedot tämän asetuksen sekä muun tietojenvaihtoa koskevan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Virasto toteuttaa aiheelliset toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden kanssa.

Kun tiedot ovat merkityksellisiä viraston tehtävien hoitamiseksi, virasto vaihtaa muiden asiaankuuluvien unionin elimien, toimistojen ja virastojen kanssa tietoja riskianalyysseja, tilastotietojen keruuta, kolmansien maiden tilanteen arviointia, koulutusta ja jäsenvaltioille valmiussuunnittelun yhteydessä annettavaa tukea varten. Unionin elinten, toimistojen ja virastojen välille kehitetään tarvittavat välineet ja rakenteet tätä tarkoitusta varten.

3. Virasto toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviensä kannalta merkityksellisten tietojen vaihtoa Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, jos tiedot liittyvät toimiin, joihin nämä osallistuvat 70 artiklan ja 100 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

13 artikla

Kansalliset yhteyspisteet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimitettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon kaikissa viraston toimintaan liittyvissä asioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten koordinoitikeskusten tehtävää. Kansallisten yhteyspisteiden on oltava jatkuvasti tavoitettavissa ja varmistettava, että kaikki virastolta saadut tiedot jaetaan ajoissa asianomaisen jäsenvaltion kaikille asiaankuuluville viranomaisille, erityisesti hallintoneuvoston jäsenille ja kansalliselle koordinoitikeskukselle.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä enintään kaksi kansallista yhteyspistettään edustavaa henkilöstön jäsentä lähetettäväksi virastoon yhteyshenkilöinä. Yhteyshenkilöiden on helpotettava kansallisen yhteyspisteen ja viraston välistä yhteydenpitoa ja he voivat tarvittaessa osallistua asiaan liittyviin kokouksiin.
3. Virasto tarjoaa yhteyshenkilöille tarvittavat tilat päämajassaan ja riittävää tukea heidän tehtäviensä hoitamiseksi. Jäsenvaltio kattaa kaikki muut yhteyshenkilöiden lähettämisestä aiheutuvat kustannukset. Hallintoneuvosto täsmentää lähettämistä koskevat säännöt ja ehdot sekä säännöt koskien tarjottavaa riittävää tukea.

14 artikla

Viestintäverkko

1. Virasto perustaa viestintäverkon ja ylläpitää sitä tarjotakseen viestintä- ja analysointivälineitä ja mahdollistaakseen arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen sekä turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihdon suojatusti ja miltei reaaliajassa kansallisten koordinoitikeskusten kanssa ja niiden kesken.

Viestintäverkkoa käyttävissä järjestelmissä ja sovelluksissa on noudatettava unionin tietosuojalainsäädäntöä koko niiden elinkaaren ajan.

Viestintäverkon on oltava toiminnassa ympärivuorokautisesti, ja sillä on mahdollistettava

- a) kahden- ja monenvälinen tietojenvaihto miltei reaaliajassa;
- b) audio- ja videokokousten pitäminen;
- c) arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojattu käsittely, säilyttäminen ja välittäminen;
- d) EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojattu käsittely, säilyttäminen ja välittäminen tasoon CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL tai vastaaviin kansallisiin luokitustasoihin saakka varmistaen, että turvallisuusluokiteltuja tietoja käsitellään, säilytetään ja välitetään erillisessä ja asianmukaisesti hyväksytyssä osassa viestintäverkkoa.

2. Virasto antaa teknistä tukea ja varmistaa, että viestintäverkko on jatkuvasti käytettävissä ja voi tukea viraston ylläpitämää viestintä- ja tietojärjestelmää.

15 artikla

Viraston ylläpitämät tietojenvaihtojärjestelmät ja -sovellukset

1. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviensä kannalta merkityksellisten tietojen vaihtoa Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, jäsenvaltioiden ja tarpeen mukaan muiden unionin toimielinten sekä unionin elinten, toimistojen ja virastojen ja 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten järjestöjen, ja 71 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden kanssa.
2. Virasto kehittää ja ottaa käyttöön tietojärjestelmän, jonka avulla pystytään vaihtamaan turvallisuusluokiteltuja ja arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden kanssa sekä vaihtamaan 86–91 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja 92 artiklan mukaisesti, ja käyttää kyseistä tietojärjestelmää.
3. Virasto ottaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tietojärjestelmät käyttöön 14 artiklassa tarkoitetussa viestintäverkossa tarpeen mukaan.

16 artikla
Tietojenvaihdon tekniset standardit

Virasto kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa teknisiä standardeja, joilla

- a) liitetään 14 artiklassa tarkoitettu viestintäverkko 25 artiklassa tarkoitettujen kansallisten tilannekuvien laatimisessa käytettäviin kansallisiin verkkoihin ja muihin asiaankuuluviin tietojärjestelmiin tätä asetusta sovellettaessa;
- b) kehitetään asiaankuuluvat viraston ja jäsenvaltioiden tietojenvaihtojärjestelmät ja ohjelmistosovellukset ja luodaan niiden välille rajapinnat tätä asetusta sovellettaessa;
- c) lähetetään tilannekuvat ja tapauksen mukaan 27 artiklassa tarkoitetut erityiset tilannekuvat ja varmistetaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten asiaankuuluvien yksiköiden ja keskusten sekä viraston lähettämien ryhmien välinen viestintä käyttäen erilaisia viestintäkeinoja, kuten satelliittiviestintää ja radioverkkoja;
- d) ilmoitetaan omien suorituskykyjen sijainti hyödyntäen parhaalla mahdollisella tavalla Galileo-ohjelmassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1285/2013¹ mukaisesti perustetun satelliittinavigointijärjestelmän teknologista kehitystä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1285/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1).

17 artikla
Tietojen turvaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen koordinoitikeskuksensa kautta ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valvonnassa, että niiden kansalliset viranomaiset, virastot ja muut elimet, jotka käyttävät 14 artiklassa tarkoitettua viestintäverkkoa ja viraston tietojenvaihtojärjestelmiä,

- a) pääsevät asianmukaisesti ja jatkuvasti asiaankuuluviin viraston järjestelmiin ja verkkoihin tai niihin liitettyihin järjestelmiin ja verkkoihin;
- b) noudattavat 16 artiklassa tarkoitettuja asiaankuuluvia teknisiä standardeja;
- c) soveltavat turvallisuusluokiteltuja tietoja käsiteltäessä viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia vastaavia sääntöjä ja vaatimuksia;
- d) vaihtavat, käsittelevät ja säilyttävät arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja ja turvallisuusluokiteltuja tietoja 92 artiklan mukaisesti.

3 JAKSO

EUROSUR

18 artikla

Eurosur

Tällä asetuksella perustetaan Eurosur, joka muodostaa yhdenmetyt puitteet tietojenvaihdolle ja operatiiviselle yhteistyölle eurooppalaisessa raja- ja merivartiostossa, jotta voidaan parantaa tilannetietoisuutta ja lisätä toimintavalmiutta rajaturvallisuutta varten, mukaan lukien laittoman maahanmuuton ja rajat ylittävän rikollisuuden havaitseminen, ehkäiseminen ja torjuminen sekä myötävaikuttaminen maahantulijoiden suojeluun ja hengen pelastamiseen.

19 artikla

Eurosurin soveltamisala

1. Eurosuria käytetään virallisilla rajanylityspaikoilla tehtäviin rajatarkastuksiin ja maa-, meri- tai ilmaulkorajojen valvontaan, mukaan lukien luvattomien rajanylitysten seuranta, havaitseminen, tunnistaminen, jäljittäminen, estäminen ja pysäyttäminen, jotta voidaan havaita, ehkäistä ja torjua laitonta maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta sekä myötävaikuttaa maahantulijoiden suojeluun ja hengen pelastamiseen.
2. Eurosuria ei käytetä oikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat pysäytettyään rajat ylittävän rikollisen toiminnan tai henkilöiden luvattomat ulkorajojen ylitykset.

20 artikla
Eurosurin osatekijät

1. Jäsenvaltiot ja virasto käyttävät Eurosuria tietojenvaihtoon ja yhteistyöhön rajavalvonnan alalla, ottaen huomioon olemassa olevat tietojenvaihto- ja yhteistyömekanismit. Eurosuriin kuuluvat seuraavat osatekijät:
 - a) 21 artiklassa tarkoitetut kansalliset koordinoitikeskukset;
 - b) 25 artiklassa tarkoitetut kansalliset tilannekuvat;
 - c) 26 artiklassa tarkoitettu Euroopan tilannekuva, mukaan lukien tiedot ulkorajaosuuksista, joille on määritetty vastaavat vaikutustasot;
 - d) 27 artiklassa tarkoitetut erityiset tilannekuvat;
 - e) 28 artiklassa tarkoitetut Eurosurin fuusiopalvelut;
 - f) 9 artiklassa tarkoitettu yhdenmennetty suunnittelu.
2. Kansallisten koordinoitikeskusten on toimitettava virastolle 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon ja asiaankuuluvien järjestelmien kautta kansallisista tilannekuvistaan ja tarvittaessa erityisistä tilannekuvista tiedot, joita tarvitaan Euroopan tilannekuvan laatimiseen ja ylläpitoon.

3. Virasto antaa kansallisille koordinointikeskuksille viestintäverkon kautta pääsyn erityisiin tilannekuviin ja Euroopan tilannekuvaan ympärivuorokautisesti, seitsemänä päivänä viikossa.

21 artikla

Kansalliset koordinointikeskukset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallinen koordinointikeskus, jonka on koordinoitava toimintaa ja vaihdettava tietoja kaikkien ulkorajavalvonnasta kansallisella tasolla vastaavien viranomaisten kesken sekä muiden kansallisten koordinointikeskusten ja viraston kanssa, sekä hallinnoitava ja ylläpidettävä sitä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava kansallisen koordinointikeskuksensa perustamisesta komissiolle, joka tiedottaa asiasta viipymättä muille jäsenvaltioille ja virastolle.
2. Kansallinen koordinointikeskus on osana Eurosur-puitteita yhteyspiste tietojenvaihdolle ja yhteistyölle muiden kansallisten koordinointikeskusten ja viraston kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.
3. Kansallisten koordinointikeskusten on
 - a) huolehdittava oikea-aikaisesta tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä kaikkien kansallisella tasolla ulkorajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten välillä sekä muiden kansallisten koordinointikeskusten ja viraston kanssa;

- b) huolehdittava oikea-aikaisesta tietojenvaihdosta etsintä- ja pelastus-, lainvalvonta-, turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa ja hallinnoitava asiaankuuluvien tietojen jakelua kansallisella tasolla;
- c) myötävaikutettava voimavarojen ja henkilöstön tehokkaaseen ja tulokselliseen hallintaan;
- d) tuotettava kansallinen tilannekuva ja ylläpidettävä sitä 25 artiklan mukaisesti;
- e) tuettava kansallisen rajavalvonnan koordinoitua, suunnittelua ja toteuttamista;
- f) koordinoitava kansallisia rajavalvontajärjestelmiä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- g) edistettävä kansallisen rajavalvonnan vaikutusten säännöllistä mittaamista tätä asetusta sovellettaessa;
- h) koordinoitava operatiivisia toimenpiteitä muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta viraston ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaa;
- i) vaihdettava asiaankuuluvia tietoja jäsenvaltionsa maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden kanssa, jos sellaiset on nimitetty, kansallisella tasolla luotujen asianmukaisten rakenteiden kautta Euroopan tilannekuvan edistämiseksi ja rajavalvontaoperaatioiden tukemiseksi;
- j) edistettävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valvonnassa tietojen turvaamista kansallisissa tietojärjestelmissä ja viraston tietojärjestelmissä.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa alueellisille, paikallisille, toiminnallisille tai muille viranomaisille, jotka pystyvät tekemään operatiivisia päätöksiä, tehtäväksi tilannetietoisuuden ja toimintavalmiuden varmistamisen niiden toimialueilla, mukaan lukien 3 kohdan c, e ja f alakohdassa luetellut tehtävät ja valtuudet.
5. Jäsenvaltion päätös jakaa tehtäviä 4 kohdan mukaisesti ei saa vaikuttaa kansallisen koordinoitikeskuksen kykyyn tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja muiden kansallisten koordinoitikeskusten ja viraston kanssa.
6. Kansallisella tasolla määritellyissä ennalta määritetyissä tapauksissa kansallinen koordinoitikeskus voi antaa 4 kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle luvan viestiä ja vaihtaa tietoja toisen jäsenvaltion alueellisten viranomaisten tai kansallisen koordinoitikeskuksen taikka kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa sillä edellytyksellä, että kyseinen luvan saanut viranomainen tiedottaa säännöllisesti omalle kansalliselle koordinoitikeskukselleen tällaisesta viestinnästä ja tietojenvaihdosta.
7. Kansallisen koordinoitikeskuksen on oltava toiminnassa ympärivuorokautisesti, seitsemänä päivänä viikossa.

22 artikla
Eurosur-käsikirja

1. Komissio hyväksyy ja asettaa saataville tiiviissä yhteistyössä viraston ja muiden asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen tai virastojen kanssa Eurosurin toteuttamista ja hallinnointia koskevan käytännön käsikirjan, jäljempänä 'Eurosur-käsikirja'. Eurosur-käsikirja sisältää teknisiä ja operatiivisia ohjeita, suosituksia ja parhaita käytäntöjä, myös kolmansien maiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä. Komissio hyväksyy Eurosur-käsikirjan suosituksen muodossa.
2. Komissio voi jäsenvaltioita ja virastoa kuultuaan päättää luokitella Eurosur-käsikirjan osia turvallisuusluokkaan RESTREINT UE/EU RESTRICTED komission työjärjestyksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

23 artikla
Eurosurin seuranta

1. Virasto ja jäsenvaltiot varmistavat, että käytössä on menettelyt Eurosurin teknisen ja operatiivisen toiminnan seuraamiseksi suhteessa tavoitteisiin, jotka koskevat riittävän tilannetietoisuuden ja toimintavalmiuden saavuttamista ulkorajoilla.

2. Virasto seuraa jatkuvasti 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon tarjoaman palvelun laatua ja Euroopan tilannekuvassa jaettavien tietojen laatua.
3. Virasto toimittaa 2 kohdan mukaisen valvonnan osana kerätyt tiedot kansallisille koordinoitikeskuksille ja viraston operaatioissa käytettäville asiaankuuluville johtamisrakenteille osana Eurosurin fuusiopalveluja. Tällaiset tiedot luokitellaan turvallisuusluokkaan RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

4 JAKSO

TILANNETIETOISUUS

24 artikla

Tilannekuvat

1. Kansalliset tilannekuvat, Euroopan tilannekuva ja erityiset tilannekuvat laaditaan keräämällä, arvioimalla, kokoamalla, analysoimalla, tulkitsemalla, tuottamalla, havainnollistamalla ja jakamalla tietoja.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tilannekuvat koostuvat seuraavista tietotasoista:

- a) tapahtumatietotaso, joka sisältää luvattomiin rajanylityksiin ja rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvät tapahtumat ja erityistapahtumat ja, jos saatavilla, tietoja luvattomasta edelleen liikkumisesta muuttoliikkeen kehityskulkujen, volyymien ja reittien ymmärtämiseksi;
- b) toimintatietotaso, joka sisältää tietoja operaatioista, mukaan lukien suorituskykyjen käyttösuunnitelma, toiminta-alue sekä operaatioihin operaatiosuunnitelman mukaisesti osallistuvien voimavarojen sijainti, aikataulu, tila ja tyyppi;
- c) analyysitietotaso, joka sisältää analysoituja tietoja, joilla on merkitystä sovellettaessa tätä asetusta ja erityisesti on merkitystä määritettäessä vaikutustasot ulkorajaosuuksille, kuten kuvat ja paikkatiedot, tärkeimmät tapahtumat ja indikaattorit, analyysiraportit sekä muut asiaa tukevat tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilannekuvien avulla on voitava tunnistaa ja seurata tapahtumia, operaatioita ja vastaavia analyysseja, jotka liittyvät sellaisiin tilanteisiin, joissa ihmishenkiä on vaarassa.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla säädetään tilannekuvien tietotasojen yksityiskohdat ja erityisten tilannekuvien laatimista koskevat säännöt.
- Täytäntöönpanosäädöksessä määritetään toimitettavien tietojen tyyppi, tietojen keruusta, käsittelystä, arkistoinnista ja välittämisestä vastaavat yksiköt, määrääjat, joiden kuluessa tiedot on ilmoitettava, tietoturva- ja tietosuojasäännöt ja niihin liittyvät laadunvalvontamekanismit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Kansalliset tilannekuvat

1. Kunkin kansallisen koordinoitikeskuksen on tuotettava kansallinen tilannekuva ja ylläpidettävä sitä, jotta kaikille ulkorajojen valvonnasta kansallisella tasolla vastaaville viranomaisille voidaan antaa tehokkaita, täsmällisiä ja oikea-aikaisia tietoja.
2. Kansallinen tilannekuva kootaan seuraavista lähteistä kerätyistä tiedoista:
 - a) kansallinen rajavalvontajärjestelmä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - b) ulkorajojen valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten käyttämät liikkumattomat ja liikkuvat valvontalaitteet;
 - c) rajojen valvontaa ja muita valvontatehtäviä suorittavat partiot;
 - d) paikalliset, alueelliset ja muut koordinoitikeskukset;

- e) muut asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset ja järjestelmät, mukaan lukien maahanmuuttoalan yhteyshenkilöt, operatiiviset keskuksot ja yhteyspisteet;
 - f) rajatarkastukset;
 - g) virasto;
 - h) kansalliset koordinoitikeskukset muissa jäsenvaltioissa;
 - i) kolmansien maiden viranomaiset 72 artiklassa tarkoitettujen kahden- tai monenvälisten sopimusten ja alueellisten verkostojen perusteella;
 - j) alusten ilmoitusjärjestelmät niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti;
 - k) muut asiaankuuluvat eurooppalaiset ja kansainväliset järjestöt;
 - l) muut lähteet.
3. Kukin kansallinen koordinoitikeskus määrittää kullekin kansallisen tilannekuvan tapahtumatietotason erityistapahtuman vaikutukselle suuntaa-antavan vaikutustason, joka on ”matala”, ”keskitasoa”, ”korkea” tai ”erittäin korkea”. Kaikista erityistapahtumista jaetaan tieto virastolle.
4. Kukin kansallinen koordinoitikeskus voi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten pyynnöstä päättää rajoittaa kansallista turvallisuutta, mukaan lukien sotilaalliset suorituskyyt, koskeviin tietoihin pääsyä tiedonsaantitarpeen perusteella.

5. Naapurijäsenvaltioiden kansalliset koordinoitikeskukset voivat jakaa toistensa kanssa suoraan ja miltei reaaliajassa vierekkäisiä ulkorajaosuuksia koskevat tilannekuvat, mukaan lukien vierekkäisillä ulkorajaosuuksilla toimivan oman kaluston sijainti, tila ja tyyppi.

26 artikla

Euroopan tilannekuva

1. Virasto tuottaa Euroopan tilannekuvan ja ylläpitää sitä, jotta kansallisille koordinoitikeskuksille ja komissiolle voidaan antaa tehokkaita, täsmällisiä ja oikea-aikaisia tietoja ja analyyseja, jotka kattavat ulkorajat, rajan läheisen alueen ja luvattoman edelleen liikkumisen.
2. Euroopan tilannekuva kootaan seuraavista lähteistä kerätyistä tiedoista:
 - a) kansalliset koordinoitikeskukset ja kansalliset tilannekuvat sekä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiltä saadut tiedot ja raportit tässä artiklassa vaaditussa laajuudessa;
 - b) virasto, myös tiedot ja raportit, joita sen yhteyshenkilöt ovat toimittaneet 31 ja 77 artiklan mukaisesti;

- c) unionin edustustot sekä 68 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan j alakohdassa säädetty yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaiset missiot ja operaatiot;
- d) 68 artiklan 1 kohdassa luetellut muut asiaankuuluvat unionin elimet, toimistot ja virastot sekä kansainväliset järjestöt;
- e) kolmansien maiden viranomaiset 72 artiklassa tarkoitettujen kahden- tai monenvälisten sopimusten ja alueellisten verkostojen sekä 73 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen työjärjestelyjen perusteella;
- f) muut lähteet.

3. Euroopan tilannekuvan tapahtumatietotaso sisältää tietoja seuraavista:

- a) erityistapahtumat ja muut tapahtumat, jotka sisältyvät kansallisen tilannekuvan tapahtumatietotasoon;
- b) erityistapahtumat ja muut tapahtumat, jotka sisältyvät 27 artiklassa säädettyihin erityisiin tilannekuviin;
- c) erityistapahtumat yhteisoperaation tai viraston koordinoiman nopean intervention toiminta-alueella taikka hotspot-alueella.

4. Euroopan tilannekuvan toimintatietotaso sisältää tietoja yhteisoperaatioista ja viraston koordinoimista nopeista interventioista sekä hotspot-alueista, ja sisältää tehtävänmääritykset, sijainnit, vaiheet, kestot, tiedot jäsenvaltioista ja muista mukana olevista toimijoista, päivittäiset ja viikoittaiset tilanneraportit, tilastotiedot ja viestimille tarkoitetut tiedotuspaketit.
5. Euroopan tilannekuvan toimintatietotason omia voimavaroja koskevat tiedot voidaan tapauksen mukaan luokitella turvallisuusluokkaan RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
6. Virasto ottaa Euroopan tilannekuvassa huomioon tietyille erityistapahtumalle kansallisen koordinoitikeskuksen laatimassa kansallisessa tilannekuvassa määritetyt vaikutustasot. Virasto määrittää rajan läheisen alueen erityistapahtumille suuntaa-antavan vaikutustason ja ilmoittaa siitä sen kansallisille koordinoitikeskuksille.

27 artikla

Erityiset tilannekuvat

1. Virasto ja jäsenvaltiot voivat laatia ja ylläpitää erityisiä tilannekuvia, jotta voidaan tukea yksittäisiä operatiivisia toimia ulkorajoilla tai jakaa tietoja 68 artiklan 1 kohdassa lueteltujen unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä kansainvälisten järjestöjen, tai 75 artiklassa säädettyjen kolmansien maiden kanssa.
2. Erityiset tilannekuvat koostuvat kansallisten tilannekuvien ja Euroopan tilannekuvien sisältämien tietojen osajoukosta.

3. Erityisten tilannekuvien laatimista ja jakamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt esitetään asianomaisten operatiivisten toimien suunnitelmassa ja kahden- tai monenvälisessä sopimuksessa, kun erityinen tilannekuva laaditaan kolmansien maiden kanssa tehtävän kahdenvälisen tai monenvälisen yhteistyön puitteissa. Tämän kohdan mukaisessa tietojen jakamisessa sovelletaan periaatetta, jonka mukaan tarvitaan tietojen alkuperäisen lähteen suostumus.

28 artikla

Eurosurin fuusiopalvelut

1. Virasto koordinoi Eurosurin fuusiopalveluja, jotta kansalliset koordinoitikeskukset, komissio ja se itse saavat tietoja ulkorajoista ja rajan läheisestä alueesta säännöllisesti, luotettavasti ja kustannustehokkaasti.
2. Virasto toimittaa kansalliselle koordinoitikeskukselle sen pyynnöstä sen jäsenvaltion ulkorajoista, johon se kuuluu, ja rajan läheisestä alueesta tietoja, jotka voidaan tuottaa seuraavasti:
 - a) riskianalyysin ja tietojen perusteella laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen käytettävien alusten tai muiden kulkuneuvojen maihinnousu- tai kauttakulkupaikoiksi määritettyjen, kolmansissa maissa sijaitsevien nimettyjen satamien ja rannikoiden kohdennettu seuranta;

- b) sellaisten alusten tai muiden kulkuneuvojen jäljittäminen avomerellä sekä ilma-alusten jäljittäminen, joita epäillään käytettävän tai joita on havaittu käytetyn laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen, myös merihädässä olevien henkilöiden tapauksessa, jotta nämä tiedot voidaan toimittaa asiaankuuluville viranomaisille, joilla on toimivalta etsintä- ja pelastusoperaatioita varten;
- c) nimettyjen merialueiden seuranta sellaisten alusten ja muiden kulkuneuvojen havaitsemiseksi, tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, joita käytetään tai joita epäillään käytettävän laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen, myös merihädässä olevien henkilöiden tapauksessa, jotta nämä tiedot voidaan toimittaa asiaankuuluville viranomaisille, joilla on toimivalta etsintä- ja pelastusoperaatioita varten;
- d) nimettyjen ilmaraja-alueiden seuranta sellaisten ilma-alusten ja muiden välineiden havaitsemiseksi, tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, joita käytetään tai joita epäillään käytettävän laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen;
- e) nimettyjen merialueiden ja maa- ja ilmaulkorajoilla sijaitsevien alueiden ympäristöarviointi seuranta- ja partiointitoiminnan optimoimiseksi;
- f) riskianalyysin ja tietojen perusteella mahdollisiksi laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen käytettäviksi lähtö- tai kauttakulkupaikoiksi määritettyjen, nimettyjen rajan läheisten alueiden valikoiva seuranta ulkorajoilla;

- g) unioniin kohdistuvien ja sen sisäisten muuttovirtojen seuranta niiden kehityskulkujen, volyymien ja reittien osalta;
 - h) mediaseuranta, julkisiin lähteisiin perustuva tiedustelu ja internetin käytön analysointi direktiivin (EU) 2016/680 tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti laittoman maahanmuuton tai rajat ylittävän rikollisuuden ehkäisemiseksi;
 - i) laajoista tietojärjestelmistä saatujen tietojen analysointi laittoman maahanmuuton ja rajat ylittävän rikollisuuden yhteydessä käytettävien muuttuvien reittien ja menetelmien havaitsemiseksi.
3. Virasto voi evätä kansallisen koordinoitikeskuksen pyynnön teknisistä, taloudellisista tai operatiivisista syistä. Virasto ilmoittaa kansalliselle koordinoitikeskukselle sopivana ajankohtana tällaisen epäämisen syyt.
4. Virasto voi omasta aloitteestaan käyttää 2 kohdassa tarkoitettuja valvontavälineitä kerätäkseen rajan läheistä aluetta koskevia tietoja, jotka ovat merkityksellisiä Euroopan tilannekuvan kannalta.

5 JAKSO

RISKIANALYYSI

29 artikla

Riskianalyysi

1. Virasto seuraa unioniin kohdistuvia ja unionin sisäisiä muuttovirtoja niiden kehityskulkujen, volyymien ja reittien osalta ja muita suuntauksia tai mahdollisia haasteita ulkorajoilla ja palauttamisen alalla. Virasto vahvistaa tätä varten pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä yhteisen yhdennetyn riskianalyysimallin, jota virasto ja jäsenvaltiot soveltavat. Yhteinen yhdennetty riskianalyysimalli vahvistetaan ja tarvittaessa päivitetään 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin täytäntöönpanon arvioinnin tulosten perusteella.

2. Virasto laatii vuosittain yleisiä riskianalyyseja, jotka toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle soveltaen 92 artiklan mukaisesti hyväksytyjä turvallisuussääntöjä, sekä räätälöityjä riskianalyyseja operatiivisia toimia varten. Virasto laatii jäsenvaltioita tiiviisti kuullen ja toimittaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle Euroopan yhdenmuettyä rajaturvallisuutta koskevan strategisen riskianalyysin. Tällaiset strategiset riskianalyysit otetaan huomioon valmisteltaessa Euroopan yhdenmuettyä rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä. Virasto valmistelee tällaiset yleiset riskianalyysit ja strategiset riskianalyysit saatujen tietojen perusteella, mukaan lukien jäsenvaltioilta saadut tiedot. Riskianalyysien tuloksista on anonymisoitava henkilötiedot.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut riskianalyysit kattavat kaikki Euroopan yhdenmuetyn rajaturvallisuuden kannalta merkitykselliset seikat ennakkovaroitusmekanismin kehittämiseksi.
4. Virasto julkaisee kattavat tiedot yhteisestä yhdenmuetystä riskianalyysimallista.

5. Jäsenvaltioiden on annettava virastolle kaikki tarvittavat tiedot tilanteesta, kehityskuluista ja mahdollisista uhkista ulkorajoilla ja palauttamisen alalla. Jäsenvaltioiden on annettava virastolle säännöllisesti tai sen pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot, jotka sisältyvät 100 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun luetteloon pakollisista tiedoista, joita rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten on vaihdettava viraston kanssa, sekä 25 artiklassa säädetty kansallisten tilannekuvien analyysitietotasojen tiedot.
6. Riskianalyysin tulokset on toimitettava hallintoneuvostolle ja jaettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ajoissa ja täsmällisesti.
7. Jäsenvaltioiden on otettava riskianalyysin tulokset huomioon suunnitellessaan operaatioitaan ja toimiaan ulkorajoilla sekä toimiaan palauttamisen alalla.
8. Virasto ottaa yhteisestä yhdenmetystä riskianalyysimallista saadut tulokset huomioon kehittäessään 62 artiklassa tarkoitettuja koulutuksen yhteisiä perusvaatimuksia.

6 JAKSO

ENNALTAEHKÄISY JA RESPONSIIVISUUS

30 artikla

Ulkorajaosuuksien määrittely

Tätä asetusta sovellettaessa kunkin jäsenvaltion on jaettava ulkorajansa ulkorajaosuuksiin. Nämä osuudet muodostuvat maa- ja meri- ja jäsenvaltion niin päättäessä ilmarajaosuuksista. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava tällaiset ulkorajaosuudet virastolle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ulkorajaosuuksiin tehdyt muutokset virastolle ajoissa, jotta varmistetaan viraston tekemän riskianalyysin jatkuvuus.

31 artikla

Viraston yhteyshenkilöt jäsenvaltioissa

1. Virasto varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden ulkorajojen turvallisuuden ja palauttamisen hallinnan säännöllisen seurannan viraston yhteyshenkilöiden kautta.

Virasto voi päättää, että yhteyshenkilö huolehtii enintään neljästä toisistaan lähellä sijaitsevasta jäsenvaltiosta.

2. Pääjohtaja nimittää henkilöstösääntöjen alaisesta henkilöstöstä asiantuntijoita lähetettäväksi yhteyshenkilöiksi. Pääjohtaja tekee riskianalyysin perusteella ja asianomaisia jäsenvaltioita kuullen ehdotuksen lähettämisen luonteesta ja ehdoista, siitä jäsenvaltiosta tai alueesta, johon yhteyshenkilö voidaan lähettää, ja mahdollisista tehtävistä, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan. Pääjohtajan on saatava ehdotukselleen hallintoneuvoston hyväksyntä. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle nimityksestä ja määrittää yhdessä jäsenvaltion kanssa lähettämisen kohdepaikan.
3. Yhteyshenkilöt toimivat viraston puolesta, ja heidän tehtävänä on edistää yhteistyötä ja vuoropuhelua viraston sekä rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös rannikkovartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten välillä. Yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston sekä rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös rannikkovartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten välillä;
 - b) tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee laittoman maahanmuuton seurantaan ja 29 artiklassa tarkoitettuja riskianalyyssejä varten;
 - c) tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee 32 artiklassa tarkoitettujen haavoittuvuusarviointien tekemiseksi kertomuksen laatimiseksi tätä varten;

- d) seurata jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä niillä ulkorajaosuuksilla, joille on määritetty korkea tai kriittinen vaikutustaso 34 artiklan mukaisesti;
- e) edistää osaltaan ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamisen hallintaan liittyvän unionin säännösten soveltamista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta;
- f) tehdä tarvittaessa yhteistyötä perusoikeusvastaavan kanssa perusoikeuksien kunnioittamisen edistämiseksi viraston työssä e alakohdan mukaisesti;
- g) avustaa mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioita rajaturvallisuutta koskevien valmiussuunnitelmien laatimisessa;
- h) helpottaa asianomaisen jäsenvaltion ja viraston välistä viestintää ja jakaa asianomaisen jäsenvaltion kanssa asiaa koskevia viraston tietoja, käynnissä olevia operaatioita koskevat tiedot mukaan lukien;
- i) raportoida säännöllisesti ja suoraan pääjohtajalle tilanteesta ulkorajoilla ja asianomaisen jäsenvaltion valmiudesta vastata tehokkaasti tilanteeseen ulkorajoilla; raportoida myös asiaankuuluviin kolmansiin maihin suuntautuvien palautusoperaatioiden toteutuksesta;
- j) seurata jäsenvaltioiden 42 artiklassa tarkoitetussa kiireellisiä toimia edellyttävässä tilanteessa ulkorajoilla toteuttamia toimenpiteitä;

- k) seurata jäsenvaltioiden palauttamisen alalla toteuttamia toimenpiteitä ja tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee 48 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi.
- 4. Jos 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettussa yhteyshenkilön raportoinnissa tuodaan esiin yhteen tai useampaan asianomaisen jäsenvaltion kannalta olennaiseen seikkaan liittyviä huolenaiheita, pääjohtaja ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle viipymättä.
 - 5. Sovellettaessa 3 kohtaa yhteyshenkilö kansallisia ja unionin turvallisuus- ja tietosuojasääntöjä noudattaen
 - a) saa tietoja asianomaiselta kansalliselta koordinoitikeskukselta ja 25 artiklan mukaisesti laaditusta asiaankuuluvasta kansallisesta tilannekuvasta;
 - b) pitää säännöllisesti yhteyttä rajaturvallisuudesta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin, myös rannikkovartiostoihin niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin ja ilmoittaa samalla asiasta asianomaiselle kansalliselle yhteyspisteelle.
 - 6. Tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteyshenkilön raportti on osa 32 artiklassa tarkoitettua haavoittuvuusarviointia. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle.
 - 7. Tehtäviään hoitaessaan yhteyshenkilö saa ottaa vastaan ohjeita ainoastaan virastolta.

32 artikla

Haavoittuvuusarviointi

1. Virasto vahvistaa yhteisen haavoittuvuusarviointimenetelmän tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa laadittuun pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä. Menetelmään sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys, se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarvioinnit on tehtävä, sekä tehokasta järjestelmää 7 kohdassa tarkoitettujen pääjohtajan suositusten täytäntöönpanon seuraamiseksi koskevat järjestelyt.
2. Virasto seuraa ja arvioi 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa rajavalvonnassa tarvittavien jäsenvaltioiden kaluston, järjestelmien, suorituskykyjen, voimavarojen, infrastruktuurin ja riittävän osaavan ja koulutetun henkilöstön saatavuutta. Tässä yhteydessä virasto arvioi 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut suorituskykyjen kansalliset kehittämissuunnitelmat rajavalvonnan hoitamista koskevan valmiuden osalta ottaen huomioon sen, että joitakin kansallisia suorituskykyjä saatetaan osittain käyttää muihin tarkoituksiin kuin rajavalvontaan. Virasto toteuttaa tällaisen seurannan ja arvioinnin tulevaa suunnittelua varten ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittujen riskianalyysien perusteella. Virasto toteuttaa tällaisen seurannan ja arvioinnin vähintään kerran vuodessa, paitsi jos pääjohtaja riskianalyysien tai aiempien haavoittuvuusarviointien perusteella toisin päättää. Seuranta ja arviointi toteutetaan kussakin jäsenvaltiossa joka tapauksessa vähintään kolmen vuoden välein.

3. Jäsenvaltioiden on annettava viraston pyynnöstä tietoja kalustosta, henkilöstöstä ja mahdollisuuksien mukaan taloudellisista resursseista, jotka ovat käytettävissä rajavaltuuteen kansallisella tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on lisäksi viraston pyynnöstä annettava tietoja rajaturvallisuutta koskevista valmiussuunnitelmistaan.
4. Haavoittuvuusarvioinnin tarkoituksena on, että virasto arvioi jäsenvaltioiden kyvyn ja valmiuden vastata nykyisiin ja tuleviin haasteisiin ulkorajoilla, määrittää erityisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, mahdollisia välittömiä vaikutuksia ulkorajoilla ja myöhempiä vaikutuksia Schengen-alueen toimintaan, arvioi niiden valmiuden osallistua pysyvään joukkoon ja kalustoreserviin, mukaan lukien nopean toiminnan kalustoreservi, ja arvioi jäsenvaltioiden valmiuden ottaa vastaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston tukea 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tämä arviointi ei vaikuta Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.
5. Virasto arvioi haavoittuvuusarvioinnissa laadullisesti ja määrällisesti jäsenvaltioiden valmiuden hoitaa kaikki rajaturvallisuustehtävät, myös niiden valmiuden vastata suurten ihmismäärien mahdolliseen saapumiseen niiden alueelle.
6. Haavoittuvuusarvioinnin alustavat tulokset toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat esittää huomioita tästä arvioinnista.

7. Pääjohtaja antaa asianomaista jäsenvaltiota kuullen tarvittaessa suosituksen, jossa esitetään tarvittavat toimenpiteet, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Pääjohtaja kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet jäsenvaltion pääjohtajaa kuullen laatiman toimintasuunnitelman perusteella.
8. Pääjohtaja käyttää asianomaisille jäsenvaltioille suositeltujen toimenpiteiden perusteena haavoittuvuusarvioinnin tuloksia ottaen huomioon viraston riskianalyysin, asianomaisen jäsenvaltion esittämät huomiot ja Schengenin arviointimekanismin tulokset.

Suositeltujen toimenpiteiden tarkoituksena on oltava arvioinnissa havaittujen haavoittuvuuksien poistaminen, jotta jäsenvaltiot voivat lisätä valmiuttaan vastata nykyisiin ja tuleviin haasteisiin ulkorajoilla tehostamalla tai parantamalla suorituskäytännön, kalustoaan, järjestelmiään, resurssejaan ja valmiussuunnitelmiaan. Pääjohtaja voi tarjota viraston teknistä asiantuntemusta jäsenvaltioille suositeltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon tukemiseksi.
9. Pääjohtaja seuraa suositeltujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden 7 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien perusteella toimittamien säännöllisten kertomusten avulla.

Jos on vaara, että jäsenvaltio ei toteuta suositeltua toimenpidettä 7 kohdan mukaisesti asetetussa määräajassa, pääjohtaja ilmoittaa siitä välittömästi asianomaista jäsenvaltiota edustavalle hallintoneuvoston jäsenelle ja komissiolle. Pääjohtaja pyytää asianomaista jäsenvaltiota edustavaa hallintoneuvoston jäsentä kuullen kyseisen jäsenvaltion asianomaisia viranomaisia ilmoittamaan viivästyksen syyt ja tarjoaa viraston tukea suositellun toimenpiteen täytäntöönpanon tukemiseksi.

10. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön suosituksessa mainittuja tarvittavia toimenpiteitä tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti asetetussa määräajassa, pääjohtaja vie asian hallintoneuvoston käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä komissiolle. Hallintoneuvosto tekee pääjohtajan ehdotuksen perusteella päätöksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Hallintoneuvoston päätös sitoo jäsenvaltiota. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön toimenpiteitä kyseisessä päätöksessä asetetussa määräajassa, hallintoneuvosto ilmoittaa tästä neuvostolle ja komissiolle ja lisätoimiin voidaan ryhtyä 42 artiklan mukaisesti.
11. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset, mukaan lukien yksityiskohtainen kuvaus haavoittuvuusarvioinnin lopputuloksesta, jäsenvaltioiden haavoittuvuusarvioinnin johdosta toteuttamista toimenpiteistä ja aiemmin suositeltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon tilanteesta, toimitetaan 92 artiklan mukaisesti säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

33 artikla

Synergiat haavoittuvuusarvioinnin ja Schengenin arviointimekanismin välillä

1. Synergiat haavoittuvuusarvioinnin ja Schengenin arviointimekanismin välillä on maksimoitava, jotta voidaan laatia parannettu tilannekuva Schengen-alueen toiminnasta, välttää mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioiden toimien päällekkäisyys sekä varmistaa ulkorajojen turvallisuutta tukevien unionin asiaankuuluvien rahoitusvälineiden koordinoitumpi käyttö.
2. Edellä 1 kohdassa mainittua tarkoitusta varten komissio ja virasto vahvistavat tarvittavat järjestelyt, joiden avulla ne jakavat toistensa kanssa säännöllisesti, suojatusti ja ajoissa kaikki haavoittuvuusarviointien tuloksiin ja Schengenin arviointimekanismin puitteissa toteutettujen arviointien tuloksiin rajaturvallisuuden alalla liittyvät tiedot. Näiden tietojen jakamista koskevien järjestelyjen on katettava haavoittuvuusarvioinneista ja Schengenin arviointikäynneistä laaditut kertomukset, myöhemmät suositukset, toimintasuunnitelmat ja mahdolliset toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevat jäsenvaltioiden toimittamat päivitykset.
3. Schengenin arviointimekanismin soveltamiseksi ulkorajojen hallinnan alalla komissio jakaa haavoittuvuusarviointien tulokset kaikille asianomaisen jäsenvaltion arviointiin osallistuvien Schengenin arviointiryhmien jäsenien kanssa. Tällaisia tietoja on pidettävä arkaluonteisina asetuksessa (EU) N:o 1053/2013 tarkoitetulla tavalla, ja niitä on käsiteltävä sen mukaisesti.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen on katettava Schengenin arviointimekanismin puitteissa toteutettujen arviointien tulokset palauttamisen alalla, jotta voidaan varmistaa, että virasto on täysin tietoinen havaituista puutteista ja voi ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä asianomaisten jäsenvaltioiden tukemiseksi tässä asiassa.

34 artikla

Ulkorajaosuuksien vaikutustasojen määrittäminen

1. Virasto määrittää oman riskianalyysinsä ja haavoittuvuusarvioinnin perusteella ja yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa seuraavat vaikutustasot kullekin ulkorajaosuudelle tai muuttaa tällaisia vaikutustasoja:
- a) matala vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on vähäinen vaikutus rajaturvallisuuteen;
 - b) keskitason vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on kohtuullisen merkittävä vaikutus rajaturvallisuuteen;
 - c) korkea vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on merkittävä vaikutus rajaturvallisuuteen.

2. Jotta voidaan nopeasti puuttua kriisitilanteeseen tietyllä ulkorajaosuudella, mikäli viraston riskianalyysi osoittaa, että asianomaisella ulkorajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on siinä määrin ratkaiseva vaikutus rajaturvallisuuteen, että ne uhkaavat vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, virasto määrittää oman riskianalyysinsa perusteella ja yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa kyseiselle ulkorajaosuudelle tilapäisesti ”kriittisen” vaikutustason.
3. Jos asianomainen jäsenvaltio ja virasto eivät pääse yhteisymmärrykseen vaikutustason määrittämisestä ulkorajaosuudelle, kyseiselle rajaosuudelle aikaisemmin määritetty vaikutustaso pidetään ennallaan.
4. Kansallinen koordinoitakeskus arvioi jatkuvasti tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa, onko minkään ulkorajaosuuden vaikutustasoa tarpeen muuttaa, ottaen huomioon kansalliseen tilannekuvaan sisältyvät tiedot ja ilmoittaa asiasta virastolle.
5. Virasto ilmoittaa ulkorajaosuuksille määritetyt vaikutustasot Euroopan tilannekuvassa.

35 artikla

Vaikutustasoja vastaava toiminta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ulkorajaosuuksilla rajavalvonta vastaa määritettyjä vaikutustasoja seuraavasti:
 - a) kun ulkorajaosuudelle on määritetty matala vaikutustaso, ulkorajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten on järjestettävä säännöllinen rajavalvonta riskianalyysin perusteella ja varmistettava, että asianomaisella rajaosuudella pidetään saatavilla riittävästi henkilöstöä ja resursseja;
 - b) kun ulkorajaosuudelle on määritetty keskitason vaikutustaso, ulkorajavalvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten on tämän kohdan a alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi varmistettava, että asianomaisella rajaosuudella toteutetaan tarkoituksenmukaisia rajavalvontatoimenpiteitä; jos tällaisia rajavalvontatoimenpiteitä toteutetaan, kansalliselle koordinoitikeskukselle on ilmoitettava niistä; kansallisen koordinoitikeskuksen on koordinoitava 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettua tukea;

- c) kun ulkorajaosuudelle on määritetty korkea vaikutustaso, asianomaisen jäsenvaltion on tämän kohdan b alakohdassa toteutettujen toimenpiteiden lisäksi varmistettava kansallisen koordinoitikeskuksen kautta, että kyseisellä rajaosuudella toimiville kansallisille viranomaisille annetaan tarvittava tuki ja että toteutetaan tehostettuja rajavalvontatoimenpiteitä; kyseinen jäsenvaltio voi pyytää viraston tukea, jollei yhteisoperaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden käynnistämiseksi 36 artiklassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu;
- d) kun ulkorajaosuudelle on määritetty kriittinen vaikutustaso, virasto ilmoittaa siitä komissiolle; pääjohtajan on tämän kohdan c alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi annettava 41 artiklan 1 kohdan mukainen suositus viraston antama jo olemassa oleva tuki huomioon ottaen; asianomaisen jäsenvaltion on vastattava suositukseen 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

- 2. Kansallisten koordinoitikeskusten on ilmoitettava virastolle säännöllisesti 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti kansallisella tasolla toteutetuista toimenpiteistä.

3. Jos ulkorajaosuudelle on määritetty keskitason, korkea tai kriittinen vaikutustaso ja sen vieressä on toisen jäsenvaltion tai sellaisen kolmannen maan rajaosuus, jonka kanssa on tehty sopimuksia tai järjestelyjä taikka perustettu alueellisia verkostoja 72 ja 73 artiklassa tarkoitetulla tavalla, kansallisen koordinoitikeskuksen on otettava yhteyttä naapurijäsenvaltion kansalliseen koordinoitikeskukseen tai naapurina olevan kolmannen maan toimivaltaiseen viranomaiseen ja pyrittävä koordinoimaan yhdessä viraston kanssa tarvittavia rajat ylittäviä toimenpiteitä.
4. Virasto arvioi yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa määritettyjä vaikutustasoja sekä kansallisella ja unionin tasolla toteutettuja niitä vastaavia toimenpiteitä. Arvioinnilla osallistutaan viraston 32 artiklan mukaisesti tekemään haavoittuvuusarviointiin.

7 JAKSO

VIRASTON TOIMINTA ULKORAJOILLA

36 artikla

Viraston toimet ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää viraston apua ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteidensa täytäntöönpanossa. Virasto myös toteuttaa toimenpiteitä 41 ja 42 artiklan mukaisesti.

2. Virasto järjestää asianmukaista teknistä ja operatiivista apua isäntäjäsenvaltiolle ja voi asiaa koskevan unionin ja kansainvälisen oikeuden, myös palauttamiskiellon periaatteen, mukaisesti toimien ryhtyä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:
- a) yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisoperaatioiden koordinointi sekä pysyvän joukon ja kaluston lähettäminen;
 - b) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen sekä pysyvän joukon ja kaluston lähettäminen;
 - c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, mukaan lukien yhteisoperaatiot kolmansien maiden kanssa;
 - d) pysyvän joukon lähettäminen osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä, muun muassa hotspot-alueille teknisen ja operatiivisen avun antamiseksi, tarvittaessa myös palauttamistoimissa;
 - e) tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen operaatioiden yhteydessä sekä asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;
 - f) Eurosurin fuusiopalvelujen asettaminen käsittelyssä etusijalle.

3. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa 2 kohdassa tarkoitettuja toimia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
4. Jos virastolla on merkittäviä lisärahoitustarpeita ulkorajoilla ilmenevän tilanteen vuoksi, se ilmoittaa asiasta viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

37 artikla

Yhteisoperaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden käynnistäminen ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää virastoa käynnistämään yhteisiä operaatioita, jotta voidaan vastata tuleviin haasteisiin, myös laittomaan maahanmuuttoon, nykyisiin ja tuleviin uhkiin sen ulkorajoilla tai rajat ylittävään rikollisuuteen, tai antamaan teknistä ja operatiivista lisäapua sen ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteiden täyttämiseksi. Osana tällaista pyyntöä jäsenvaltio voi myös ilmoittaa kyseistä yhteisoperaatiota varten tarvittavan operatiivisen henkilöstön profiilit, mukaan lukien tapauksen mukaan profiilit, joihin kuuluu toimivaltuuksia.
2. Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, johon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita erityisesti siksi, että ulkorajoille saapuu suuri määrä kyseisen jäsenvaltion alueelle ilman lupaa pyrkiviä kolmansien maiden kansalaisia, käynnistää kyseisen isäntäjäsenvaltion alueella nopean rajaintervention, joka kestää rajoitetun ajan.

3. Pääjohtaja arvioi ja hyväksyy jäsenvaltioiden tekemät yhteisiä operaatioita tai nopeita rajainterventioita koskevat ehdotukset ja koordinoi niitä. Ennen yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioita on tehtävä perusteellinen, luotettava ja ajantasainen riskianalyysi, jonka avulla virasto voi vahvistaa tärkeysjärjestyksen ehdotetuille yhteisille operaatioille ja nopeille rajainterventioille ottaen huomioon ulkorajaosuuksille 34 artiklan mukaisesti määritetyt vaikutustasot sekä resurssien saatavuus.
4. Yhteisen operaation tai nopean rajaintervention tavoitteet voidaan saavuttaa osana monialaista operaatiota. Tällaisiin operaatioihin voi liittyä rannikkovartiostotoimintoja ja rajat ylittävän rikollisuuden ehkäisemistä, jolloin keskitytään ihmissalakuljetuksen tai ihmiskaupan torjuntaan, sekä muuttoliikkeen hallintaa, jolloin keskitytään henkilöllisyyden selvittämiseen, rekisteröintiin, kuulemiseen ja palauttamiseen.

38 artikla

Yhteisoperaatioiden operaatiosuunnitelmat

1. Pääjohtaja laatii yhteisoperaation valmistelun yhteydessä yhteistyössä isäntäjäsenvaltion kanssa luettelon tarvittavasta kalustosta ja henkilöstöstä sekä tarvittavan henkilöstön profiileista, mukaan lukien henkilöstöstä, joilla on tapauksen mukaan toimeenpanovaltuuksia, joihin on saatava lupa 82 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kyseinen luettelo on laadittava ottaen huomioon isäntäjäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit ja 37 artiklan nojalla tehty isäntäjäsenvaltion pyyntö. Virasto määrittelee kyseisten tietojen perusteella operaatiosuunnitelmaan sisällytettävän kokonaisuuden, johon kuuluu teknistä ja operatiivista tukea sekä valmiuksien kehittämistoimia.

2. Pääjohtaja laatii ulkorajoilla toteutettaville yhteisoperaatioille operaatiosuunnitelman. Pääjohtaja ja isäntäjäsenvaltio sopivat osallistuvia jäsenvaltioita tiiviisti ja ajoissa kuullen operaatiosuunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteisoperaation organisointiin ja menettelytapoihin liittyvät seikat.
3. Operaatiosuunnitelma sitoo virastoa, isäntäjäsenvaltiota ja osallistuvia jäsenvaltioita. Siihen on sisällyttävä kaikki yhteisoperaation toteuttamisen kannalta tarpeellisiksi katsotut seikat, mukaan lukien seuraavat tiedot:
 - a) tilanteen kuvaus ja kohdattavat toimintatavat sekä komennuksen tavoitteet, mukaan lukien operatiivinen päämäärä;
 - b) arvioitu aika, jonka yhteisoperaation odotetaan kestävän sen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - c) maantieteellinen alue, jolla yhteisoperaatio toteutetaan;
 - d) tehtävien, mukaan lukien toimivaltuuksia edellyttävät tehtävät, ja vastuiden kuvaus, myös perusoikeuksien kunnioittamisen ja tietosuojavaatimusten osalta, ja ryhmille annettavat erityisohjeet, myös tietokantojen sallitusta käytöstä sekä isäntäjäsenvaltiossa sallituista virka-aseista, ammuksista ja varusteista;
 - e) ryhmien kokoonpano ja muun asiaankuuluvan henkilöstön käyttö;

- f) johtamista koskevat määräykset, mukaan lukien niiden isäntäjäsenvaltion rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka vastaavat yhteistyöstä ryhmien jäsenten ja viraston kanssa, ja erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa ryhmät ovat lähettämisen aikana, sekä ryhmien jäsenten asema komentoketjussa;
- g) yhteiseen operaatioon lähetettävä kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset, kuten käyttöä koskevat edellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka, sekä rahoitusta koskevat määräykset;
- h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa erityistapahtumista välittömästi hallintoneuvostolle ja asiaankuuluville kansallisille viranomaisille;
- i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettäviä vertailuarvoja, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika;
- j) merioperaatioiden osalta tarkat tiedot asiaankuuluvan toimivallan ja sovellettavan lainsäädännön soveltamisesta sillä maantieteellisellä alueella, jolla yhteisoperaatio toteutetaan, mukaan lukien viittaukset alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja rantautumista koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, kansainväliseen oikeuteen ja unionin oikeuteen; operaatiosuunnitelma on tältä osin laadittava asetuksen (EU) N:o 656/2014 mukaisesti;
- k) kolmansien maiden, muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat ehdot;

- l) yleiset ohjeet siitä, miten varmistetaan perusoikeuksien turvaaminen viraston operatiivisen toiminnan aikana;
 - m) menettelyt, joiden mukaisesti kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt, ihmiskaupan uhrit, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja haavoittuvassa tilanteessa olevat henkilöt ohjataan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille asianmukaisen avun saamiseksi;
 - n) menettelyt sellaisen mekanismin perustamiseksi, jonka kautta virasto vastaanottaa ja välittää kaikkia viraston operatiiviseen toimintaan osallistuvia henkilöitä, myös isäntäjäsenvaltion rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä sekä ryhmien jäseniä, vastaan tehtyjä valituksia väitetyistä perusoikeusrikkomuksista viraston operatiiviseen toimintaan osallistumisen yhteydessä;
 - o) logistiset järjestelyt, mukaan lukien tiedot työolosuhteista ja yleisistä olosuhteista alueilla, joilla yhteisoperaatio on määrä toteuttaa.
4. Operaatiosuunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja isäntäjäsenvaltion hyväksyntä osallistuvien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen muutetusta tai mukautetusta operaatiosuunnitelmasta.
5. Tätä artiklaa sovelletaan soveltuvien osien kaikkiin viraston operaatioihin.

39 artikla

Nopean rajaintervention käynnistämistä koskeva menettely

1. Jäsenvaltion esittämään nopean rajaintervention käynnistämistä koskevaan pyyntöön on sisällyttävä kuvaus tilanteesta, mahdollisista tavoitteista ja todennäköisistä tarpeista sekä tarvittavan henkilöstön profiileista, mukaan lukien tapauksen mukaan henkilöstöstä, jolla on toimivaltuuksia. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää välittömästi paikalle viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta asianomaisen jäsenvaltion ulkorajoilla.
2. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle välittömästi nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta jäsenvaltion pyynnöstä.
3. Pääjohtaja ottaa jäsenvaltion pyyntöä koskevaa päätöstä tehdessään huomioon viraston riskianalyysien ja Euroopan tilannekuvan analyysitietotason tulokset sekä 32 artiklassa tarkoitetun haavoittuvuusarvioinnin tulokset samoin kuin muut asianomaisen jäsenvaltion tai jonkin muun jäsenvaltion toimittamat asiaa koskevat tiedot.
4. Pääjohtajan on välittömästi arvioitava mahdollisuudet siirtää paikalle käytettävissä olevia pysyvän joukon ryhmien jäseniä, jotka ovat parhaillaan muilla toiminta-alueilla, ja erityisesti viraston henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä ja jäsenvaltioista virastolle lähetettyä operatiivista henkilöstöä. Pääjohtajan on myös arvioitava lisätarpeet, jotka koskevat operatiivisen henkilöstön lähettämistä 57 artiklan mukaisesti ja, kun vaadittujen profiilien mukainen henkilöstö on käytetty, nopean toiminnan reservin aktivointia 58 artiklan mukaisesti.

5. Pääjohtajan on tehtävä päätös nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta pyynnöstä kahden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samanaikaisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle ja hallintoneuvostolle. Päätöksessä on mainittava sen tärkeimmät perustelut.
6. Tehdessään tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päätöstä pääjohtajan on ilmoitettava jäsenvaltioille mahdollisuudesta pyytää operatiivista lisähenkilöstöä 57 artiklan ja tapauksen mukaan 58 artiklan mukaisesti ilmoittamalla mahdolliset henkilöstön määrät ja profiilit, jotka kunkin jäsenvaltion on asetettava käyttöön.
7. Jos pääjohtaja päättää käynnistää nopean rajaintervention, hän lähettää käytettävissä olevia rajaturvallisuusryhmiä pysyvistä joukosta ja kalustoa kalustoreservistä 64 artiklan mukaisesti sekä päättää tarvittaessa yhden tai useamman rajaturvallisuusryhmän antamasta välittömästä tuesta 57 artiklan mukaisesti.
8. Pääjohtajan on yhdessä isäntjäsenvaltion kanssa laadittava 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu operaatiosuunnitelma ja sovittava siitä välittömästi ja joka tapauksessa kolmen työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä.
9. Kun operaatiosuunnitelmasta on sovittu ja se on toimitettu jäsenvaltioille, pääjohtaja lähettää välittömästi operatiivisen henkilöstön, joka on siirrettävissä paikalle muilta toiminta-alueilta tai muista tehtävistä.

10. Edellä 9 kohdassa tarkoitetun lähettämisen lisäksi ja tarvittaessa muilta alueilta tai muista tehtävistä siirrettyjen rajaturvallisuusryhmien antaman välittömän tuen varmistamiseksi pääjohtaja pyytää kultakin jäsenvaltiolta sellaisen lisähenkilöstön määrät ja profiilit, joka voidaan vielä lähettää niiden 57 artiklassa tarkoitetuista lyhytaikaiselle komennukselle lähetettävän henkilöstön kansallisista luetteloista.
11. Tilanteessa, jossa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut rajaturvallisuusryhmät ja 10 kohdassa tarkoitettu henkilöstö ovat riittämättömät, pääjohtaja voi aktivoida nopean toiminnan reservin pyytämällä kultakin jäsenvaltiolta sellaisen lisähenkilöstön määrät ja profiilit, joka voidaan lähettää 58 artiklassa säädetyllä tavalla.
12. Edellä 10 ja 11 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kirjallisesti kansallisille yhteyspisteille, ja niissä on ilmoitettava päivämäärä, jona henkilöstön lähettämisten kustakin on määrä tapahtua. Kansallisille yhteyspisteille on toimitettava myös jäljennös operaatiosuunnitelmasta.
13. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöstön määrät ja profiilit asetetaan välittömästi viraston käyttöön kattavan toimintavalmiuden takaamiseksi 57 artiklan ja tapauksen mukaan 58 artiklan mukaisesti.
14. Muilta alueilta ja muista tehtävistä siirrettyjä ensimmäisiä rajaturvallisuusryhmiä on voitava lähettää viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun pääjohtaja ja isäntjäsenvaltio ovat sopineet operaatiosuunnitelmasta. Muita rajaturvallisuusryhmiä on voitava tarpeen mukaan lähettää viimeistään kahdentoista työpäivän kuluessa päivästä, jona toimintasuunnitelmasta on sovittu.

15. Jos nopea rajainterventio on tarkoitus toteuttaa, pääjohtajan on hallintoneuvostoa kuullen välittömästi tarkasteltava viraston muilla ulkorajoilla käynnissä olevien ja suunniteltujen yhteisoperaatioiden painopisteitä, jotta resursseja voidaan mahdollisesti kohdentaa uudelleen niille ulkorajojen alueille, joilla vahvistusten lähettämiseen on eniten tarvetta.

40 artikla

Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät

1. Jos jäsenvaltion ulkorajojen tietyille hotspot-alueille kohdistuu eri ryhmistä koostuvien suurten saapuvien muuttovirtojen aiheuttamia suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita, kyseinen jäsenvaltio voi pyytää teknistä ja operatiivista tukea muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä, jotka koostuvat niiden asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen ja virastojen asiantuntijoista, joiden on toimittava toimeksiantojensa mukaisesti.

Kyseisen jäsenvaltion on esitettävä tukea koskeva pyyntö ja arvio tarpeistaan komissiolle. Komissio toimittaa kyseisen tarvearvion perusteella pyynnön tapauksen mukaan virastolle, EASOlle, Europolille ja muille asiaankuuluville unionin elimille, toimistoille ja virastoille.

2. Asiaankuuluvat unionin elimet, toimistot ja virastot arvioivat toimeksiantojensa mukaisesti jäsenvaltion esittämän tukea koskevan pyynnön ja sen tarvearvion määritelläkseen kattavan tukea koskevan paketin, johon sisältyy asiaankuuluvien unionin elinten, toimistojen ja virastojen koordinoimia, asianomaisen jäsenvaltion kanssa sovittavia eri toimia. Komissio koordinoi tätä prosessia.
3. Komissio vahvistaa yhteistyössä isäntäjäsenvaltion ja asiaankuuluvien unionin elimien, toimistojen ja virastojen kanssa niille kullekin kuuluvat toimeksiannot huomioon ottaen hotspot-alueella tehtävän yhteistyön ehdot ja vastaa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimien koordinoinnista.
4. Pysyvän joukon osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen antamaan tekniseen ja operatiiviseen tukeen voivat sisältyä
 - a) avustaminen, perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen, ulkorajoille saapuvien kolmansien maiden kansalaisten suojelutarpeen arvioinnissa, myös kyseisten kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä, rekisteröinnissä ja kuulemisessa sekä jäsenvaltion pyynnöstä kolmansien maiden kansalaisten sormenjälkien ottamisessa, ja kyseisten menettelyjen tarkoitusta koskevien tietojen antaminen;

- b) alustavien tietojen antaminen henkilöille, jotka haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja näiden henkilöiden ohjaaminen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai EASOn lähettämille asiantuntijoille;
 - c) tekninen ja operatiivinen apu palauttamisen alalla 48 artiklan mukaisesti, esimerkiksi palautusoperaatioiden valmistelu ja järjestäminen;
 - d) tarvittava kalusto.
5. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiin on tarvittaessa kuuluttava henkilöstöä, jolla on asiantuntemusta lasten suojelun, ihmiskaupan, sukupuoleen perustuvalta vainolta suojelun tai perusoikeuksien alalta.

41 artikla

Ehdotetut toimet ulkorajoilla

1. Pääjohtajan on suositettava asianomaiselle jäsenvaltiolle, että se pyytää virastoa käynnistämään, toteuttamaan tai mukauttamaan yhteisoperaatioita, nopeita rajainterventioita tai muita 36 artiklassa vahvistettuja asiaankuuluvia viraston toimia, haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella tai silloin, kun yhdelle tai useammalle ulkorajaosuudelle on määritetty kriittinen vaikutustaso, ja ottaen huomioon jäsenvaltion valmiussuunnitelmiin sisältyvät asiaankuuluvat seikat, viraston riskianalyysin ja Euroopan tilannekuvan analyysitietotason.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on vastattava 1 kohdassa tarkoitettuun pääjohtajan suositukseen kuuden työpäivän kuluessa. Jos vastaus suositukseen on kielteinen, jäsenvaltion on lisäksi perusteltava vastaus. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle ja komissiolle viipymättä suositelluista toimista ja kielteisen vastauksen perusteluista sen arvioimiseksi, voidaanko kiireellisiä toimia edellyttää 42 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne ulkorajoilla

1. Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan siksi, että
- a) jäsenvaltio ei pane täytäntöön tarvittavia toimenpiteitä 32 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti; tai

- b) jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei joko ole pyytänyt virastolta riittävää tukea 37, 39 tai 40 artiklan mukaisesti tai ei ryhdy tarvittaviin toimenpiteisiin näiden artiklojen tai 41 artiklan mukaisten toimien täytäntöön panemiseksi,

neuvosto voi komission ehdotuksesta antaa viipymättä täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa määritetään toimenpiteet, joilla vähennetään kyseisiä uhkia ja jotka virasto panee täytäntöön, ja jossa asianomaisen jäsenvaltion edellytetään tekevän viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Komissio kuulee virastoa, ennen kuin se tekee ehdotuksensa.

- 2. Jos ilmenee kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne, Euroopan parlamentille on ilmoitettava kyseisestä tilanteesta viipymättä sekä kaikista tilanteen johdosta sittemmin toteutetuista toimenpiteistä ja tehdyistä päätöksistä.
- 3. Jotta voidaan vähentää uhkaa Schengen-alueen toiminnan vaarantumisesta, 1 kohdassa tarkoitetulla neuvoston päätöksellä säädetään, että virasto toteuttaa yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:
 - a) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja koordinointi sekä pysyvän joukon, mukaan lukien nopean toiminnan reservistä lähetettävät ryhmät, lähettäminen;
 - b) pysyvän joukon lähettäminen osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä varsinkin hotspot-alueille;

- c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, mukaan lukien yhteisoperaatiot kolmansien maiden kanssa;
 - d) kaluston lähettäminen;
 - e) palautusinterventtioiden järjestäminen.
4. Kahden työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen antamisesta pääjohtaja
- a) määrittää toimet, joihin on ryhdyttävä kyseisessä päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten, mukaan lukien kalusto sekä operatiivisen henkilöstön määrät ja profiilit, jotka tarvitaan kyseisen päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - b) laatii operaatiosuunnitelman luonnoksen ja toimittaa sen asianomaisille jäsenvaltioille.
5. Pääjohtaja ja asianomainen jäsenvaltio sopivat 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta operaatiosuunnitelmasta kolmen työpäivän kuluessa sen toimittamisesta.
6. Virasto lähettää pysyvistä joukosta operatiivisen henkilöstön, joka tarvitaan 1 kohdassa tarkoitetussa neuvoston päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten, viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa operaatiosuunnitelman vahvistamisesta. Muita ryhmiä on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa ja joka tapauksessa kahdentoista työpäivän kuluessa operaatiosuunnitelman vahvistamisesta.

7. Virasto ja jäsenvaltiot lähettävät viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa operaatiosuunnitelman vahvistamisesta tarvittavan kaluston ja pätevää henkilöstöä lähettämisen kohdepaikkaan 1 kohdassa tarkoitettussa neuvoston päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten.

Muuta kalustoa on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa 64 artiklan mukaisesti.

8. Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä. Tätä varten sen on välittömästi tehtävä yhteistyötä viraston kanssa sekä toteutettava tarvittavat toimet kyseisen päätöksen täytäntöönpanon samoin kuin kyseisessä päätöksessä ja pääjohtajan kanssa sovitussa operaatiosuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden käytännön toteutuksen helpottamiseksi, erityisesti täyttämällä 43, 82 ja 83 artiklassa säädetyt velvoitteet.
9. Jäsenvaltioiden on 57 artiklan ja tapauksen mukaan 39 artiklan mukaisesti asetettava käyttöön pääjohtajan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti määrittämä operatiivinen henkilöstö.
10. Komissio seuraa 1 kohdassa tarkoitettussa neuvoston päätöksessä määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa, ja viraston tätä varten toteuttamia toimia. Jos asianomainen jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä eikä tee viraston kanssa yhteistyötä tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti, komissio voi käynnistää asetuksen (EU) 2016/399 29 artiklassa säädetyn menettelyn.

43 artikla
Ohjeet ryhmille

1. Rajaturvallisuusryhmien, palautusryhmien ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämisen aikana isäntäjäsenvaltion tai, kun kyseessä on jonkin kolmannen maan kanssa asemaa koskevan sopimuksen mukaisesti tehtävä yhteistyö, kyseisen kolmannen maan on annettava ryhmille ohjeet operaatiosuunnitelman mukaisesti.
2. Virasto voi koordinoitivastaavan välityksellä toimittaa isäntäjäsenvaltiolle näkemyksensä ryhmille annetuista ohjeista. Tässä tapauksessa isäntäjäsenvaltion on otettava kyseiset näkemykset huomioon ja noudatettava niitä mahdollisimman pitkälti.
3. Tapauksissa, joissa ryhmille annetut ohjeet eivät ole operaatiosuunnitelman mukaisia, koordinoitivastaava raportoi asiasta välittömästi pääjohtajalle, joka voi tarpeen mukaan toteuttaa toimia 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia, joihin kuuluu pääsy turvapaikkamenettelyjen piiriin, sekä ihmisarvoa ja kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin henkilöihin. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin nähden. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään he eivät saa syrjiä ketään minkään seikan, kuten sukupuolen, rodun, ihonvärin, etnisen tai yhteiskunnallisen alkuperän, geneettisten ominaisuuksien, kielen, uskonnon tai vakaumuksen, kansalliseen vähemmistöön kuulumisen, varallisuuden, syntyperän, vammaisuuden, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti.
5. Niihin ryhmien jäseniin, jotka eivät kuulu henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön, sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia. Kotijäsenvaltion on määrättävä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asianmukaisista kurinpitoseuraamuksista tai muista seuraamuksista, joita sovelletaan viraston operatiivisen toimen yhteydessä perusoikeuksien loukkauksiin tai kansainvälistä suojelua koskevien velvoitteiden rikkomiseen.
6. Ryhmien jäseninä lähetettyihin henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan henkilöstösäännöissä ja palvelussuhteen ehdoissa säädettyjä kurinpitoseuraamuksia ja 55 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua valvontamekanismeissa määritettyjä kurinpidollisia seuraamuksia.

44 artikla
Koordinointivastaava

1. Virasto varmistaa yhteisoperaatioiden, pilottihankkeiden tai nopeiden rajainterventioiden kaikkien järjestelyihin liittyvien seikkojen operatiivisen toteutuksen, myös henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön läsnäolon.
2. Pääjohtaja nimittää henkilöstösääntöjen alaisesta henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan lähetettäväksi koordinointivastaavaksi kuhunkin yhteisoperaatioon tai nopeaan rajaintervention, sanotun kuitenkin rajoittamatta 60 artiklan soveltamista. Pääjohtaja antaa nimityksen tiedoksi isäntäjäsenvaltiolle.
3. Koordinointivastaava toimii viraston puolesta kaikissa ryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä. Koordinointivastaavan tehtävänä on edistää isäntäjäsenvaltioiden ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Koordinointivastaavaa avustaa ja neuvoo vähintään yksi perusoikeusvalvoja. Koordinointivastaavan tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston, isäntäjäsenvaltion ja ryhmien jäsenten välillä sekä antaa viraston puolesta apua kaikissa ryhmien lähettämisen ehtoja koskevissa kysymyksissä;

- b) valvoa operaatiosuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa, myös perusoikeuksien suojelun osalta yhteistyössä perusoikeusvalvojien kanssa, ja raportoida tästä pääjohtajalle;
 - c) toimia viraston puolesta kaikissa ryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä ja raportoida kaikista näistä kysymyksistä virastolle;
 - d) raportoida pääjohtajalle tapauksista, joissa isäntäjäsenvaltion ryhmille antamat ohjeet eivät ole operaatiosuunnitelman mukaisia, erityisesti perusoikeuksien osalta, ja tarvittaessa ehdottaa, että pääjohtaja harkitsee 46 artiklan mukaisen päätöksen tekemistä.
4. Pääjohtaja voi yhteisoperaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden yhteydessä antaa koordinoitavastaavalle luvan avustaa operaatiosuunnitelman toteutusta ja ryhmien lähettämistä koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemisessa.

45 artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne asettavat henkilöstöään käyttöön lähetettäväksi pysyvän joukon ryhmien jäseninä lyhytaikaiselle komennukselle jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin 57 artiklan mukaisesti tai nopean toiminnan reservin kautta jäsenvaltioihin 58 artiklan mukaisesti:
 - a) matkakustannukset kotijäsenvaltiosta isäntjäsenvaltioon ja vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon sekä isäntjäsenvaltion sisällä komennukselle lähettämistä taikka kyseisen isäntjäsenvaltion sisällä tai muuhun isäntjäsenvaltioon tapahtuvaa siirtoa varten, ja lähettämistä komennukselle muuhun kolmanteen maahan taikka siirtoa muun kolmannen maan sisällä tai muuhun kolmanteen maahan varten;
 - b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;
 - c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;
 - d) terveydenhoitoon liittyvät kustannukset, mukaan lukien psykologiseen tukeen liittyvät kustannukset;
 - e) päivärahat, mukaan lukien majoituskustannukset.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt 57 ja 58 artiklan mukaisesti lyhytaikaiselle komennukselle lähetettävään henkilöstöön liittyvien kustannusten korvaamisesta ja saattaa ne tarpeen mukaan ajan tasalle. Sovellettavan lainsäädäntökehityksen noudattamisen varmistamiseksi pääjohtaja tekee tällaisen ehdotuksen saatuaan komissiolta puoltavan lausunnon. Yksityiskohtaisten sääntöjen on mahdollisuuksien mukaan perustuttava asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 125 artiklan 1 kohdan c, d, ja e alakohdan yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin. Hallintoneuvosto varmistaa tarvittaessa yhdenmukaisuuden henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön virkamatkakuluihin sovellettavien sääntöjen kanssa.

46 artikla

Päätökset toimien keskeyttämisestä, lopettamisesta tai käynnistämättä jättämisestä

1. Pääjohtaja lopettaa viraston minkä tahansa toimen, jos näiden toimien toteuttamisen edellytykset eivät enää täyty. Pääjohtaja ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ennen lopettamista.
2. Viraston operatiiviseen toimeen osallistuvat jäsenvaltiot voivat pyytää pääjohtajaa lopettamaan kyseisen operatiivisen toimen. Pääjohtaja ilmoittaa tällaisesta pyynnöstä hallintoneuvostolle.
3. Pääjohtaja voi asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan peruuttaa toimen rahoituksen taikka keskeyttää tai lopettaa sen, jos isäntäjäsenvaltio ei noudata operaatiosuunnitelmaa.

4. Pääjohtaja peruuttaa perusoikeusvastaavaa kuultuaan ja asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan viraston minkä tahansa toimen rahoituksen tai keskeyttää taikka lopettaa minkä tahansa viraston toimen kokonaan tai osittain, jos hän katsoo, että kyseiseen toimeen liittyviä perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita rikotaan ja rikkomiset ovat vakavia tai ne todennäköisesti jatkuvat.
5. Pääjohtaja tekee perusoikeusvastaavaa kuultuaan päätöksen, jolla jätetään käynnistämättä mikä tahansa viraston toimi, jos hän katsoo, että olisi jo toimen alusta alkaen vakavia syitä keskeyttää tai lopettaa se, koska se voisi johtaa siihen, että perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita rikotaan ja rikkomiset ovat vakavia. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kyseisestä päätöksestä.
6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen päätösten on perustuttava asianmukaisesti perusteltuihin syihin. Pääjohtaja ottaa tällaisia päätöksiä tehdessään huomioon sellaiset asiaan liittyvät tiedot kuin sellaisten rekisteröityjen valitusten määrä ja asiasisältö, joita kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole ratkaissut, vakavia erityistapahtumia koskevat raportit ja koordinoituvastaavilta, asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä ja unionin toimielimiltä, elimiltä, toimistoilta ja virastoilta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla saadut raportit. Pääjohtaja ilmoittaa tällaisista päätöksistä ja perustelee ne hallintoneuvostolle.
7. Jos pääjohtaja päättää keskeyttää tai lopettaa viraston lähettämän muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, hän ilmoittaa päätöksestä muille hotspot-alueella toimiville asiaankuuluville elimille, toimistoille ja virastoille.

47 artikla

Toimien arviointi

Pääjohtaja arvioi viraston kaikkien operatiivisten toimien tulokset. Hän toimittaa hallintoneuvostolle yksityiskohtaiset arviointikertomukset 60 päivän kuluessa näiden toimien päättymisestä yhdessä perusoikeusvastaavan huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan analyysin tulevien toimien laadun, yhdenmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi ja sisällyttää kyseisen analyysin viraston vuotuisen toimintakertomukseen. Pääjohtaja varmistaa, että virasto ottaa näiden tulosten analyysin huomioon tulevissa operatiivisissa toiminna.

8 JAKSO

VIRASTON TOIMET PALAUTTAMISEN ALALLA

48 artikla

Palauttaminen

1. Ottamatta kantaa palauttamispäätösten sisältöön, josta jäsenvaltioilla on edelleen yksinomainen vastuu, ja perusoikeuksia ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita sekä kansainvälistä oikeutta, kansainvälinen suojelu, palauttamiskiellon periaatteen kunnioittaminen ja lapsen oikeudet mukaan lukien, kunnioittaen viraston tehtäviin kuuluu palauttamisen osalta:
 - a) antaa teknistä ja operatiivista apua jäsenvaltioille palauttamisen alalla, myös
 - i) palauttamispäätösten tekemisessä tarvittavien tietojen keräämisessä, palauttamismenettelyjen kohteena olevien kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä ja muissa palauttamista edeltävissä, palauttamiseen liittyvissä sekä saapumista edeltävissä ja palauttamisen jälkeisissä jäsenvaltioiden toimissa, jotta voidaan saada aikaan yhdenmety palauttamisen hallintajärjestelmä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken yhteistyössä kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten ja muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa;

- ii) matkustusasiakirjojen hankinnassa, myös konsuliyhteistyön avulla, paljastamatta, että on tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus, tai luovuttamatta muuta tietoa, joka ei ole tarpeen palauttamista varten;
 - iii) palautusoperaatioiden järjestämisessä ja koordinoinnissa sekä vapaaehtoisia paluita koskevan avun antamisessa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;
 - iv) avustetussa vapaaehtoisessa paluussa jäsenvaltioista antamalla apua palautettaville henkilöille palauttamista edeltävissä, palauttamiseen liittyvissä sekä saapumista edeltävissä ja palauttamisen jälkeisissä vaiheissa ottaen huomioon haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden tarpeet;
- b) antaa teknistä ja operatiivista apua niille jäsenvaltioille, joilla on palauttamisjärjestelmiinsä liittyviä haasteita;
 - c) kehittää perusoikeusvastaavaa kuullen palauttamistapausten kansallista tietoteknistä hallintajärjestelmää varten ei-sitova viitemalli, jossa kuvataan tällaisten järjestelmien rakenne, sekä antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua tällaisten mallin kanssa yhteensopivien järjestelmien kehittämisessä;

- d) käyttää ja kehittää edelleen yhdenmukaistettua palauttamisen hallinta-alustaa ja viestintäinfrastruktuuria, joiden avulla voidaan liittää jäsenvaltioiden palauttamisen hallintajärjestelmät alustaan tietojen vaihtoa, myös automaattista tilastotietojen siirtoa, varten, ja antaa teknistä ja operatiivista apua jäsenvaltioille liittämässä viestintäinfrastruktuuriin;
- f) järjestää, edistää ja koordinoi toimia, joilla voidaan vaihtaa tietoja sekä osoittaa ja koota yhteen parhaita käytäntöjä palauttamiseen liittyvissä asioissa jäsenvaltioiden välillä;
- g) rahoittaa tai osarahoittaa talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti tässä luvussa tarkoitettuja operaatioita, interventioita ja toimia, mukaan lukien sellaisten kustannusten korvaaminen, jotka aiheutuvat tietoteknisten kansallisten palauttamisen hallintajärjestelmien tarvittavasta mukauttamisesta suojatun yhteyden varmistamiseksi yhdenmukaistettua palauttamisen hallintajärjestelmän alustaan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tekniseen ja operatiiviseen apuun sisältyy toimia, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia voidaan auttaa toteuttamaan palauttamismenettelyjä tarjoamalla erityisesti

- a) tulkkauspalveluja;

- b) tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisia käytännön tietoja, myös tällaisten tietojen analyysseja, ja viraston suosituksia kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, tarpeen mukaan yhteistyössä muiden unionin elinten, toimistojen ja virastojen, erityisesti EASOn, kanssa;
 - c) neuvontaa palauttamismenettelyjen toteuttamisesta ja hallinnoinnista direktiivin 2008/115/EY mukaisesti;
 - d) neuvontaa ja apua jäsenvaltioiden pannessa täytäntöön direktiiviä 2008/115/EY ja kansainvälistä oikeutta noudattaen toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että palautettavien henkilöiden olinpaikka on tiedossa ennen palauttamista, ja palautettavien henkilöiden pakenemisen estämiseksi, sekä neuvontaa ja apua liittyen säilöönoton vaihtoehtoihin;
 - e) kalustoa, voimavaroja ja asiantuntemusta palauttamispäätösten täytäntöönpanoa ja kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämistä varten.
3. Virasto pyrkii luomaan synergioita ja yhdistämään palauttamisen alalla toimivat unionin rahoittamat verkostot ja ohjelmat tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja asianomaisten sidosryhmien, kuten Euroopan muuttoliikeverkoston, tuella.

49 artikla

Tietojenvaihtojärjestelmät ja palauttamisen hallinta

1. Virasto käyttää ja kehittää edelleen yhdenmukista palauttamisen hallinta-alustaa 48 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti niiden jäsenvaltioiden palauttamisen hallintajärjestelmien siirtämien tietojen, henkilötiedot mukaan lukien, käsittelyä varten, jotka ovat tarpeen, jotta virasto voi antaa teknistä ja operatiivista apua. Henkilötiedot saavat sisältää ainoastaan biografisia tietoja tai matkustajaluetteloja. Henkilötietoja saa siirtää vain, jos ne ovat tarpeen, jotta virasto voi avustaa palautusoperaatioiden koordinoinnissa tai järjestämisessä kolmansien maihin käytetystä kuljetusvälineestä riippumatta. Tällaisia henkilötietoja saa siirtää alustalle vain, kun päätös palautusoperaation käynnistämisestä on tehty, ja ne on poistettava niin pian kuin operaatio on päättynyt.

Biografisia tietoja saa siirtää alustalle vain, jos ryhmien jäsenet eivät voi päästä niihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1860¹ 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1860, annettu 28 päivänä marraskuuta 2018, Schengenin tietojärjestelmän käytöstä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 312, 7.12.2018, s. 1).

Virasto voi käyttää alustaa myös biografisten tai biometristen tietojen suojattua siirtoa varten, mukaan lukien kaikentyyppiset asiakirjat, jotka voidaan katsoa näytöksi tai alustavaksi näytöksi sellaisten kolmansien maiden kansalaisten kansalaisuudesta, joista on tehty palauttamispäätös, jos tällaisten tietojen siirto on tarpeen, jotta virasto voi antaa jäsenvaltion pyynnöstä apua kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden ja kansalaisuuden vahvistamisessa yksittäistapauksissa. Tällaisia tietoja ei saa tallentaa alustalle, ja ne on poistettava välittömästi vastaanottovahvistuksen jälkeen.

2. Virasto kehittää, ottaa käyttöön ja käyttää tietojärjestelmiä ja ohjelmistosovelluksia, joiden avulla voidaan vaihtaa tietoja palauttamista varten eurooppalaisessa raja- ja merivartiostossa sekä vaihtaa henkilötietoja.
3. Henkilötietoja on käsiteltävä tapauksen mukaan 86, 87, 88 ja 91 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Palautusoperaatiot

1. Ottamatta kantaa palauttamispäätösten sisältöön, josta jäsenvaltioilla on edelleen yksinomainen vastuu, virasto antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua ja varmistaa palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen, myös vuokraamalla lentokoneita tällaisia operaatioita varten ja järjestämällä palautukset reittilennoilla tai muilla kulkuneuvoilla. Virasto voi omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella koordinoida tai järjestää palautusoperaatiot.

2. Jäsenvaltioiden on annettava palauttamisia koskevat operatiiviset tiedot, jotka ovat tarpeen viraston laatimaa palauttamistarpeiden arviointia varten, 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alustan kautta, ja niiden on asiaan liittyvien kansallisten palautusoperaatioiden osalta ilmoitettava virastolle alustavasta suunnittelustaan, joka koskee palautettavien henkilöiden määrää ja niitä kolmansia maita, joihin palauttaminen tapahtuu, sekä viraston apua tai koordinointia koskevista tarpeistaan. Virasto laatii päivittyvän operaatiosuunnitelman ja ylläpitää sitä antaakseen apua pyytäneille jäsenvaltioille tarvittavaa operatiivista apua ja tukea, myös kaluston kautta. Virasto voi joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai jäsenvaltion pyynnöstä sisällyttää tarvearvion perusteella päivittyvään operaatiosuunnitelmaan tarpeellisiksi katsomiensa palautusoperaatioiden päivämäärät ja kohteet. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella päivittyvän operaatiosuunnitelman toimintatavasta. Asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava virastolle, että kaikista viraston järjestämän tai koordinoiman palautusoperaation kohteena olevista palautettavista henkilöistä on tehty täytäntöönpanokelpoinen palauttispäätös.

Kun paikalle lähetetään ryhmien jäseniä, niiden on ennen palautettavan henkilön palauttamista tehtävä haku Schengenin tietojärjestelmään tarkistaakseen, onko kyseistä palautettavaa henkilöä koskevan palauttispäätöksen täytäntöönpano keskeytetty tai onko sitä lykätty.

Päivittyvässä operaatiosuunnitelmassa on oltava tietoja, jotka ovat tarpeen palautusoperaation toteuttamiseksi, myös perusoikeuksien kunnioittamista koskevia tietoja, ja siinä on viitattava muun muassa asiaankuuluviin menettelyohjeisiin ja seurantaan, raportointia ja valitusmekanismia koskeviin menettelyihin.

3. Virasto voi antaa teknistä ja operatiivista apua jäsenvaltioille ja myös varmistaa joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai osallistuvien jäsenvaltioiden pyynnöstä palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen silloin, kun kolmas maa, johon palauttaminen tapahtuu, asettaa käyttöön kuljetusvälineet ja saattajat palauttamista varten, jäljempänä 'noutoon perustuvat palautusoperaatiot'. Osallistuvat jäsenvaltiot ja virasto varmistavat, että perusoikeuksien kunnioittaminen, palauttamiskiellon periaate, pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö ja palautettavan henkilön ihmisarvon kunnioittaminen taataan koko palautusoperaation ajan. Vähintään yhden jäsenvaltion edustajan ja yhden pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojan, joka kuuluu 51 artiklan mukaisesti perustettuun reserviin tai osallistuvan jäsenvaltion valvontajärjestelmään, on oltava paikalla koko palautusoperaation ajan, kunnes saavutaan kolmanteen maahan, johon palauttaminen tapahtuu.
4. Pääjohtaja laatii viipymättä palautussuunnitelman noutoon perustuvia palautusoperaatioita varten. Pääjohtaja ja osallistuva jäsenvaltio sopivat suunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti noutoon perustuvan palautusoperaation järjestelyihin ja menettelyihin liittyvät seikat, ottaen huomioon perusoikeuksiin liittyvät näkökohdat ja tällaisten operaatioiden riskit. Tämän suunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen osapuolten hyväksyntä.
- Noutoon perustuvien palautusoperaatioiden palautussuunnitelma sitoo virastoa ja osallistuvaa jäsenvaltiota. Siihen on sisällyttävä kaikki noutoon perustuvien palautusoperaatioiden toteuttamisen edellyttämät vaiheet.

5. Jokaista viraston järjestämää tai koordinoimaa palautusoperaatiota on valvottava direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja valvoo pakkotoimin tapahtuvia palautusoperaatioita objektiivisten ja avoimien kriteerien perusteella, ja valvonnan on katettava palautusoperaatio kokonaisuudessaan lähtöä edeltävästä vaiheesta siihen asti, kunnes palautettavat henkilöt luovutetaan kolmannessa maassa, johon heidät palautetaan. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja toimittaa jokaisesta pakkotoimin tapahtuvasta palautusoperaatiosta selvityksen pääjohtajalle, perusoikeusvastaavalle ja kaikkien kyseiseen operaatioon osallistuneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Pääjohtaja ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset varmistavat tarvittaessa asianmukaiset jatkotoimet.
6. Jos virastolla on huolenaiheita, jotka liittyvät perusoikeuksien kunnioittamiseen palautusoperaation missä tahansa vaiheessa, sen on ilmoitettava niistä osallistuville jäsenvaltioille ja komissiolle.
7. Pääjohtaja arvioi palautusoperaatioiden tulokset ja toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja hallintoneuvostolle kuuden kuukauden välein yksityiskohtaisen arviointikertomuksen, joka kattaa kaikki edellisen puolivuotiskauden aikana toteutetut palautusoperaatiot, yhdessä perusoikeusvastaavan tekemien huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien palautusoperaatioiden laadun, yhtenäisyyden ja tuloksellisuuden parantamiseksi. Pääjohtaja sisällyttää tämän analyysin viraston vuotuisen toimintakertomukseen.

8. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusoperaatioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti asettaen etusijalle ne palautusoperaatiot, joihin osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio tai jotka toteutetaan hotspot-alueilta.

51 artikla

Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien reservi

1. Virasto kokoaa perusoikeusvastaavan lausunnon huomioon otettuaan reservin jäsenvaltioiden toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista, jotka toteuttavat direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvontaa ja jotka on koulutettu tämän asetuksen 62 artiklan mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto määrittää pääjohtajan ehdotuksen perusteella reservin käyttöön asetettavien pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien profiilit ja määrän. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa osallistumisesta reserviin nimeämällä määriteltäviä profiileja vastaavat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden valvojien kansallisen lainsäädännön mukaista riippumattomuutta, jos kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään. Virasto osallistuu myös asettamalla reservin käyttöön 110 artiklassa tarkoitettuja perusoikeusvalvojiaan. Reserviin on kuuluttava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

3. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin asettamalla käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti asetettava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat käyttöön lähettämistä varten viraston pyynnöstä, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää tai nopean palautusintervention tapauksessa viisi työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä.
4. Virasto asettaa pyydettyä osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, jotka valvovat jäsenvaltioiden puolesta palautusoperaation ja palautusintervention moitteetonta täytäntöönpanoa koko sen keston ajan. Se asettaa kaikissa lapsia koskevissa palautusoperaatioissa käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.
5. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia palautusoperaation tai palautusintervention yhteydessä. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiksi lähetettävään henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan henkilöstösäännöissä ja palvelussuhteen ehdoissa säädettyjä kurinpitoseuraamuksia.

52 artikla

Palautusryhmät

1. Virasto voi lähettää joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä palautusryhmiä. Virasto voi lähettää tällaisia palautusryhmiä palautusinterventioiden aikana, osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä tai tarvittaessa antamaan teknistä ja operatiivista lisäapua palauttamisen alalla. Palautusryhmiin kuuluu tarvittaessa henkilöstöä, jolla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.
2. Palautusryhmiin sovelletaan 40 artiklan 2–5 kohtaa sekä 43, 44 ja 45 artiklaa soveltuvin osin.

53 artikla

Palautusinterventiot

1. Jos jäsenvaltioon kohdistuu rasitteita sen täyttäessä velvoitettaan palauttaa palautettavat henkilöt, virasto antaa joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua palautusintervention muodossa. Tällaiseen interventioon voi sisältyä palautusryhmien lähettäminen isäntäjäsenvaltioon avustamaan palauttamismenettelyjen täytäntöönpanossa ja palautusoperaatioiden järjestäminen isäntäjäsenvaltiosta.

Edellä olevaa 50 artiklaa sovelletaan myös viraston palautusinterventioiden yhteydessä järjestämiin tai koordinoimiin palautusoperaatioihin.

2. Jos jäsenvaltioon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita sen täyttäessä velvoitetaan palauttaa palautettavat henkilöt, virasto antaa joko omasta aloitteestaan ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua nopean palautusintervention muodossa. Nopeaan palautusinterventioon voi sisältyä palautusryhmien nopea lähettäminen isäntjäsenvaltioon avustamaan palauttamismenettelyjen täytäntöönpanossa ja palautusoperaatioiden järjestäminen isäntjäsenvaltiosta.
3. Pääjohtaja laatii palautusintervention yhteydessä viipymättä operaatiosuunnitelman yhteisymmärryksessä isäntjäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa. Tällöin sovelletaan 38 artiklan säännöksiä soveltuvien osin.
4. Pääjohtaja tekee päätöksen operaatiosuunnitelmasta mahdollisimman pian ja 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa viiden työpäivän kuluessa. Päätös on annettava välittömästi tiedoksi kirjallisesti asianomaisille jäsenvaltioille ja hallintoneuvostolle.
5. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusinterventioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

9 JAKSO

SUORITUSKYVYT

54 artikla

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvä joukko

1. Liitteessä I esitetyn vahvuuden omaava Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvä joukko on osa virastoa. Pysyvä joukko koostuu seuraavista neljästä operatiivisen henkilöstön luokasta liitteessä I esitetyn vuotuisen saatavuussuunnitelman mukaisesti:
 - a) luokka 1: henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenet, jotka lähetetään ryhmien jäseninä toiminta-alueille 55 artiklan mukaisesti, sekä ETIAS-keskusyksikön toiminnasta vastaava henkilöstö;
 - b) luokka 2: henkilöstö, joka on lähetetty virastoon jäsenvaltioista pitkäaikaisesti osaksi pysyvää joukkoa 56 artiklan mukaisesti;
 - c) luokka 3: henkilöstö, joka on valmiina asetettavaksi viraston käyttöön jäsenvaltioista lyhytaikaiselle komennukselle osaksi pysyvää joukkoa 57 artiklan mukaisesti; ja

d) luokka 4: nopean toiminnan reservi, joka koostuu henkilöstöstä, joka on valmiina lähetettäväksi 58 artiklan mukaisesti jäsenvaltioista komennukselle nopeita rajainterventioita varten 39 artiklan mukaisesti.

2. Virasto lähettää pysyvän joukon jäseniä rajaturvallisuusryhmien, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien ja palautusryhmien jäseninä yhteisoperaatioihin, nopeisiin rajainterventioihin, palautusinterventioihin tai muihin asiaan liittyviin operatiivisiin toimiin jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Tällaisia toimia saa toteuttaa ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion tai kolmannen maan luvalla. Pysyvistä joukosta lähetettävän henkilöstön tosiasiallinen lukumäärä perustuu operatiivisiin tarpeisiin.

Pysyvän joukon lähettäminen täydentää jäsenvaltioiden toteuttamia toimia.

3. Annettaessa tukea jäsenvaltioille ryhmien jäseninä lähetettävillä pysyvän joukon jäsenillä on oltava kyky hoitaa rajavalvonta- tai palauttamistehtäviä, mukaan lukien asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä tai viraston henkilöstön osalta 55 artiklan 7 kohdassa vahvistetut tehtävät, jotka edellyttävät toimeenpanovaltuuksia.

Pysyvän joukon jäsenten on täytettävä asetuksen (EU) 2016/399 16 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tai muissa asiaa koskevissa säädöksissä säädetyt erityistä koulutusta ja ammattitaitoa koskevat vaatimukset.

4. Pääjohtajan ehdotuksen perusteella ja ottaen huomioon viraston riskianalyysin, haavoittuvuusarvioinnin tulokset ja Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin sekä viraston käytettävissä sen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ja lähetettynä olevan henkilöstön kautta olevien määrien ja profiilien pohjalta hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä päätöksen seuraavista:
- a) profiilien määrittely ja vaatimusten vahvistaminen operatiiviselle henkilöstölle;
 - b) henkilöstön luokkien 1, 2 ja 3 profiilikohdaiset määrät, jotka perustuvat seuraavan vuoden ennakoituun operatiiviseen tarpeeseen, ryhmien muodostamiseksi seuraavana vuonna;
 - c) liitteissä II ja III esitettyjen osuuksien tarkempi erittely vahvistamalla sen henkilöstön jäsenvaltiokohtaiset määrät ja profiilit, joka on tarkoitus lähettää virastoon 56 artiklan mukaisesti ja nimittää 57 artiklan mukaisesti seuraavana vuonna;
 - d) liitteessä IV esitettyjen osuuksien tarkempi erittely vahvistamalla sen nopean toiminnan reserviin kuuluvan henkilöstön jäsenvaltiokohtaiset määrät ja profiilit, joka on tarkoitus asettaa käyttöön seuraavana vuonna nopeissa rajainterventioissa 39 ja 58 artiklan mukaisesti; ja
 - e) seuraavien vuosien profiileja koskevan ohjeellisen monivuotisen suunnittelun vahvistaminen jäsenvaltioiden osuuksia ja henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palvelukseenottoa koskevan pitkän aikavälin suunnittelun helpottamiseksi.

5. Jäljempänä olevan 64 artiklan mukaisesti käyttöön asetetun kaluston miehistö otetaan huomioon osuuksissa, jotka jäsenvaltiot asettavat käyttöön lyhytaikaisia komennuksia varten 57 artiklan mukaisesti seuraavana vuonna. Asianomaisen jäsenvaltion on tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun asiaa koskevan hallintoneuvoston päätöksen valmistelemiseksi ilmoitettava virastolle aikomuksestaan lähettää kalusto ja sen miehistö vuosittain tammikuun loppuun mennessä.
6. Sovellettaessa 73 artiklaa virasto kehittää ja varmistaa komentorakenteet kolmansien maiden alueelle tosiasiallisesti lähetettävälle pysyvän joukon henkilöstölle.
7. Virasto voi ottaa palvelukseen riittävästi henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä, jonka määrä voi olla enintään neljä prosenttia pysyvän joukon liitteessä I vahvistetusta kokonaismäärästä, henkilöstöksi, jolla on tuki- tai valvontatehtäviä pysyvän joukon perustamisessa, niiden operaatioiden suunnittelussa ja hallinnoinnissa sekä viraston oman kaluston hankinnassa.
8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettua henkilöstöä ja ETIAS-keskusyksikön toiminnasta vastaavaa henkilöstöä ei saa lähettää ryhmien jäseninä, mutta se on joka tapauksessa otettava huomioon luokan 1 henkilöstönä liitettä I sovellettaessa.

55 artikla

Viraston henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö pysyvissä joukoissa

1. Virasto asettaa henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstönsä jäseniä (luokka 1) pysyvään joukkoon lähetettäväksi toiminta-alueille ryhmien jäseninä, joilla on 82 artiklassa säädetty tehtävät ja valtuudet, mukaan lukien tehtävä käyttää viraston omaa kalustoa.
2. Virasto varmistaa henkilöstön palvelukseenotossa ainoastaan sellaisten ehdokkaiden valinnan, joilla on todistetusti korkeatasoinen ammattitaito, jotka noudattavat korkeatasoisia eettisiä arvoja ja joilla on asianmukainen kielitaito.
3. Ryhmien jäseninä lähetettävien henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenten on 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti palvelukseenottonsa jälkeen suoritettava tapauksen mukaan tarvittava rajavartijakoulutus tai palauttamiseen liittyvä koulutus, myös perusoikeuksista, hallintoneuvoston 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättämien henkilöstön profiilien mukaan ottaen huomioon heidän asiaan liittyvillä aloilla aiemmin hankitut pätevyys ja työkokemus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu koulutusprosessi on toteutettava sellaisissa erillisissä koulutusohjelmissa, jotka virasto suunnittelee ja jotka valittujen jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella toteutetaan niiden erikoistuneissa koulutuslaitoksissa, mukaan lukien viraston kumppanuusoppilaitokset jäsenvaltioissa. Jokaiselle henkilöstön jäsenelle suunnitellaan hänen palvelukseenottonsa jälkeen asianmukainen koulutussuunnitelma, jolla varmistetaan hänen jatkuva ammatillinen pätevyytensä rajavartiointiin tai palauttamiseen liittyvien tehtävien hoitamiseen. Koulutussuunnitelma päivitetään säännöllisesti. Virasto vastaa koulutuksen kustannuksista kokonaisuudessaan.

Henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenten, jotka toimivat viraston omaa kalustoa käyttävänä teknisenä miehistönä, ei tarvitse suorittaa täysimääräistä rajavartijakoulutusta tai palauttamiseen liittyvää koulutusta.

4. Virasto varmistaa, että sen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenet hoitavat koko palvelussuhteen ajan tehtäviään ryhmien jäseninä korkeatasoisimpien vaatimusten mukaisesti ja perusoikeuksia täysin noudattaen.
5. Pääjohtajan ehdotuksen perusteella hallintoneuvosto
 - a) ottaa käyttöön asianmukaisen valvontamekanismin, jolla seurataan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön voimankäyttöä koskevien säännösten soveltamista, mukaan lukien raportointia koskevat säännöt ja erityisseuraamukset voimankäytöstä lähettämisten aikana, kuten kurinpidolliset seuraamukset;

- b) laatii sääntöjä, joilla pääjohtaja voi antaa henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle oikeuden kantaa ja käyttää aseita 82 artiklan ja liitteen V mukaisesti, myös pakollisesta yhteistyöstä erityisesti kansalaisuusjäsenvaltion, asuinjäsenvaltion ja peruskoulutusjäsenvaltion toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa; näissä säännöissä on käsiteltävä myös sitä, miten pääjohtaja varmistaa, että henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö täyttää edelleen tällaisten lupien myöntämisen ehdot, erityisesti kun kyseessä on aseiden käsittely, mukaan lukien säännöllisesti tehtävät ampumakokeet;
- c) laatii erityisiä sääntöjä, joilla helpotetaan aseiden, ammusten ja muiden varusteiden turvallista säilyttämistä sekä niiden kuljetusta toiminta-alueille.

Komissio antaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen osalta lausunnon henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen noudattamisesta henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen 110 artiklan 2 alakohdan mukaisesti. Näitä sääntöjä koskevasta pääjohtajan ehdotuksesta on kuultava perusoikeusvastaavaa.

- 6. Viraston henkilöstöä, jolla ei ole rajavartio- tai palauttamistehtävien hoitamiseen tarvittavaa pätevyyttä, saa lähettää yhteisoperaatioihin ainoastaan koordinointiin, perusoikeuksien valvontaan ja muihin asiaan liittyviin tehtäviin. Nämä henkilöt eivät ole osa ryhmiä.

7. Ryhmien jäsenenä lähetettävällä henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä on 82 artiklan mukaisesti oltava kyky hoitaa seuraavat tehtävät, jotka edellyttävät toimivaltuuksia, henkilöstöprofiilien ja asiaan liittyvän koulutuksen mukaan:
- a) henkilöiden henkilöllisyyden ja kansalaisuuden todentaminen, mukaan lukien hakujen tekeminen asiaa koskeviin unionin ja kansallisiin tietokantoihin;
 - b) maahantulon salliminen, jos asetuksen (EU) 2016/399 6 artiklassa vahvistetut maahantuloedellytykset täyttyvät;
 - c) pääsyn epääminen asetuksen (EU) 2016/399 14 artiklan mukaisesti;
 - d) matkustusasiakirjojen leimaaminen asetuksen (EU) 2016/399 11 artiklan mukaisesti;
 - e) viisumien myöntäminen tai epääminen rajalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009¹ 35 artiklan mukaisesti ja asiaa koskevien tietojen tallentaminen viisumitietojärjestelmään;
 - f) rajojen valvonta, mukaan lukien partiointi rajanylityspaikkojen välillä tarkoituksena estää luvattomat rajanylitykset, torjua rajat ylittävää rikollisuutta ja toteuttaa rajan laittomasti ylittäneisiin henkilöihin kohdistuvia toimenpiteitä, mukaan lukien pysäyttäminen tai kiinniotto;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1.)

- g) ulkorajan laittoman ylittämisen yhteydessä kiinniotettujen henkilöiden sormenjälkien tallentaminen Eurodaciin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 603/2013¹ III luvun mukaisesti;
- h) yhteistyö kolmansien maiden kanssa palauttamismenettelyjen kohteena olevien henkilöiden henkilöllisyyden selvittämiseksi ja matkustusasiakirjojen hankkimiseksi heille;
- i) pakkotoimin tapahtuvaa palauttamista koskevien menettelyjen kohteena olevien kolmansien maiden kansalaisten saattaminen.

56 artikla

Jäsenvaltioiden osallistuminen pysyvään joukkoon pitkäaikaisen lähettämisen kautta

1. Jäsenvaltioiden on osallistuttava pysyvään joukkoon asettamalla viraston käyttöön operatiivista henkilöstöä ryhmien jäseniksi (luokka 2). Lähettämisen kesto on 24 kuukautta. Lähettämisyksiköä voidaan kotijäsenvaltion ja viraston suostumuksella pidentää kerran toisella 12 tai 24 kuukauden jaksolla. Jäljempänä 61 artiklassa tarkoitetun rahoitustuen toteuttamisen helpottamiseksi lähettämisen on pääsääntöisesti alettava kalenterivuoden alussa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 603/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 1).

2. Kunkin jäsenvaltion vastuulla on varmistaa ryhmien jäseninä lähetettävän operatiivisen henkilöstön jatkuva osallistuminen liitteen II mukaisesti. Tämän artiklan mukaisesti lähetetystä henkilöstöstä aiheutuneet kustannukset korvataan 95 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.
3. Virastoon lähetetyllä operatiivisella henkilöstöllä on 82 artiklan mukaiset ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet. Jäsenvaltio, joka on lähettänyt kyseiset operatiivisen henkilöstön jäsenet, katsotaan heidän kotijäsenvaltiokseen. Lähettämisen aikana lähetettyjen ryhmien jäsenten lähettämisen kohdepaikoista ja kestosta päättää pääjohtaja operatiivisten tarpeiden mukaan. Virasto varmistaa operatiivisen henkilöstön jatkokoulutuksen lähettämisen aikana.
4. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta ilmoitettava ehdokkaat lähettämistä varten operatiivisesta henkilöstöstään hallintoneuvoston 54 artiklan 4 kohdan tarkoitetulla tavalla seuraavaksi vuodeksi päättämien määrien ja henkilöstön profiilien mukaisesti. Virasto tarkistaa, vastaako jäsenvaltioiden ehdottama operatiivinen henkilöstö määriteltyjä henkilöstön profiileja ja onko sillä tarvittava kielitaito. Virasto hyväksyy ehdotetun ehdokkaan viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä syyskuuta tai hylkää hänet, jos hän ei vastaa vaadittuja profiileja, hänellä on riittämätön kielitaito tai hän on aiempien lähettämisten aikana syyllistynyt väärinkäytökseen tai sovellettavien sääntöjen rikkomiseen, ja pyytää jäsenvaltiota ehdottamaan lähetettäväksi muita ehdokkaita.

5. Jos yksittäistä operatiivisen henkilöstön jäsentä ei ylivoimaisen esteen vuoksi voida lähettää tai hän ei voi jatkaa lähetettynä, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kyseinen henkilöstön jäsen korvataan toisella operatiivisen henkilöstön jäsenellä, jolla on vaadittu profiili.

57 artikla

*Jäsenvaltioiden osallistuminen pysyvään joukkoon
lyhytaikaisten komennusten kautta*

1. Jäsenvaltioiden on 56 artiklan mukaisten lähettämisten lisäksi osallistuttava pysyvään joukkoon nimeämällä viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä alustavaan kansalliseen luetteloon lyhytaikaisia komennuksia varten käytettävissä olevasta operatiivisesta henkilöstöstä (luokka 3) liitteessä III esitettyjen osuuksien mukaisesti ja hallintoneuvoston 54 artiklan 4 kohdan tarkoitetulla tavalla seuraavaksi vuodeksi päättämien määrien ja henkilöstön profiilien mukaisesti. Nimettyä operatiivista henkilöstöä koskevat alustavat kansalliset luettelot on toimitettava virastolle. Vuotuisen luettelon lopullinen kokoonpano on vahvistettava virastolle vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen päättämisen jälkeen viimeistään kyseisen vuoden 1 päivänä joulukuuta.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että nimetty operatiivinen henkilöstö on käytettävissä viraston pyynnöstä tässä artiklassa määriteltyjen järjestelyjen mukaisesti. Kunkin henkilöstön jäsenen on oltava käytettävissä enintään neljä kuukautta kalenterivuoden aikana. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää lähettää henkilöstön jäsenen yli neljän kuukauden komennukselle. Tällainen pidennys otetaan huomioon kyseisen jäsenvaltion erillisenä osuutena samassa profiilissa tai muussa vaaditussa profiilissa, jos henkilöstön jäsenellä on tarvittavat taidot. Tämän artiklan mukaisesti lähetetystä henkilöstöstä aiheutuneet kustannukset korvataan 45 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyjen sääntöjen mukaisesti.
3. Tämän artiklan mukaisesti lähetetyllä operatiivisella henkilöstöllä on 82 artiklan mukaiset ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet.
4. Virasto voi tarkistaa, vastaako jäsenvaltioiden lyhytaikaisia komennuksia varten nimeämä operatiivinen henkilöstö määriteltyjä henkilöstön profiileja ja onko sillä tarvittava kielitaito. Virasto hylkää nimetyn operatiivisen henkilöstön jäsenen, jos hänellä on riittämätön kielitaito tai hän on aiempien komennusten aikana syyllistynyt väärinkäytökseen tai sovellettavien sääntöjen rikkomiseen. Virasto hylkää nimetyn operatiivisen henkilöstön jäsenen myös, jos hän ei vastaa vaadittuja profiileja, paitsi jos kyseisellä operatiivisen henkilöstön jäsenellä on pätevyys johonkin muuhun kyseiselle jäsenvaltiolle osoitettuun profiiliin. Jos virasto hylkää henkilöstön jäsenen, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että hänet korvataan toisella operatiivisen henkilöstön jäsenellä, jolla on vaadittu profiili.

5. Virasto pyytää viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta, että jäsenvaltiot osallistuvat lähettämällä tiettyjä yksittäisiä operatiivisen henkilöstön jäseniä yhteisoperaatioihin seuraavana vuonna vaadittujen määrien ja profiilien puitteissa. Yksittäisistä komennusjaksoista päätetään viraston ja jäsenvaltioiden välisissä vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa ja sopimuksissa.
6. Vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen lopputuloksena jäsenvaltioiden on kuitenkin asetettava käyttöön operatiivinen henkilöstö 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista luetteloista yksittäisiä komennuksia varten viraston pyynnössä esitettyjen määrien ja profiilien puitteissa.
7. Jos operatiivisen henkilöstön jäsentä ei ylivoimaisen esteen vuoksi voida lähettää komennukselle sopimusten mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tällainen henkilöstön jäsen korvataan toisella luettelossa olevalla henkilöstön jäsenellä, jolla on vaadittu profiili.

8. Jos on tehostettu tarve tukea meneillään olevaa yhteisoperaatiota tai tarve käynnistää nopea rajainterventio tai uusi yhteisoperaatio, jota ei ole määritetty asianomaisessa vuotuisessa työohjelmassa eikä vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen tuloksissa, komennus on toteutettava liitteessä III esitetyissä rajoissa. Pääjohtajan on viipymättä ilmoitettava jäsenvaltioille lisätarpeista ilmoittamalla operatiivisen henkilöstön mahdolliset määrät ja profiilit, jotka kunkin jäsenvaltion on asetettava käyttöön. Kun pääjohtaja ja isäntjäsenvaltio ovat sopineet muutetusta tai tarvittaessa uudesta operaatiosuunnitelmasta, pääjohtaja tekee operatiivisen henkilöstön jäsenten määrää ja profiileja koskevan virallisen pyynnön. Ryhmien jäsenet on lähetettävä komennukselle kustakin jäsenvaltiosta 20 työpäivän kuluessa virallisesta pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista.
9. Jos riskianalyysi tai mahdollisesti saatavilla oleva haavoittuvuusarviointi osoittaa, että jäsenvaltioon kohdistuu tilanne, joka vaikuttaisi merkittävästi sen kansallisten tehtävien hoitamiseen, kyseisen jäsenvaltion on asetettava käyttöön operatiivista henkilöstöä tämän artiklan 5 tai 8 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen mukaisesti. Kyseiset osuudet eivät kuitenkaan saa yhteenlaskettuina ylittää puolta kyseisen jäsenvaltion liitteessä III kyseiseksi vuodeksi esitetyistä osuuksista. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta kirjallisesti ja liitettävä kyseinen sisältö 65 artiklassa tarkoitettuun kertomukseen.

10. Kotijäsenvaltion on määritettävä komennuksen kesto yksittäistä operaatiota varten, mutta keston on joka tapauksessa oltava vähintään 30 päivää, paitsi jos sen operaation kesto, johon komennus kuuluu, on alle 30 päivää.
11. Jäsenvaltioiden osuuksissa 54 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon otettua teknistä miehistöä saa lähettää komennukselle ainoastaan vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen johdosta tehtyjen sopimusten mukaisesti 64 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua vastaavaa kalustoa varten.

Jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohdasta poiketen sisällytettävä vuotuisiin luetteloihinsa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tekninen miehistö vasta vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen päättämisen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa vuotuisia luetteloita, jos tekniseen miehistöön tehdään muutoksia kyseisen vuoden aikana. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä muutoksista virastolle.

Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tarkistus ei koske pätevyyttä kaluston käyttöön.

Miehistön jäsenet, joilla on yksinomaan teknisiä tehtäviä, ilmoitetaan ainoastaan tehtäväryhmittäin kansallisissa vuotuisissa luetteloissa.

Teknisen miehistön komennuksen kesto määritetään 64 artiklan mukaisesti.

58 artikla

Jäsenvaltioiden osallistuminen pysyvään joukkoon nopean toiminnan reservin kautta

1. Jäsenvaltioiden on osallistuttava pysyvään joukkoon operatiivisella henkilöstöllä asettamalla käyttöön nopean toiminnan reservi (luokka 4), joka aktivoidaan nopeisiin rajainterventioihin 37 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan mukaisesti edellyttäen, että luokkien 1, 2 ja 3 operatiivinen henkilöstö on jo kokonaisuudessaan lähetetty kyseiseen nopeaan rajainterventioon.
2. Kunkin jäsenvaltion vastuulla on varmistaa, että operatiivinen henkilöstö on käytettävissä hallintoneuvoston 54 artiklan 4 kohdan tarkoitetulla tavalla seuraavaksi vuodeksi päättämien määrien ja profiilien perusteella viraston pyynnöstä liitteessä V esitetyissä rajoissa ja tässä artiklassa vahvistettujen järjestelyjen mukaisesti. Kunkin operatiivisen henkilöstön jäsenen on oltava käytettävissä enintään neljä kuukautta kalenterivuoden aikana.
3. Nopeiden rajainterventioiden yhteydessä nopean toiminnan reservistä tapahtuvat lähettämiset on toteutettava 39 artiklan 11 ja 13 kohdan mukaisesti.

59 artikla

Pysyvää joukkoa koskeva arviointi

1. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 62 artiklan 10 kohdassa ja 65 artiklassa tarkoitettujen kertomusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle arvioinnin pysyvän joukon kokonaismäärästä ja kokoonpanosta, mukaan lukien yksittäisten jäsenvaltioiden pysyvään joukkoon osoittamien osuuksien vahvuus, sekä pysyvän joukon asiantuntemuksesta ja ammattitaidosta ja sen saamasta koulutuksesta. Arvioinnissa tarkastellaan myös sitä, onko tarpeen säilyttää nopean toiminnan reservi osana pysyvää joukkoa.

Arvioinnissa kuvaillaan ja otetaan huomioon olemassa olevat ja mahdolliset operatiiviset tarpeet sille, että pysyvä joukko käsittää nopean toiminnan suorituskyvyt, sekä ne merkittävät olosuhteet, jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden kykyyn osallistua pysyvään joukkoon, ja henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön määrän kehitys viraston pysyvään joukkoon osallistumisen osalta.

2. Komissio esittää viimeistään 29 päivänä helmikuuta 2024 tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia liitteiden I, II, III, ja IV muuttamiseksi. Jos komissio ei esitä ehdotusta, se perustelee tämän.

60 artikla
Etätoimistot

1. Virasto voi isäntäjäsenvaltion suostumuksella tai tämän mahdollisuuden ollessa nimenomaisesti osana isäntänä toimivan kolmannen maan kanssa tehtyä asemaa koskevaa sopimusta, perustaa kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueelle etätoimistoja helpottamaan ja parantamaan viraston kyseisessä jäsenvaltiossa, naapurialueella tai kyseisessä kolmannessa maassa järjestämien operatiivisten toimien koordinointia, myös palauttamisen alalla, ja varmistamaan viraston henkilöresurssien ja teknisten resurssien tehokkaan hallinnoinnin. Etätoimistot perustetaan operatiivisten tarpeiden mukaisesti ajanjaksoksi, joka on tarpeen, jotta virasto voi toteuttaa merkittäviä operatiivisia toimia kyseisessä jäsenvaltiossa, kyseisellä naapurialueella tai kyseisessä kolmannessa maassa. Ajanjaksoa voidaan tarvittaessa pidentää.

Ennen etätoimiston perustamista on huolellisesti arvioitava ja laskettava kaikki talousarviovaikutukset ja otettava talousarvioon ennalta asiaankuuluvat määrät.
2. Virasto ja isäntäjäsenvaltio tai isäntänä toimiva kolmas maa, johon etätoimisto perustetaan, tekevät tarvittavat järjestelyt, jotta etätoimistolla olisi mahdollisimman hyvät edellytykset hoitaa sille osoitetut tehtävät. Etätoimistoissa työskentelevän henkilöstön asemapaikka määritetään 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Etätoimistot hoitavat tapauksen mukaan seuraavia tehtäviä:

- a) operatiivisen ja logistisen tuen antaminen sekä viraston toimien koordinoinnista huolehtiminen asianomaisilla toiminta-alueilla;
- b) operatiivisen tuen antaminen kyseiselle jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle asianomaisilla toiminta-alueilla;
- c) ryhmien toiminnan seuranta ja säännöllinen raportointi viraston päätoimipaikkaan;
- d) yhteistyön tekeminen isäntäjäsenvaltion tai isäntänä toimivan kolmannen maan kanssa kaikissa asioissa, jotka koskevat viraston kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa järjestämien operatiivisten toimien käytännön toteuttamista, mukaan lukien mahdolliset uudet asiat, jotka ovat tulleet ilmi näiden toimien aikana;
- e) 44 artiklassa tarkoitetun koordinoitivastaavan tukeminen yhteistyössä, jota hän tekee osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa kaikissa asioissa, jotka koskevat niiden osallistumista viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin, ja tarvittaessa yhteyksien hoitaminen viraston päätoimipaikkaan;
- f) koordinoitivastaavan ja tiettyä operatiivista toimea valvomaan osoitettujen perusoikeusvalvojien tukeminen tarvittaessa viraston ryhmien ja isäntäjäsenvaltion tai isäntänä toimivan kolmannen maan asiaankuuluvien viranomaisten välisen koordinoinnin ja viestinnän sekä mahdollisten asiaan liittyvien tehtävien helpottamisessa;

- g) ryhmien jäsenten lähettämiseen sekä kaluston lähettämiseen ja käyttöön liittyvän logistisen tuen järjestäminen;
 - h) kaiken muun logistisen tuen antaminen toiminta-alueella, josta tietty etätoimisto on vastuussa, viraston järjestämien operatiivisten toimien sujuvuuden helpottamiseksi;
 - i) viraston yhteyshenkilön tukeminen, rajoittamatta hänen 31 artiklassa tarkoitettuja tehtäviään, sellaisten nykyisten tai tulevien haasteiden havaitsemisessa, jotka liittyvät rajaturvallisuuteen alueella, josta tietty etätoimisto on vastuussa, tai palauttamissäännösten täytäntöönpanoon, ja säännöllisessä raportoinnissa viraston päätoimipaikkaan;
 - j) viraston oman kaluston tehokkaasta hallinnoinnista huolehtiminen sen toimien kattamilla alueilla, mukaan lukien kyseisen kaluston mahdollinen rekisteröinti ja pitkän aikavälin huolto ja mahdollisesti tarvittava logistinen tuki.
4. Jokaista etätoimistoa johtaa pääjohtajan etätoimiston johtajaksi nimittämä viraston edustaja. Etätoimiston johtaja valvoo toimiston yleistä toimintaa ja toimii yhteyspisteenä viraston päätoimipaikkaan.

5. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella etätoimiston perustamisesta, kokoonpanosta ja toiminta-ajasta sekä tarvittaessa toiminta-ajan pidentämisestä ottaen huomioon komission lausunnon sekä isäntäjäsenvaltion tai isäntänä toimivan kolmannen maan suostumuksen.
6. Isäntäjäsenvaltion on annettava virastolle apua toimintakyvyn varmistamiseksi.
7. Pääjohtaja raportoi hallintoneuvostolle neljännesvuosittain etätoimistojen toiminnasta. Etätoimistojen toimintaa kuvataan vuotuisen toimintakertomuksen erillisessä osiossa.

61 artikla

Rahoitustuki pysyvän joukon kehittämiseen

1. Jäsenvaltioilla on oikeus saada vuosittain kustannuksiin perustumatonta rahoitusta henkilöresurssien kehittämisen tukemiseksi, jotta turvataan niiden liitteiden II, III ja IV mukaiset osuudet pysyvään joukkoon, asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 125 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseinen rahoitus maksetaan asianomaisen vuoden päätyttyä, jos tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Kyseinen rahoitus perustuu tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuun viitemäärään, ja sen suuruus on tapauksen mukaan
 - a) 100 prosenttia viitemäärästä kerrottuna niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrällä, jotka on ilmoitettu vuodeksi $n + 2$ lähettämistä varten liitteen II mukaisesti;
 - b) 37 prosenttia viitemäärästä kerrottuna niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrällä, jotka on tosiasiallisesti lähetetty tapauksen mukaan 57 artiklan mukaisesti liitteessä III asetetuissa rajoissa ja 58 artiklan mukaisesti liitteessä IV asetetuissa rajoissa;
 - c) kertaluonteisena maksuna 50 prosenttia viitemäärästä kerrottuna niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrällä, jotka virasto on ottanut palvelukseen henkilöstösääntöjen alaisena henkilöstönä; tämä maksu koskee kansallisista yksiköistä lähtevää henkilöstöä, joka on ollut aktiivipalveluksessa enintään 15 vuoden ajan viraston palvelukseenottohetkellä.

2. Viitemäärä on samansuuruinen kuin tehtäväryhmän III palkkaluokassa 8 palkkatasolla 1 olevan sopimussuhteisen toimihenkilön vuotuinen peruspalkka, joka on vahvistettu palvelussuhteen ehtojen 93 artiklassa ja johon sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaa korjauskerrointa.
3. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä maksetaan vuosittain ainoastaan sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot kasvattavat vastaavasti kansallisen rajavartiostonsa kokonaishenkilöstöä ottamalla kyseisellä ajanjaksolla palvelukseen uutta henkilöstöä. Asiaa koskevat tiedot annetaan virastolle raportointia varten vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa ja tarkistetaan seuraavana vuonna haavoittuvuusarvioinnissa. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä maksetaan vuosittain kokonaisuudessaan suhteessa niiden henkilöstön jäsenten määrään, jotka on tosiasiallisesti lähetetty neljän kuukauden ajaksi yhdessä tai useammassa jaksossa 57 artiklan mukaisesti liitteessä III asetetuissa rajoissa ja 58 artiklan mukaisesti liitteessä IV asetetuissa rajoissa. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tosiasiallisesti lähetetyn henkilöstön osalta maksettavat määrät suhteutetaan neljän kuukauden viitejaksoon.

Virasto maksaa ennakkoa tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista vuotuisista määristä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti osallistuvan jäsenvaltion asiaa koskevasta perustellusta pyynnöstä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa säädetään vuotuisia maksujärjestelyjä ja tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen sovellettavien ehtojen seurantaan koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näihin sääntöihin on sisällyttävä järjestelyt, jotka koskevat tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettujen ehtojen täytyessä maksettavaa ennakkoa, sekä järjestelyt, jotka koskevat suhteutettujen määrien laskentaa, myös sellaisia tapauksia varten, joissa teknisen miehistön lähettämällä poikkeuksellisesti ylitettäisiin liitteessä III esitetyt kansallisten osuuksien enimmäismäärät. Täytäntöönpanosäädös hyväksytään 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Virasto ja jäsenvaltiot varmistavat tämän artiklan mukaista rahoitustukea toteuttaessaan, että yhteisrahoitusperiaatetta ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatetta noudatetaan.

62 artikla

Koulutus

1. Virasto kehittää ottaen huomioon 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun suorituskykyjen kehittämissuunnitelman, jos sellainen on, ja yhteistyössä jäsenvaltioiden asianmukaisten koulutuksesta vastaavien tahojen sekä tarpeen mukaan EASOn, FRAn, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava Euroopan unionin viraston (eu-LISA) ja Euroopan unionin lainvalvontakoulutusviraston (CEPOL) kanssa erityisiä koulutusvälineitä, lasten ja muiden haavoittuvassa tilanteessa olevien henkilöiden suojelua koskeva erityiskoulutus mukaan lukien. Koulutussisällössä on otettava huomioon asiaan liittyvät tutkimustulokset ja parhaat käytänteet. Virasto antaa rajavartijoille, palautusasiantuntijoille, palauttamisen saattajille ja muille asiaankuuluville henkilöstön jäsenille, jotka ovat pysyvän joukon jäseniä, sekä pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojille ja perusoikeusvalvojille heidän tehtäviensä ja valtuuksiensa edellyttämää erityiskoulutusta. Virasto järjestää kyseisille rajavartijoille ja muille ryhmien jäsenille säännöllisesti harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun erityiskoulutusaikataulun mukaisesti.

2. Virasto varmistaa, että kaikki henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenet, jotka lähetetään ryhmien jäseninä, ovat saaneet 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun koulutuksen lisäksi asiaa koskevasta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta riittävää koulutusta, johon sisältyvät perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus, suuntaviivat suojelua hakevien henkilöiden henkilöllisyyden selvittämiseksi ja ohjaamiseksi asianmukaisiin menettelyihin, suuntaviivat lasten, myös ilman huoltajaa olevien alaikäisten, ihmiskaupan uhrien, kiireellistä sairaanhoitoa tarvitsevien ja muiden erityisen haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeisiin vastaamiseksi ja, mikäli heidän on tarkoitus osallistua merioperaatioihin, etsintä ja pelastus, ennen kuin heidät ensimmäisen kerran lähetetään viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.

Tällaisen koulutuksen on katettava myös voimankäyttö liitteen V mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdassa kuvattua tarkoitusta varten virasto toteuttaa valittujen jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella tarvittavat koulutusohjelmat kyseisten jäsenvaltioiden erikoistuneissa koulutuslaitoksissa, mukaan lukien viraston kumppanuusoppilaitokset jäsenvaltioissa. Virasto varmistaa, että koulutuksessa noudatetaan yhteisiä perusvaatimuksia, että se on yhdenmukaista ja että siinä edistetään keskinäistä yhteisymmärrystä ja perussopimuksissa vahvistettuihin arvoihin perustuvaa yhteistä kulttuuria. Virasto vastaa koulutuksen kustannuksista kokonaisuudessaan.

Virasto voi hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan perustaa viraston koulutuskeskuksen helpottamaan edelleen yhteisen eurooppalaisen kulttuurin sisällyttämistä tarjottavaan koulutukseen.

4. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että kaikki jäsenvaltioiden henkilöstön jäsenet, jotka osallistuvat pysyvän joukon ryhmiin, ovat saaneet 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun koulutuksen.
5. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen koulutuksen palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalla henkilöstöllä, joka sijoitetaan pysyvään joukkoon tai 51 artiklassa tarkoitettuun reserviin. Virasto varmistaa, että henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö sekä koko palautusoperaatioihin tai palautusinterventioihin osallistuva henkilöstö ovat saaneet asiaa koskevasta unionin ja kansainvälisestä oikeudesta koulutusta, johon sisältyvät perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus sekä haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden ohjaaminen, ennen kuin he osallistuvat viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.
6. Virasto vahvistaa rajavartijakoulutuksen yhteiset perusvaatimukset ja kehittää niitä edelleen sekä tarjoaa jäsenvaltioiden rajavartijoiden kouluttajille unionin tason koulutusta, johon sisältyvät perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus ja asian kannalta merkityksellinen merioikeus, sekä vahvistaa palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön koulutuksen yhteiset perusvaatimukset ja kehittää niitä edelleen. Koulutuksen yhteisillä perusvaatimuksilla pyritään edistämään korkeatasoisimpia vaatimuksia ja parhaita käytäntöjä rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevan unionin oikeuden täytäntöönpanossa. Virasto laatii koulutuksen yhteiset perusvaatimukset kuultuaan 108 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa ryhmää, jäljempänä 'neuvoa-antava ryhmä', ja perusoikeusvastaavaa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä koulutuksen yhteiset perusvaatimukset kansallisille rajavartijoilleen ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalla henkilöstölleen antamaansa koulutukseen.

7. Virasto tarjoaa myös ulkorajojen valvontaa ja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisten yksiköiden henkilöstölle.
8. Virasto voi järjestää koulutustoimintaa yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.
9. Virasto laatii vaihto-ohjelman, jonka avulla sen ryhmiin osallistuvat rajavartijat sekä palautusinterventioryhmiin osallistuva henkilöstö voivat saada tietoa tai hankkia erityisosaamista muissa maissa saaduista kokemuksista ja niissä noudatetuista hyvistä käytännöistä työskentelemällä yhdessä rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön kanssa muussa jäsenvaltiossa kuin omassaan.
10. Virasto vahvistaa sisäisen laadunvalvontamekanismin ja kehittää sitä edelleen varmistaakseen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ja erityisesti viraston operatiivisiin toimiin osallistuvan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön korkeatasoisen koulutuksen, asiantuntemuksen ja ammattitaidon. Virasto laatii laadunvalvontamekanismin täytäntöönpanon perusteella vuotuisen arviointikertomuksen, joka liitetään vuotuisen toimintakertomukseen.

63 artikla

Kaluston hankinta tai vuokraus

1. Virasto voi hankkia joko itse tai yhteisomistajana jonkin jäsenvaltion kanssa taikka vuokrata yhteisoperaatioihin, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palauttamisen alalla toteutettaviin toimiin, mukaan lukien palautusoperaatiot ja palautusinterventiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan tai teknisen avun hankkeisiin lähetettävää kalustoa virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksen perusteella kattavan monivuotisen strategian siitä, miten viraston oman kaluston suorituskykyjä on tarkoitus kehittää, ottaen huomioon Euroopan yhdenmukista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin, mukaan lukien 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu suorituskykyjen kehittämissuunnitelma, jos sellainen on, sekä tähän tarkoitukseen monivuotisessa rahoituskehyksessä käyttöön annetut talousarviovarat. Sovellettavien lainsäädäntö-, rahoitus- ja toimintapoliittisten kehysten noudattamisen varmistamiseksi pääjohtaja tekee ehdotuksen vasta saatuaan komissiolta puoltavan lausunnon.

Monivuotiseen strategiaan liitetään yksityiskohtainen toteutussuunnitelma, jossa määritetään hankinnan tai vuokrauksen aikataulu, hankintojen suunnittelu ja riskien vähentäminen. Jos hallintoneuvosto päättää hyväksyessään strategiaa ja suunnitelmaa poiketa komission lausunnosta, se antaa komissiolle perustelut asialle. Monivuotisen strategian hyväksymisen jälkeen toteutussuunnitelmasta tulee osa 100 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan monivuotista ohjelmasuunnitteluosiota.

3. Virasto voi hankkia kalustoa pääjohtajan hallintoneuvostoa kuullen tekemällä päätöksellä ja sovellettavien hankintasääntöjen mukaisesti. Virastolle merkittäviä kustannuksia aiheuttavasta kalustohankinnasta tai -vuokrauksesta on tehtävä ennalta perusteellinen tarve- ja kustannus-hyötyanalyysi. Tällaiseen hankintaan tai vuokraukseen liittyvät menot rahoitetaan hallintoneuvoston vahvistamasta viraston talousarviosta.
4. Jos virasto hankkii tai vuokraa merkittävää kalustoa, kuten ilma-aluksia, huoltoajoneuvoja tai aluksia, sovelletaan seuraavia ehtoja:
 - a) kun on kyse viraston tekemästä hankinnasta tai yhteisomistuksesta, virasto sopii yhden jäsenvaltion kanssa, että jäsenvaltio huolehtii kaluston rekisteröinnistä valtion käytössä olevaksi kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien tällaista kalustoa koskevat kansainvälisen oikeuden mukaiset erioikeudet ja vapaudet;
 - b) kun on kyse vuokrauksesta, kalusto rekisteröidään jossakin jäsenvaltiossa.

5. Rekisteröintijäsenvaltio ja virasto sopivat viraston laatiman ja hallintoneuvoston hyväksymän mallisopimuksen perusteella ehdoista, joilla varmistetaan kaluston käytettävyys. Jos kyse on yhteisomistuksessa olevista voimavaroista, ehdoissa on määrättävä myös ajanjaksot, jolloin voimavarat ovat kokonaan viraston käytettävissä, ja määritettävä kyseisten voimavarojen käytön ehdot, mukaan lukien erityismääräykset nopeasta lähettämisestä nopeisiin rajainterventioihin ja kyseisten voimavarojen rahoituksesta.
6. Jos virastolla ei ole vaadittua pätevää henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä, rekisteröintijäsenvaltion tai kaluston toimittajan on asetettava käyttöön asiantuntijat ja tekninen miehistö, joita tarvitaan kaluston operoimiseksi säännösten mukaisesti ja turvallisesti, tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun mallisopimuksen mukaisesti ja 64 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa ja sopimuksissa suunnitellulla tavalla. Tällaisessa tapauksessa viraston kokonaan itse omistama kalusto on asetettava viraston käyttöön sen pyynnöstä, eikä rekisteröintijäsenvaltio voi vedota 64 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

Pyytäessään jäsenvaltiota asettamaan käyttöön kalustoa ja henkilöstöä virasto ottaa huomioon kyseisellä jäsenvaltiolla pyyntöä esittäessä olevat erityiset operatiiviset haasteet.

64 artikla
Kalustoreservi

1. Virasto laatii keskitetyn luettelon sellaisessa kalustoreservissä olevasta kalustosta, joka muodostuu joko jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta, viraston operatiivisissa toimissa käytettävästä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhteisomistuksessa olevasta vastaavasta kalustosta, ja ylläpitää kyseistä luetteloa.
2. Viraston kokonaan itse omistaman kaluston on oltava kokonaisuudessaan käytettävissä lähettämistä varten milloin tahansa.
3. Viraston yhteisomistuksessa olevan kaluston, josta se omistaa yli 50 prosenttia, on myös oltava käytettävissä lähettämistä varten jäsenvaltion ja viraston välisen 63 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyn sopimuksen mukaisesti.
4. Virasto varmistaa kalustoreserviin kuuluvan kaluston yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden.
5. Virasto määrittelee tarpeen mukaan 4 kohdan soveltamista varten tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa tekniset standardit viraston toimiin lähetettävälle kalustolle. Viraston yksin tai yhteisomistajana hankkiman kaluston ja jäsenvaltioiden omistaman kalustoreserviin kuuluvan kaluston on täytettävä tällaiset vaatimukset.

6. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella ja ottaen huomioon viraston riskianalyysin ja haavoittuvuusarviointien tulokset viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä viraston seuraavan vuoden tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärän, jotta erityisesti yhteisoperaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot ja palauttamisen alalla toteutettavat toimet, kuten palautusoperaatiot ja palautusinterventiot, voidaan toteuttaa. Viraston oma kalusto sisällytetään kaluston vähimmäiskappalemäärään. Kyseisessä päätöksessä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kaluston lähettämistä operatiivisiin toimiin.

Jos kaluston vähimmäiskappalemäärä osoittautuu riittämättömäksi tällaisia toimia varten sovitun operaatiosuunnitelman toteuttamiseksi, virasto tarkistaa kyseistä vähimmäismäärää perusteltujen tarpeiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti.

7. Kalustoreserviin on sisällyttävä viraston tarvitsema vähimmäiskappalemäärä kutakin kaluston tyyppiä. Kalustoreserviin kuuluvaa kalustoa lähetetään yhteisoperaatioihin, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palautusoperaatioihin tai palautusinterventioihin.

8. Kalustoreserviin on sisällyttävä nopean toiminnan kalustoreservi, johon kuuluu rajallinen kappalemäärä mahdollisissa nopeissa rajainterventioissa tarvittavaa kalustoa.

Jäsenvaltioiden osallistuminen nopean toiminnan kalustoreserviin suunnitellaan tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät kyseiseen reserviin kuuluvan kaluston luetteloon sisältyvän kaluston osalta voi vedota tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

Asianomaisen jäsenvaltion on lähetettävä kyseisessä luettelossa oleva kalusto yhdessä tarvittavien asiantuntijoiden ja teknisen miehistön kanssa lähettämisen kohdepaikkaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kymmenen päivän kuluttua siitä, kun operaatiosuunnitelmasta on sovittu.

Virasto osallistuu kyseiseen reserviin asettamalla käyttöön 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua viraston käytettävissä olevaa kalustoa.

9. Jäsenvaltioiden on osallistuttava kalustoreserviin. Jäsenvaltioiden osallistuminen reserviin ja kaluston lähettäminen yksittäisiin operaatioihin suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden välisten vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten perusteella. Siltä osin kuin kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tietyssä vuonna, jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti viraston pyynnöstä asetettava kalustonsa käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava kirjallisesti virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta sekä liitettävä kyseinen sisältö 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen. Viraston pyyntö on esitettävä vähintään 45 päivää ennen merkittävän kaluston suunniteltua lähettämistä ja vähintään 30 päivää ennen muun kaluston suunniteltua lähettämistä. Osallistumista kalustoreserviin arvioidaan vuosittain.
10. Hallintoneuvosto päättää vuosittain pääjohtajan ehdotuksen perusteella kalustoon liittyvistä säännöistä, mukaan lukien kaluston kunkin tyyppin osalta tarvittavat vähimmäiskappalemäärät, lähettämisen ehdot ja kustannusten korvaaminen, sekä nopeiden rajainterventioiden reserviä varten tarvittavan kaluston rajatusta kappalemäärästä. Talousarviosyistä hallintoneuvoston tekee kyseisen päätöksen viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.

11. Jos käynnistetään nopea rajainterventio, sovelletaan vastaavasti 39 artiklan 15 kohtaa.
12. Jos kaluston vähimmäiskappalemäärän vahvistamisen jälkeen ilmenee ennakoimattomia yhteisen operaation tai nopean rajaintervention kalustotarpeita, joita ei voida täyttää kalustoreservistä tai nopean toiminnan kalustoreservistä, jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan tapauskohtaisesti asetettava tarvittava kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten sen pyynnöstä.
13. Pääjohtaja raportoi säännöllisesti hallintoneuvostolle kalustoreserviin kuuluvan kaluston kokoonpanosta ja lähettamisestä. Jos reserviä varten tarvittavaa kaluston vähimmäiskappalemäärää ei ole saavutettu, pääjohtaja ilmoittaa siitä viipymättä hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto tekee pikaisesti päätöksen kaluston lähettämisen painopisteistä ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin vajauksen korjaamiseksi. Hallintoneuvosto ilmoittaa komissiolle vajauksesta ja toteuttamistaan toimista. Komissio ilmoittaa sen jälkeen asiasta sekä omasta sitä koskevasta arviostaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

14. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kalustoreserviin kaikki kulkuneuvot ja toimintavälineet, jotka hankitaan sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 515/2014¹ 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jotka rahoitetaan tarpeen mukaan muulla jäsenvaltioiden käyttöön annetulla tulevalla erityisellä unionin rahoituksella, jonka selkeänä tavoitteena on viraston operatiivisen suorituskyvyn lisääminen. Kyseinen kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tiettyinä vuosina.

Viraston kahdenvälisen neuvottelujen puitteissa tekemästä pyynnöstä jäsenvaltioiden on asetettava sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla tai tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa yksilöidyllä muulla tulevalla erityisellä unionin rahoituksella osarahoitettu kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten. Jokainen kalustoyksikkö on asetettava käyttöön enintään neljän kuukauden ajaksi vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa suunnitellulla tavalla. Jäsenvaltiot voivat päättää lähettää kalustoyksikön yli neljän kuukauden ajaksi. Jäsenvaltiot eivät tämän asetuksen 39 tai 42 artiklassa tarkoitetun operatiivisen toimen osalta voi vedota tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

15. Virasto hallinnoi kalustoreservistä laadittua keskitettyä luetteloa seuraavasti:
- a) luokittelu kalustotyyppin ja operaatiotyyppin mukaan;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 515/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja päätöksen N:o 574/2007/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 143).

- b) luokittelu omistajan mukaan (jäsenvaltio, virasto, muu);
 - c) tarvittavan kaluston kokonaiskappalemäärät;
 - d) tapauksen mukaan miehistövaatimukset;
 - e) muut tiedot, kuten rekisteröintitiedot, kuljetus- ja kunnossapitovaatimukset, sovellettavat kansalliset vientijärjestelyt, tekniset ohjeet tai muut kaluston oikean käsittelyn kannalta merkitykselliset tiedot;
 - f) tieto siitä, onko kalustoyksikkö rahoitettu unionin rahoituksella.
16. Virasto rahoittaa sataprosenttisesti kustannukset, joita aiheutuu tietyn jäsenvaltion tietyinä vuonna osana kaluston vähimmäiskappalemäärää käyttöön asettaman kaluston lähettämisestä. Kun on kyse sellaisen kaluston lähettämisestä, joka ei ole osa kaluston vähimmäiskappalemäärää, virasto osarahoittaa enintään sata prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ottaen huomioon tällaista kalustoa lähettävien jäsenvaltioiden erityisolosuhteet.

65 artikla

Raportointi viraston toimintakyvystä

1. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksen perusteella ja toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuotuisen kertomuksen 51, 55, 56, 57, 58, 63 ja 64 artiklan täytäntöönpanosta, jäljempänä 'vuotuinen täytäntöönpanokertomus'.

2. Vuotuiseen täytäntöönpanokertomukseen on sisällyttävä erityisesti
- a) sen henkilöstön määrä, jonka kukin jäsenvaltio on sitoutunut asettamaan pysyvän joukon käyttöön, myös nopean toiminnan reservin kautta, ja pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien reserviin;
 - b) sen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön määrä, jonka virasto on sitoutunut asettamaan pysyvän joukon käyttöön;
 - c) sen henkilöstön määrä profiileittain, jonka kukin jäsenvaltio ja virasto ovat tosiasiallisesti lähettäneet pysyvästä joukosta edellisenä vuonna;
 - d) sen kaluston kappalemäärä, jonka kukin jäsenvaltio ja virasto ovat sitoutuneet asettamaan kalustoreservin käyttöön;
 - e) sen kaluston kappalemäärä, jonka kukin jäsenvaltio ja virasto ovat lähettäneet kalustoreservistä edellisenä vuonna;
 - f) sitoumukset kaluston asettamisesta nopean toiminnan kalustoreservin käyttöön ja reservistä lähetetty kalusto;
 - g) viraston omien inhimillisten ja teknisten suorituskkyjen kehittäminen.
3. Vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on lueteltava jäsenvaltiot, jotka ovat vedonneet 57 artiklan 9 kohdassa ja 64 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen edellisenä vuonna, ja esitettävä asianomaisen jäsenvaltion antamat perustelut ja tiedot.

4. Avoimuuden varmistamiseksi pääjohtaja tiedottaa hallintoneuvostolle neljännesvuosittain kuluvan vuoden osalta 2 kohdassa luetelluista seikoista.

66 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto seuraa aktiivisesti ja edistää Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden kannalta merkityksellistä tutkimus- ja innovointitoimintaa, kehittyneen rajavalvontateknologian käyttö mukaan lukien, ottaen huomioon 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun suorituskykyjen kehittämissuunnitelman. Virasto levittää tällaisen tutkimuksen tulokset Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja komissiolle 92 artiklan mukaisesti. Se voi tarvittaessa hyödyntää tuloksia yhteisoperaatioissa, nopeissa rajainterventioissa, palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa.
2. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä ottaen huomioon 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun suorituskykyjen kehittämissuunnitelman. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota tutkimus- ja innovointitoimintaa koskevien unionin puiteohjelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa.

3. Virasto panee täytäntöön ne tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osat, jotka liittyvät rajojen turvallisuuteen. Tätä varten ja komission siirrettyä sille tarvittavan toimivallan virasto vastaa seuraavista tehtävistä:
- a) ohjelman joidenkin täytäntöönpanovaiheiden ja yksittäisten hankkeiden joidenkin vaiheiden hallinnointi komission hyväksymien työohjelmien perusteella;
 - b) talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimien vahvistaminen sekä kaikkien ohjelman hallinnoimiseksi tarvittavien toimintojen toteuttaminen;
 - c) tuen tarjoaminen ohjelman täytäntöönpanossa.
4. Virasto voi suunnitella ja toteuttaa pilottihankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.
5. Virasto julkistaa tiedot tutkimushankkeistaan, demonstroitihankkeet mukaan lukien, niihin osallistuvista yhteistyökumppaneista ja hankkeiden talousarviosta.

10 JAKSO

EUROOPAN MATKUSTUSTIETO- JA -LUPAJÄRJESTELMÄ (ETIAS)

67 artikla

ETIAS-keskusyksikkö

Virasto varmistaa asetuksen (EU) 2018/1240 7 artiklassa tarkoitetun ETIAS-keskusyksikön perustamisen ja toiminnan.

11 JAKSO

YHTEISTYÖ

68 artikla

Viraston yhteistyö unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Virasto tekee yhteistyötä unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen ja voi tehdä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen kanssa niitä koskevien oikeuskehysten puitteissa ja käyttää Eurosurin puitteissa saatavilla olevia olemassa olevia tietoja, resursseja ja järjestelmiä.

Virasto tekee ensimmäisen alakohdan mukaisesti yhteistyötä erityisesti seuraavien kanssa:

- a) komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH);
- b) Europol;
- c) EASO;
- d) FRA;
- e) Eurojust;
- f) Euroopan unionin satelliittikeskus;
- g) EFCA ja EMSA;
- h) eu-LISA;
- i) Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto (EASA) ja eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon (EATMN) verkon hallinnoija;
- j) yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaiset missiot ja operaatiot niiden toimeksiantojen mukaisesti seuraavien varmistamiseksi:
 - i) Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden vaatimusten edistäminen;
 - ii) tilannetietoisuus ja riskianalyysi.

Virasto voi tehdä yhteistyötä myös seuraavien sen tehtävien kannalta merkityksellisten kansainvälisten järjestöjen kanssa niitä koskevien oikeuskehysten puitteissa:

- a) Yhdistyneet kansakunnat sen asiaan liittyvien toimistojen, virastojen, järjestöjen ja muiden yhteisöjen kautta, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun toimisto, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun toimisto, Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö, Yhdistyneiden kansakuntien huumausaine- ja kriminaalipolitiikan toimisto ja Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö;
- b) Kansainvälinen rikospoliisijärjestö (Interpol);
- c) Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö;
- d) Euroopan neuvosto ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu;
- e) huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus (MAOC-N).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa yhteistyössä on noudatettava työjärjestelyjä, joista on sovittu 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa. Tällaisille järjestelyille on saatava komission ennakoon antama hyväksyntä. Virasto tiedottaa kaikista tällaisista järjestelyistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyn osalta 2 kohdassa tarkoitetuilla työjärjestelyillä on varmistettava, että kyseinen unionin elin, toimisto tai virasto taikka kansainvälinen järjestö noudattaa viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia vastaavia sääntöjä ja vaatimuksia. Ennen järjestelyn tekemistä on tehtävä arviointikäynti, ja arviointikäynnin tuloksista on ilmoitettava komissiolle.
4. Virasto tekee myös yhteistyötä komission ja tarvittaessa jäsenvaltioiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa tullialaa koskevissa toimissa, riskinhallinta mukaan lukien, jos nämä toimet voivat tukea toisiaan, vaikka ne eivät kuulukaan tämän asetuksen soveltamisalaan. Kyseinen yhteistyö ei vaikuta komission, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan eikä jäsenvaltioiden nykyiseen toimivaltaan.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot sekä kansainväliset järjestöt voivat käyttää virastolta saamiaan tietoja ainoastaan toimivaltansa rajoissa ja sikäli kuin ne kunnioittavat perusoikeuksia, tietosuojavaatimukset mukaan lukien.

Viraston käsittelemien henkilötietojen välittämisessä eteenpäin 87 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuille muille unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille sovelletaan henkilötietojen vaihtoa koskevia erityisiä työjärjestelyjä.

Toisessa alakohdassa tarkoitettuihin työjärjestelyihin on sisällyttävä määräys, jolla varmistetaan, että viraston unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille välittämiä henkilötietoja voidaan käsitellä muuta tarkoitusta varten vain, jos virasto antaa siihen luvan ja jos tarkoitus on yhteensopiva sen alkuperäisen tarkoituksen kanssa, jota varten virasto on kerännyt ja välittänyt tiedot. Unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot pitävät kirjaa tapauskohtaisista yhteensopivuuden arvioinneista.

Kaikessa viraston suorittamassa henkilötietojen siirrossa kansainvälisille järjestöille 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla on noudatettava IV luvun 2 jaksossa artiklassa vahvistettuja tietosuojasäännöksiä.

Virasto varmistaa erityisesti, että kansainvälisten järjestöjen kanssa 87 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla tapahtuvasta henkilötietojen vaihdosta tehdyissä työjärjestelyissä noudatetaan asetuksen (EU) 2018/1725 V lukua ja että siihen on saatu Euroopan tietosuojavaltuutetun lupa kyseisessä asetuksessa säädetyissä tapauksissa.

Virasto varmistaa, että kansainvälisille järjestöille siirrettyjä henkilötietoja käsitellään vain niitä tarkoituksia varten, joihin ne on siirretty.

6. Tietojenvaihto viraston sekä 1 kohdassa tarkoitettujen unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä kansainvälisten järjestöjen välillä on toteutettava 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon tai muiden sellaisten hyväksyttyjen tietojenvaihtojärjestelmien kautta, jotka täyttävät saatavuutta, luottamuksellisuutta ja eheyttä koskevat kriteerit.

69 artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Rajoittamatta Eurosurin soveltamista virasto tukee yhteistyössä EFCAn ja EMSAn kanssa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla
 - a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;
 - b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastrukturi sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;
 - c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja henkilöstövaihtoa;
 - d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä merialalla;

- e) jakamalla valmiuksia suunnittelemalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimia ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.
2. Viraston, EFCAn ja EMSAn rannikkovartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön täsmälliset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Viraston, EFCAn ja EMSAn hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn. Virasto, EFCA ja EMSA käyttävät yhteistyönsä yhteydessä saamia tietoa ainoastaan niitä koskevan oikeuskehyksen rajoissa sekä perusoikeuksia, myös tietosuojavaatimuksia, noudattaen.
3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, EFCAn ja EMSAn kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käytännön käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

70 artikla

Yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa

1. Virasto helpottaa jäsenvaltioiden operatiivista yhteistyötä Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yksittäisissä toimissa.

2. Eurosuria sovellettaessa tietojenvaihto ja yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa voidaan toteuttaa Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan ja yhden tai useamman naapurijäsenvaltion välillä tehtyjen kahden- tai monenvälisten sopimusten perusteella tai kyseisiin sopimuksiin perustuvien alueellisten verkostojen välityksellä. Kansalliset koordinoitikeskukset toimivat Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavien viranomaisten kanssa Eurosurin piirissä käytävän tietojenvaihdon yhteyspisteinä.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten on rajoituttava yksinomaan seuraavien tietojen vaihtoon kansallisen koordinoitikeskuksen ja Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavan viranomaisen välillä:
 - a) tiedot, jotka sisältyvät jäsenvaltion kansalliseen tilannekuvaan, siltä osin kuin tällaiset tiedot toimitetaan virastolle Euroopan tilannekuvaa varten;
 - b) Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan keräämät tiedot, jotka ovat merkityksellisiä Euroopan tilannekuvan kannalta;
 - c) 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut tiedot.
4. Viraston tai sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuoli, Eurosur-puitteissa toimittamia tietoja ei jaeta Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa ilman viraston tai asianomaisen jäsenvaltion ennalta antamaa hyväksyntää. Kieltäytyminen jakamasta kyseisiä tietoja Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sitoo jäsenvaltioita ja virastoa.

5. Tämän artiklan nojalla vaihdettuja tietoja ei saa välittää tai muulla tavoin ilmoittaa kolmansille maille tai kolmansille osapuolille.
6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin on sisällytettävä määräyksiä rahoituskustannuksista, joita aiheutuu Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan osallistumisesta kyseisten sopimusten täytäntöönpanoon.
7. Viraston 10 artiklan 1 kohdan n, o ja p alakohdan nojalla antamaan tukeen sisältyy sellaisten jäsenvaltioiden palautusoperaatioiden järjestäminen, joihin myös Irlanti tai Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu.
8. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin rajoihin lykätään siihen asti, kunnes päästään sopimukseen ulkorajojen ylittämistä koskevien toimenpiteiden soveltamisalasta.

71 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltiot ja virasto tekevät yhteistyötä kolmansien maiden kanssa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta ja muuttoliikepolitiikkaa varten 3 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti.

2. Edellä 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetettujen toimintapoliittisten painopisteiden perusteella virasto antaa kolmansille maille teknistä ja operatiivista apua unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa, myös perusoikeuksien ja henkilötietojen suojelun ja palauttamiskiellon periaatteen osalta.
3. Virasto ja jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta, myös vaatimuksia ja sääntöjä, jotka ovat osa unionin säännöstöä, myös silloin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella.
4. Kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön käynnistämisen tarkoituksena on edistää Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevia vaatimuksia.

72 artikla

Jäsenvaltioiden yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä operatiivisella tasolla yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Tällainen yhteistyö voi sisältää tietojenvaihtoa, ja se voidaan toteuttaa kahden- tai monenvälisten sopimusten tai muunlaisten järjestelyjen perusteella tai kyseisiin sopimuksiin perustuvien alueellisten verkostojen välityksellä.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kahden- ja monenvälisiä sopimuksia tehdessään jäsenvaltiot voivat sisällyttää niihin määräyksiä tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä Eurosuria koskevaan tarkoitukseen 75 ja 89 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä ja monenvälisissä sopimuksissa ja muunlaisissa järjestelyissä on noudatettava perusoikeuksia ja kansainvälistä suojelua koskevaa unionin ja kansainvälistä oikeutta, mukaan lukien perusoikeuskirja, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus (Euroopan ihmisoikeussopimus) ja vuonna 1951 tehty pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus, sen vuonna 1967 tehty lisäpöytäkirja ja erityisesti palauttamiskiellon periaate. Pannessaan tällaisia sopimuksia ja järjestelyjä täytäntöön jäsenvaltioiden on arvioitava ja otettava säännöllisesti huomioon kyseisen kolmannen maan yleinen tilanne 8 artiklan huomioon ottaen.

73 artikla

Viraston ja kolmansien maiden välinen yhteistyö

1. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, siinä määrin kuin sen tehtävien hoitaminen tätä edellyttää. Virasto noudattaa unionin oikeutta, mukaan lukien vaatimuksia ja sääntöjä, jotka ovat osa unionin säännöstöä, myös silloin, kun yhteistyö kolmansien maiden kanssa tapahtuu kyseisten kolmansien maiden alueella.

2. Tehdessään yhteistyötä kolmasien maiden kanssa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla virasto toimii unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa, myös kun kyseessä on perusoikeuksien ja henkilötietojen suojeleminen, palauttamiskiellon periaate, mielivaltaisen vangitsemisen kielto sekä kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kielto, unionin edustustojen ja tarvittaessa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisten missioiden ja operaatioiden tukemana ja koordinoitua toimintaa niiden kanssa 68 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan j alakohdan mukaisesti.
3. Olosuhteissa, jotka edellyttävät rajaturvallisuusryhmien lähettämistä pysyvästä joukosta kolmanteen maahan, jossa ryhmien jäsenet käyttävät toimeenpanovaltuuksia, unioni tekee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 218 artiklan perusteella kyseisen kolmannen maan kanssa asemaa koskevan sopimuksen, joka laaditaan 76 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mallisopimuksen pohjalta. Asemaa koskevaan sopimukseen on sisällytettävä kaikki toimien toteuttamisen kannalta tarvittavat seikat. Siinä on vahvistettava erityisesti operaation laajuus, määräykset siviili- ja rikosoikeudellisesta vastuusta, ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet, etätoimiston perustamiseen liittyvät toimenpiteet ja perusoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät käytännön toimenpiteet. Asemaa koskevassa sopimuksessa on varmistettava, että perusoikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti operaatioiden aikana ja määrättävä valitusmekanismista. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava asemaa koskevan sopimuksen tietojensiirtoa koskevista määräyksistä, jos kyseiset määräykset poikkeavat merkittävästi asemaa koskevasta mallisopimuksesta.

4. Virasto toimii myös tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden viranomaisten kanssa unionin oikeuden ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa, jos niitä on olemassa, 76 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa työjärjestelyissä täsmennetään yhteistyön soveltamisala, luonne ja tarkoitus, ja niiden on liityttävä operatiivisen yhteistyön hallinnointiin. Tällaisiin työjärjestelyihin voidaan sisällyttää määräyksiä arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen vaihdosta ja yhteistyöstä Eurosur-
puitteissa 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Virasto varmistaa, että kolmannet maat, joihin siirretään tietoja, käsittelevät kyseisiä tietoja vain niitä tarkoituksia varten, joihin ne on siirretty. Turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoa koskevat työjärjestelyt tehdään tämän asetuksen 76 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Virasto pyytää ennalta luvan Euroopan tietosuojavaltuutetulta, jos näissä työjärjestelyissä määrätään henkilötietojen siirrosta ja jos asetuksessa (EU) 2018/1725 näin säädetään.

5. Virasto osallistuu palauttamista ja takaisinottoa koskevan unionin ulkopoliitiikan täytäntöönpanoon unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

6. Virasto voi saada unionin rahoitusta kolmansia maita ja niitä koskevia toimia tukevien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Se voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Tällaiset hankkeet on sisällytettävä 102 artiklassa tarkoitettuun yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan.
7. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän artiklan nojalla toteutetuista toimista ja erityisesti toimista, jotka liittyvät tekniseen ja operatiiviseen apuun rajaturvallisuuden ja palauttamisten alalla kolmansissa maissa ja yhteyshenkilöiden lähettämiseen, ja se antaa niille yksityiskohtaiset tiedot perusoikeuksien noudattamisesta. Virasto julkistaa kolmansien maiden kanssa tekemänsä sopimukset, työjärjestelyt, pilottihankkeet ja teknisen avun hankkeet 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
8. Virasto sisällyttää vuosikertomukseensa arvioinnin kolmansien maiden kanssa tehdystä yhteistyöstä.

74 artikla

Viraston kolmansille maille antama tekninen ja operatiivinen apu

1. Virasto voi koordinoida operatiivista yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä ja antaa kolmansille maille teknistä ja operatiivista apua Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden puitteissa.

2. Virasto voi toteuttaa kolmannen maan alueella Euroopan yhdenmukaiseen rajaturvallisuuteen liittyviä toimia kyseisen kolmannen maan suostumuksella.
3. Kolmannen maan alueella toteutettavat operaatiot on sisällytettävä hallintoneuvoston 102 artiklan mukaisesti hyväksymään vuotuisen työohjelmaan, ja ne on toteutettava viraston ja kyseisen kolmannen maan välillä sovitun operaatiosuunnitelman perusteella ja osallistuvia jäsenvaltioita kuullen. Jos yksi tai useampi jäsenvaltio on kyseisen kolmannen maan naapurina tai rajoittuu kolmannen maan toiminta-alueeseen, operaatiosuunnitelmaan ja sen mahdollisiin muutoksiin on saatava kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden hyväksyntä. Edellä olevia 38, 43, 46, 47 ja 54–57 artiklaa sovelletaan soveltuvien osin lähettämisiin kolmansiiin maihin.

4. Pääjohtaja varmistaa kolmansiiin maihin lähetettävän henkilöstön turvallisuuden.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava pääjohtajalle huolenaiheista, jotka liittyvät niiden kansalaisten turvallisuuteen, jos heidät lähetetään tiettyjen kolmansien maiden alueelle.

Kun kolmansiiin maihin lähetettävän henkilöstön jäsenen turvallisuutta ei voida taata, pääjohtajan on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä keskeyttämällä tai päättämällä viraston kyseiselle kolmannelle maalle antaman teknisen ja operatiivisen avun vastaavat osa-alueet.

5. Jäsenvaltioiden osallistuminen operaatioihin kolmansien maiden alueella on vapaaehtoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta pysyvän joukon jäsenten lähettämistä 54–58 artiklan mukaisesti.

Jos 57 artiklan 9 kohdassa ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan mekanismin lisäksi jäsenvaltion osallistuvan henkilöstön turvallisuutta ei voida taata jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla, kyseinen jäsenvaltio voi jättäytyä kyseisessä kolmannessa maassa toteutettavaan operaatioon osallistumisen ulkopuolelle. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta kirjallisesti ja liitettävä kyseinen sisältö 65 artiklassa tarkoitettuun kertomukseen. Tällaiset perustelut ja tiedot on annettava vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen aikana tai viimeistään 21 päivää ennen lähettämistä. Edellä olevan 56 artiklan mukaisesti lähetetyn henkilöstön lähettäminen edellyttää kotijäsenvaltion suostumusta, joka toimitetaan viraston ilmoitettua sille asiasta ja viimeistään 21 päivää ennen lähettämistä.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin operatiosuunnitelmiin voi sisältyä määräyksiä tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä Eurosuria koskevaan tarkoitukseen 75 ja 89 artiklan mukaisesti.

75 artikla

Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa Eurosur-puitteissa

1. Kansalliset koordinoitikeskukset ja tarvittaessa virasto ovat yhteyspisteitä tietojenvaihdolle ja yhteistyölle kolmansien maiden kanssa Eurosuria koskevaan tarkoitukseen.
2. Edellä 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa, kahdenvälisissä ja monenvälisissä sopimuksissa olevia Eurosuria koskevaan tarkoitukseen harjoitettavaa tietojenvaihtoa koskevissa määräyksissä on käsiteltävä seuraavia:
 - a) kolmansien maiden kanssa jaettavat erityiset tilannekuvat;
 - b) kolmansista maista peräisin olevat tiedot, jotka voidaan jakaa Euroopan tilannekuvassa, sekä kyseisten tietojen jakamista koskevat menettelyt;
 - c) menettelyt ja edellytykset, jotka koskevat Eurosurin fuusiopalvelujen tarjoamista kolmansien maiden viranomaisille;
 - d) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yhteistyötä ja tietojenvaihtoa kolmansien maiden tarkkailijoiden kanssa Eurosuria koskevaan tarkoitukseen.

3. Viraston tai sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuoli, Eurosur-puitteissa toimittamia tietoja ei jaeta kolmannen maan kanssa kyseisen sopimuksen mukaisesti ilman viraston tai asianomaisen jäsenvaltion ennalta antamaa hyväksyntää. Kieltäytyminen jakamasta kyseisiä tietoja asianomaisen kolmannen maan kanssa sitoo jäsenvaltioita ja virastoa.

76 artikla

Komission rooli kolmansien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä

1. Komissio laatii jäsenvaltioita, virastoa, FRAta ja Euroopan tietosuojavalvuttettua kuultuaan asemaa koskevan mallisopimuksen kolmansien maiden alueella toteutettavia toimia varten.
2. Komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja viraston kanssa mallimääräykset Eurosur-puitteissa toteutettavaa tietojenvaihtoa varten 70 artiklan 2 kohdan ja 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio laatii virastoa ja muita asiaankuuluvia unionin elimiä, toimistoja tai virastoja, mukaan lukien FRA ja Euroopan tietosuojavalvuttettu, kuultuaan mallin 73 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja työjärjestelyjä varten. Kyseiseen malliin on sisällyttävä määräyksiä, jotka liittyvät perusoikeuksiin ja tietosuojatakeisiin käytännön toimenpiteiden yhteydessä.

3. Ennen 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun uuden kahdenvälisen tai monenvälisen sopimuksen tekemistä asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle rajaturvallisuuteen ja palauttamisiin liittyvät määräysluonnokset.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisten voimassa olevien tai uusien kahden- ja monenvälisten sopimusten rajaturvallisuuteen ja palauttamisiin liittyvät määräykset komissiolle, joka ilmoittaa asiasta neuvostolle ja virastolle.

4. Ennen kuin hallintoneuvosto hyväksyy mitään viraston ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välisiä työjärjestelyjä, virasto ilmoittaa niistä komissiolle, joka antaa ennakkohyväksyntänsä. Ennen minkä tahansa tällaisen työjärjestelyn tekemistä virasto antaa Euroopan parlamentille yksityiskohtaisia tietoja työjärjestelyn osapuolista ja sen suunnitellusta sisällöstä.
5. Virasto ilmoittaa 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut operaatiosuunnitelmat komissiolle. Mikä tahansa päätös yhteyshenkilöiden lähettämisestä kolmansiin maihin 77 artiklan mukaisesti edellyttää komission ennalta antamaa lausuntoa. Euroopan parlamentille on ilmoitettava näistä toimista yksityiskohtaisesti ja viipymättä.

1. Virasto voi lähettää henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita ja muita asiantuntijoita kolmansiin maihin yhteyshenkilöiksi, joilla olisi oltava suurin mahdollinen suoja tehtäviään hoitaessaan. He muodostavat osan unionin ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja turvallisuusasiantuntijoiden paikallisista tai alueellisista yhteistyöverkostoista, myös asetuksen (EU) 2019/1240 mukaisesti perustetusta verkostosta. Virasto voi hallintoneuvoston päätöksellä vahvistaa yhteyshenkilöiden profiilit asianomaiseen kolmanteen maahan liittyvien operatiivisten tarpeiden mukaan.
2. Yhteyshenkilöiden lähettämisessä asetetaan unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa etusijalle ne kolmannet maat, jotka riskianalyysin perusteella ovat laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaita. Virasto voi vastavuoroisesti ottaa vastaan kyseisten kolmansien maiden lähettämiä yhteyshenkilöitä. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain pääjohtajan ehdotuksen perusteella luettelon ensisijaisista maista. Hallintoneuvosto hyväksyy yhteyshenkilöiden lähettämisen komission lausunnon saatuaan.

3. Viraston yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu luoda yhteyksiä sen kolmannen maan toimivaltaisiin viranomaisiin, johon heidät on lähetetty, ja ylläpitää näitä yhteyksiä tarkoituksena edistää laittoman maahanmuuton estämistä ja torjuntaa sekä palautettavien henkilöiden palauttamista, muun muassa antamalla teknistä apua kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä ja matkustusasiakirjojen hankinnassa. Tällaiset tehtävät on suoritettava unionin oikeuden mukaisesti ja perusoikeuksia kunnioittaen. Viraston yhteyshenkilöiden on koordinoitava toimintaansa tiiviisti unionin edustustojen kanssa, jäsenvaltioiden kanssa asetuksen (EU) 2019/1240 mukaisesti ja tarvittaessa 68 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan j alakohdassa esitettyjen yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisten missioiden ja operaatioiden kanssa. Heidän toimistojensa on mahdollisuuksien mukaan oltava unionin edustustojen kanssa samoissa tiloissa.
4. Niissä kolmansissa maissa, joihin virasto ei lähetä palauttamisen yhteyshenkilöitä, virasto voi tukea jäsenvaltiota palauttamisen yhteyshenkilön lähettämisessä tuen antamiseksi jäsenvaltioille sekä viraston toiminnan tukemiseksi 48 artiklan mukaisesti.

78 artikla

Viraston toimintaan osallistuvat tarkkailijat

1. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita unionin toimielimistä, elimistä, toimistoista tai virastoista taikka kansainvälisistä järjestöistä sekä 68 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan j alakohdassa tarkoitetuista yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisista missioista ja operaatioista osallistumaan toimiinsa ja erityisesti yhteisoperaatioihin ja pilottihankkeisiin, riskianalyysiin ja koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta. Tällaiset tarkkailijat voivat osallistua riskianalyysiin ja koulutukseen vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumiselle yhteisoperaatioihin ja pilottihankkeisiin tarvitaan isäntäjäsenvaltion suostumus. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään operaatiosuunnitelmaan. Tarkkailijat saavat virastolta asianmukaisen koulutuksen ennen osallistumistaan.

2. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita kolmansista maista osallistumaan toimiinsa ulkorajoilla, palautusoperaatioihin, palautusinterventioihin ja 62 artiklassa tarkoitettuun koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista, voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta tai kolmansien maiden kansalaisten turvallisuutta. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään operaatiosuunnitelmaan. Tarkkailijat saavat virastolta asianmukaisen koulutuksen ennen osallistumistaan. Heidän edellytetään noudattavan viraston menettelyohjeita osallistuessaan sen toimiin.
3. Virasto varmistaa, että tarkkailijoiden läsnäolo ei aiheuta minkäänlaista perusoikeuksien kunnioittamiseen liittyvää riskiä.

III LUKU

FADO-järjestelmä (False and Authentic Documents Online; aidot ja väärennetyt asiakirjat online)

79 artikla

Virasto ottaa hoitaakseen yhteisellä toiminnalla 98/700/YOS perustetun False and Authentic Documents Online-järjestelmän (FADO) ja käyttää sitä.

IV LUKU

Yleiset säännökset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

80 artikla

Perusoikeuksien suojeleminen ja perusoikeusstrategia

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto takaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan perusoikeuksien suojelemisen asiaa koskevan unionin oikeuden, erityisesti perusoikeuskirjan, ja asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden, mukaan lukien vuonna 1951 tehty pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus, siihen vuonna 1967 tehty pöytäkirja, yleissopimus lapsen oikeuksista sekä kansainvälisen suojelemisen saatavuuteen liittyvät velvoitteet, erityisesti palauttamiskiellon periaate, mukaisesti.

Virasto laatii tätä varten perusoikeusvastaavan lausunnon ja hyväksynnän perusteella perusoikeusstrategian ja toimintasuunnitelman, mukaan lukien tehokas mekanismi perusoikeuksien kunnioittamisen valvomiseksi kaikissa viraston toimissa, panee ne täytäntöön ja kehittää niitä edelleen.

2. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistaa tehtäviään hoitaessaan, että ketään henkilöä ei palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti pakoteta poistumaan, pakoteta siirtymään tai kuljeteta sellaiseen maahan tai muutoin luovuteta tai palauteta sellaisen maan viranomaisille, jossa häntä esimerkiksi vakavasti uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus, vaino tai muu epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus tai jossa hänen henkeään tai vapauttaan uhataan rodun, uskonnon, kansalaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen, tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään kuulumisen tai poliittisen mielipiteen vuoksi tai jossa henkilöä uhkaa karkottaminen, poistaminen, palauttaminen tai luovuttaminen toiseen maahan palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.
3. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ottaa tehtäviään hoitaessaan huomioon lasten, ilman huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten henkilöiden, ihmiskaupan uhrien, sairaanhoitoa tarvitsevien, kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien, merihädässä olevien sekä muiden erityisen haavoittuvassa tilanteessa olevien henkilöiden erityistarpeet ja vastaa näihin tarpeisiin toimeksiantonsa puitteissa. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto kiinnittää kaikissa toimissaan erityistä huomiota lapsen oikeuksiin ja varmistaa, että lapsen etua kunnioitetaan.
4. Virasto ottaa kaikkia tehtäviään hoitaessaan, suhteissaan jäsenvaltioihin ja tehdessään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa huomioon 108 artiklassa tarkoitetun neuvoa-antavan ryhmän ja perusoikeusvastaavan raportit.

81 artikla
Menettelyohjeet

1. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin viraston koordinoimiin rajavalvontaoperaatioihin sekä jokaiseen viraston toimiin osallistuvaan henkilöön, ja kehittää niitä edelleen. Menettelyohjeissa määrätään menettelyistä, joiden tarkoituksena on taata oikeusvaltioperiaatteiden noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen ja joissa painopisteenä ovat erityisesti haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, mukaan lukien lapset, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja muut haavoittuvassa tilanteessa olevat henkilöt, sekä kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt.
2. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa palautusoperaatioita ja palautusinterventioita koskevat menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikissa viraston koordinoimissa tai järjestämissä palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa, ja kehittää niitä edelleen. Näissä menettelyohjeissa kuvataan yhteiset yhdenmukaistetut menettelyt, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestämistä, ja taataan palauttaminen inhimillisellä tavalla sekä perusoikeuksia, erityisesti ihmisarvon periaatetta, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen sekä oikeutta henkilötietojen suojaan ja syrjimättömyyteen, täysimääräisesti kunnioittaen.
3. Palauttamista koskevissa menettelyohjeissa on kiinnitettävä erityistä huomiota jäsenvaltioiden velvoitteeseen säätää tehokkaasta järjestelmästä pakkotoimin tapahtuvien palauttamisten valvomiseksi direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä perusoikeusstrategiaan.

82 artikla

Ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet

1. Pysyvästä joukosta lähetettävien ryhmien jäsenillä on oltava valmiudet hoitaa tehtävät ja käyttää valtuuksia, jotka liittyvät rajavalvontaan ja palauttamiseen tai ovat tarpeen asetusten (EU) N:o 656/2014 ja (EU) 2016/399 ja direktiivin 2008/115/EY tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Ryhmien jäsenten tehtävien hoitamiseen ja valtuuksien käyttämiseen, erityisesti jos ne edellyttävät toimeenpanovaltuuksia, tarvitaan isäntäjäsenvaltion lupa sen alueella, ja niihin sovelletaan sovellettavaa unionin oikeutta, kansallista lainsäädäntöä tai kansallista oikeutta, erityisesti asetusta (EU) N:o 656/2014, 38 artiklassa tarkoitetuissa operaatiosuunnitelmissa kuvatulla tavalla.
3. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on varmistettava täysimääräisesti perusoikeuksien kunnioittaminen ja noudatettava unionin ja kansainvälistä oikeutta ja isäntäjäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.
4. Ryhmien jäsenten on hoidettava tehtäviä ja käytettävä valtuuksia ainoastaan isäntäjäsenvaltion rajavartijoiden tai rajavartijoiden tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti heidän läsnä ollessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä koskevan 95 artiklan 1 kohdan soveltamista. Isäntäjäsenvaltio voi valtuuttaa ryhmien jäseniä toimimaan puolestaan.

5. Isäntäjäsenvaltio voi raportoida virastolle koordinoitavastaavan kautta erityistapahtumista, jotka liittyvät siihen, että ryhmien jäsenet eivät ole noudattaneet operaatiosuunnitelmaa, myös perusoikeuksien osalta, jotta voidaan toteuttaa mahdollisia jatkotoimia, joihin voi kuulua kurinpitoseuraamuksia.
6. Ryhmien jäseninä olevan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään käytettävä pysyvän joukon virkapukua. Jäsenvaltioista pitkäaikaisesti lähetettyjen tai lyhytaikaiselle komennukselle lähetettyjen ryhmien jäsenten on tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään käytettävä omia virkapukujaan.

Tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen 54 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa hallintoneuvoston päätöksessä on ilmoitettava profiilit, joihin ei sovelleta virkapuvun käyttövelvoitetta operatiivisen toimen erityisluonteen vuoksi.

Ryhmien kaikkien jäsenten on käytettävä näkyvää henkilötunnistetta ja liitettävä virkapukuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on unionin sekä viraston tunnukset, merkiksi siitä, että he osallistuvat yhteiseen operaatioon, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toimintaan, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon tai palautusinterventioon. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä isäntäjäsenvaltion kansallisille viranomaisille.

Henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön virkapukujen malli ja sitä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset vahvistetaan hallintoneuvoston päätöksellä, pääjohtajan komission lausunnon saatuaan tekemän ehdotuksen perusteella.

7. Virastoon jäsenvaltiosta lähetetyn tai lyhytaikaiselle komennukselle lähetetyn henkilöstön osalta oikeuteen kantaa ja käyttää virka-aseita, ammuksia ja varusteita sovelletaan kotijäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.

Ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön osalta oikeuteen kantaa ja käyttää virka-aseita, ammuksia ja varusteita sovelletaan tässä artikkelissa ja liitteessä V vahvistettuja puitteita ja yksityiskohtaisia sääntöjä.

Tätä kohtaa sovellettaessa pääjohtaja voi antaa henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle luvan kantaa ja käyttää aseita hallintoneuvoston 55 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla hyväksymien sääntöjen mukaisesti.

8. Isäntäjäsenvaltion on annettava asiaankuuluvien profiilien osalta lupa ryhmien jäsenten, henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö mukaan lukien, lähettämisen aikana tapahtuvaan tehtävien hoitamiseen, joka edellyttää voimankäyttöä, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantaminen ja käyttö, mihin tarvitaan joko kotijäsenvaltion tai henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön osalta viraston suostumus. Voimankäytön, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantaminen ja käyttö, on oltava isäntäjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista, ja sen on tapahduttava isäntäjäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa. Isäntäjäsenvaltio voi kotijäsenvaltion tai tapauksen mukaan viraston suostumuksella sallia ryhmien jäsenten voimankäytön alueellaan, vaikka isäntäjäsenvaltion rajavartijoita ei olisi paikalla.

Isäntäjäsenvaltio voi kieltää joidenkin virka-aseiden, ammusten tai varusteiden kantamisen edellyttäen, että sen omassa lainsäädännössä sovelletaan samaa kieltoa sen omiin rajavartijoihin tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvaan henkilöstöön.

Isäntäjäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet sekä niiden käyttöön liittyvät ehdot. Virasto asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.

9. Virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä ryhmien jäsenten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen isäntäjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden ja perusoikeuskirjan asiaan liittyviä periaatteita noudattaen.

10. Tätä asetusta sovellettaessa isäntäjäsenvaltion on annettava ryhmien jäsenille lupa käyttää unionin tietokantoja, joiden käyttö on tarpeen rajatarkastuksia, rajojen valvontaa ja palauttamista koskevien, operaatiosuunnitelmassa esitettyjen operatiivisten tavoitteiden saavuttamiseksi, kansallisten rajapintojensa tai tapauksen mukaan jonkin muun tällaisten tietokantojen perustamisesta annetuissa unionin säädöksissä säädetyn käyttömuodon välityksellä. Isäntäjäsenvaltio voi lisäksi antaa ryhmien jäsenille luvan käyttää sen kansallisia tietokantoja, kun se on tarpeen samaa tarkoitusta varten. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne myöntävät kyseisten tietokantojen käyttöoikeuden tehokkaasti ja tuloksellisesti. Ryhmien jäsenet saavat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat ehdottoman tarpeen heidän tehtäviensä hoitamiseksi ja valtuuksiensa käyttämiseksi. Isäntäjäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle käytettävissä olevat kansalliset ja unionin tietokannat. Virasto asettaa nämä tiedot kaikkien lähettämiseen osallistuvien jäsenvaltioiden saataville.

Tietokantoja on käytettävä unionin tietosuojalainsäädännön ja isäntäjäsenvaltion kansallisen tietosuojalainsäädännön mukaisesti.

11. Asetuksen (EU) 2016/399 14 artiklan mukaisia päätöksiä pääsyn epäämisestä ja asetuksen (EY) N:o 810/2009 35 artiklan mukaisia päätöksiä viisumin epäämisestä rajalla voivat tehdä ainoastaan isäntäjäsenvaltion rajavartijat tai ryhmien jäsenet, jos isäntäjäsenvaltio on valtuuttanut heidät toimimaan puolestaan.

83 artikla
Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhteistyössä isäntäjäsenvaltion kanssa isäntäjäsenvaltion virallisella kielellä sekä jollakin toisella unionin toimielinten virallisella kielellä ryhmien jäsenille asiakirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus hoitaa 82 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettuja valtuuksia. Kyseisessä asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot ryhmien kunkin jäsenen osalta:
 - a) nimi ja kansalaisuus;
 - b) arvo tai tehtävänimike;
 - c) digitaalisessa muodossa oleva tuore valokuva; ja
 - d) tehtävät, joita henkilöllä on lupa hoitaa lähettämisen aikana.
2. Asiakirja on palautettava virastoon kunkin yhteisoperaation, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, pilottihankkeen, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention päättyessä.

84 artikla

Ryhmien jäsenten siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun ryhmien jäsenet toimivat isäntäjäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän operaatioiden aikana aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 95 artiklan soveltamista.
2. Jos tällainen vahinko johtuu jäsenvaltioista lähetettyjen tai komennukselle lähetettyjen ryhmien jäsenten törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, isäntäjäsenvaltio voi vaatia kotijäsenvaltiota korvaamaan sille ne määrät, jotka isäntäjäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai henkilöille, joilla on oikeus ottaa vastaan tällaisia määriä vahingon kärsijöiden puolesta.

Jos vahinko johtuu henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, isäntäjäsenvaltio voi vaatia virastoa korvaamaan sille ne määrät, jotka isäntäjäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai henkilöille, joilla on oikeus ottaa vastaan tällaisia määriä vahingon kärsijöiden puolesta. Tämä ei vaikuta mahdolliseen Euroopan unionin tuomioistuimessa, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', virastoa vastaan 98 artiklan mukaisesti nostettavaan kanteeseen.

3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta isäntäjäsenvaltiota tai muutakaan jäsenvaltiota korvaamaan vahinkoja, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

4. Jäsenvaltioiden väliset tai jäsenvaltion ja viraston väliset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista niiden välisin neuvotteluin, on saatettava unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi.
5. Virasto kantaa viraston kalustolle lähettämisen aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

85 artikla

Ryhmien jäsenten rikosoikeudellinen vastuu

Yhteisoperaation, pilottihankkeen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention aikana isäntäjäsenvaltion alueella olevia ryhmien jäseniä, henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö mukaan lukien, kohdellaan samalla tavalla kuin isäntäjäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät, sanotun kuitenkin rajoittamatta 95 artiklan soveltamista.

2 JAKSO

EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON SUORITTAMA HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELY

86 artikla

Viraston suorittamaa henkilötietojen käsittelyä koskevat yleiset säännöt

1. Virasto soveltaa henkilötietojen käsittelyssä asetusta (EU) 2018/1725.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy sisäisiä sääntöjä asetuksen (EU) 2018/1725 soveltamisesta virastossa, mukaan lukien viraston tietosuojavastaavaa koskevat säännöt.

Virasto voi asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan mukaisesti hyväksyä sisäisiä sääntöjä, joilla rajoitetaan kyseisen asetuksen 14–22, 35 ja 36 artiklan soveltamista. Virasto voi antaa erityisesti palauttamisen alalla toteuttamiensa tehtävien hoitamiseksi sisäisiä sääntöjä, joilla rajoitetaan kyseisten säännösten soveltamista tapauskohtaisesti niin pitkäksi aikaa kuin näiden säännösten soveltaminen vaarantaisi palauttamismenettelyt. Tällaisissa rajoituksissa on noudatettava keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia, niiden on oltava välttämättömiä ja oikeasuhteisia tavoitteisiin nähden, ja niiden on sisällettävä tarpeen mukaan erityisiä säännöksiä tai määräyksiä asetuksen (EU) 2018/1725 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

3. Virasto voi siirtää 49, 88 ja 89 artiklassa tarkoitetut henkilötiedot kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle asetuksen (EU) 2018/1725 V luvun mukaisesti siltä osin kuin tällainen siirto on tarpeen viraston tehtävien hoitamiseksi. Virasto varmistaa, että kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle siirrettäviä henkilötietoja käsitellään vain sitä tarkoitusta varten, johon ne on siirretty. Virasto ilmoittaa henkilötietoja kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle siirtäessään kyseisiin tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista yleisistä tai erityisistä rajoituksista, mukaan lukien tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve tulee ilmeiseksi henkilötietojen siirron jälkeen, virastoa ilmoittaa asiasta kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle. Virasto varmistaa, että asianomainen kolmas maa tai kansainvälinen järjestö noudattaa tällaisia rajoituksia.
4. Henkilötietojen siirrot kolmansille maille eivät vaikuta kansainvälistä suojelua hakevien tai saavien henkilöiden oikeuksiin erityisesti palauttamiskiellon osalta eivätkä kieltoon paljastaa tai hankkia tietoja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU¹ 30 artiklan mukaisesti.
5. Jäsenvaltiot ja virasto varmistavat tapauksen mukaan, että tämän asetuksen nojalla kolmansiin maihin siirrettäviä tai luovutettavia tietoja ei välitetä edelleen muihin kolmansiin maihin tai kolmansille osapuolille. Tätä koskevat määräykset on sisällytettävä kolmannen maan kanssa tehtäviin sopimuksiin tai järjestelyihin, joissa määrätään tietojen vaihdosta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 60).

87 artikla

Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset

1. Virasto voi käsitellä henkilötietoja ainoastaan seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) yhteisoperaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden järjestämiseen ja koordinointiin sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan liittyvien viraston tehtävien hoitaminen 37–40 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - b) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tukemiseen palauttamista edeltävissä ja palauttamistoimissa, palauttamisen hallintajärjestelmien käyttämiseen sekä palautusoperaatioiden koordinointiin tai järjestämiseen ja teknisen ja operatiivisen avun antamiseen jäsenvaltioille ja kolmansille maille liittyvien viraston tehtävien hoitaminen 48 artiklan mukaisesti;
 - c) tietojenvaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden, komission, ulkosuhdehallinnon ja seuraavien unionin elinten, toimistojen ja virastojen ja kansainvälisten järjestöjen kanssa: EASO, Euroopan unionin satelliittikeskus, EFCA, EMSA, EASA ja eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon verkon hallinnoija 88 artiklan mukaisesti;
 - d) tietojenvaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten, Europolin tai Eurojustin kanssa 90 artiklan mukaisesti;
 - e) viraston 29 artiklan mukaisesti tekemät riskianalyysit;

- f) viraston tehtävien hoitaminen Eurosur-puitteissa 89 artiklan mukaisesti;
- g) FADO-järjestelmän käyttäminen 79 artiklan mukaisesti;
- h) hallinnolliset tehtävät.

2. Virastolle henkilötietoja toimittavan jäsenvaltion ja niiden lainvalvontaviranomaisten, komission, ulkosuhdehallinnon ja 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen unionin elinten, toimistojen ja virastojen ja kansainvälisten järjestöjen on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi kyseisten tietojen käsittelyn tarkoitus. Virasto voi päättää käsitellä tällaisia henkilötietoja toiseen, myös 1 kohdassa esitettyyn tarkoitukseen vain tapauskohtaisesti, kun se on määrittänyt, että tällainen käsittely muuhun tarkoitukseen on yhteensopivaa sen alkuperäisen tarkoituksen kanssa, johon tiedot on kerätty, ja jos henkilötietojen toimittaja antaa siihen luvan. Virasto pitää kirjaa tapauskohtaisista yhteensopivuuden arvioinneista.
3. Virasto, jäsenvaltiot ja niiden lainvalvontaviranomaiset, komissio, ulkosuhdehallinto ja 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut unionin elimet, toimistot ja virastot ja kansainväliset järjestöt voivat henkilötietoja välittäessään ilmoittaa tällaisiin tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista yleisistä tai erityisistä rajoituksista, mukaan lukien tällaisten tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve tulee ilmeiseksi henkilötietojen siirron jälkeen, niiden on ilmoitettava asiasta vastaanottajille. Vastaanottajien on noudatettava tällaisia rajoituksia.

88 artikla

Yhteisoperaatioiden, palautusoperaatioiden, palautusinterventioiden, pilottihankkeiden, nopeiden rajainterventioiden ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan aikana kerättyjen henkilötietojen käsittely

1. Virasto ja isäntäjäsenvaltio määrittävät ennen jokaista yhteisoperaatiota, palautusoperaatiota, palautusinterventiota, pilottihanketta, nopeaa rajainterventiota tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toimintaa avoimesti tietosuojavelvoitteiden noudattamiseen liittyvät vastuut. Kun virasto ja isäntäjäsenvaltio määrittävät yhdessä käsittelyn tarkoituksen ja keinot, ne ovat niiden välillä tehtävän sopimuksen nojalla yhteisrekisterinpitäjiä.

Virasto käsittelee 87 artiklan 1 kohdan a, b, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ainoastaan seuraaviin ryhmiin kuuluvia henkilötietoja, jotka jäsenvaltiot, ryhmien jäsenet, sen henkilöstö tai EASO ovat keränneet, ja jotka on välitetty sille yhteisoperaatioiden, palautusoperaatioiden, palautusinterventioiden, pilottihankkeiden, nopeiden rajainterventioiden ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan yhteydessä:

- a) sellaisten henkilöiden henkilötiedot, jotka ylittävät ulkorajat ilman lupaa;
- b) henkilötiedot, jotka ovat tarpeen kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden ja kansalaisuuden vahvistamisessa palauttamistoimien yhteydessä, mukaan lukien matkustajaluettelot;

- c) rekisteritunnukset, ajoneuvon valmistenumerot, puhelinnumerot tai aluksen ja ilma-aluksen tunnistenumerot, jotka liittyvät a alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ja jotka ovat tarpeen laittomassa maahanmuutossa käytettyjen reittien ja menetelmien analysointia varten.

2. Virasto voi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen siirtäminen rajavalvonnasta, muuttoliike- ja turvapaikka-asioista tai palauttamisesta vastaaville asiaankuuluvien jäsenvaltioiden viranomaisille tai asiaankuuluville unionin elimille, toimistoille ja virastoille on tarpeen, jotta kyseiset viranomaiset tai unionin elimet, toimistot ja virastot voivat hoitaa tehtävänsä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- b) kyseisten tietojen siirtäminen asiaankuuluvien jäsenvaltioiden viranomaisille, asiaankuuluville unionin elimille, toimistoille ja virastoille, kolmansille maille, joihin palauttaminen tapahtuu, tai kansainvälisille järjestöille on tarpeen kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämiseksi, matkustusasiakirjojen hankkimiseksi tai palauttamisen mahdollistamiseksi tai tukemiseksi;
- c) tietojen käsittely on tarpeen riskianalyysien laatimiseksi.

89 artikla

Henkilötietojen käsittely Eurosur-puitteissa

1. Kun kansallinen tilannekuva edellyttää henkilötietojen käsittelyä, kyseisiä tietoja on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/679 ja tapauksen mukaan direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen, jota pidetään tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tai direktiivin (EU) 2016/680 3 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettuna rekisterinpitäjänä ja jolla on keskitetty vastuu henkilötietojen käsittelystä kyseisessä jäsenvaltiossa. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava tätä viranomaista koskevat tiedot komissiolle.
2. Laivojen ja ilma-alusten tunnistenumerot ovat ainoat henkilötiedot, joiden käsittely on sallittu Euroopan tilannekuvassa ja erityisissä tilannekuvissa sekä Eurosurin fuusiopalveluissa.
3. Jos tietojen käsittely Eurosurissa poikkeuksellisesti edellyttää muiden henkilötietojen kuin laivojen ja ilma-alusten tunnistenumeroitten käsittelyä, tällainen käsittely Eurosur-puitteissa on ehdottomasti rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä 18 artiklan mukaisiin Eurosuria koskeviin tarkoituksiin.

4. Henkilötietojen vaihto kolmansien maiden kanssa Eurosur-puitteissa on ehdottomasti rajoitettava siihen, mikä on tämän asetuksen soveltamiseksi välttämätöntä. Se on toteutettava viraston osalta asetuksen (EU) 2018/1725 V luvun mukaisesti ja jäsenvaltioiden osalta asetuksen (EU) 2016/679 V luvun ja tapauksen mukaan direktiivin (EU) 2016/680 V luvun ja tietosuojaa koskevien kansallisten säännösten, joilla saatetaan kyseinen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä, mukaisesti.
5. Kielletään 72 artiklan 2 kohdan, 73 artiklan 3 kohdan ja 74 artiklan 3 kohdan mukainen tietojenvaihto, jossa kolmannelle maalle annetaan tietoja, joita voitaisiin käyttää sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien tunnistamiseksi, joiden kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta tutkitaan tai joita vakavasti uhkaa kidutus, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus tai muu perusoikeuksien loukkaus.
6. Jäsenvaltiot ja virasto ylläpitävät selostetta käsittelytoimista tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 30 artiklan, direktiivin (EU) 2016/680 24 artiklan ja asetuksen (EU) 2018/1725 31 artiklan mukaisesti.

90 artikla

Operatiivisten henkilötietojen käsittely

1. Kun virasto tämän asetuksen 10 artiklan 1 kohdan q alakohdan mukaista tehtäväänsä hoitaessaan käsittelee henkilötietoja, jotka se on kerännyt seuratessaan muuttovirtoja tai tehdessään riskianalyyskejä taikka rajat ylittävistä rikollisuudesta epäiltyjen tunnistamiseksi toteuttamiensa operaatioiden aikana, virasto käsittelee tällaisia henkilötietoja asetuksen (EU) 2018/1725 IX luvun mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten käsiteltävien henkilötietojen, mukaan lukien rekisteritunnukset, ajoneuvon valmistenumerot, puhelinnumerot tai aluksen tai ilma-aluksen tunnistenumerot, jotka liittyvät tällaisiin henkilöihin, on liityttävä luonnollisiin henkilöihin, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, Europol, Eurojust tai virasto perustelluista syistä epäilevät osallisuudesta rajat ylittävään rikollisuuteen. Tällaisiin henkilötietoihin voi kuulua uhrien tai todistajien henkilötietoja, jos nämä henkilötiedot täydentävät viraston tämän artiklan mukaisesti käsittelemiä henkilötietoja epäillyistä.
2. Virasto vaihtaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja ainoastaan
 - a) Europolin tai Eurojustin kanssa, kun tällaiset henkilötiedot ovat ehdottoman välttämättömiä Europolin tai Eurojustin toimeksiantojen toteuttamiseksi ja 68 artiklan mukaisesti;

- b) jäsenvaltioiden toimivaltaisten lainvalvontaviranomaisten kanssa, kun tällaiset henkilötiedot ovat ehdottoman välttämättömiä kyseisille viranomaisille vakavien rajatylittävien rikosten ehkäisemistä, havaitsemista, tutkintaa tai syytteenpanoa varten.

91 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Virasto tuhoaa henkilötiedot, niin pian kuin ne on välitetty jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, muille unionin toimistoille, elimille ja virastoille ja erityisesti EASOLle tai siirretty kolmansiin maihin tai kansainvälisille järjestöille tai niitä on käytetty riskianalyyysien laatimiseksi. Säilyttämisaika ei saa missään tapauksessa olla pidempi kuin 90 päivää niiden keruupäivästä. Riskianalyyysien tuloksista on anonymisoitava tiedot.
2. Palauttamiseen liittyvien tehtävien hoitamiseksi käsiteltyt henkilötiedot on tuhottava, niin pian kuin tarkoitus, jota varten ne on kerätty, on saavutettu, ja ne on tuhottava viimeistään 30 päivän kuluttua kyseisten tehtävien päättymisestä.

3. Edellä olevaa 90 artiklaa sovellettaessa käsitellyt operatiiviset henkilötiedot on tuhottava, niin pian kuin virasto on saavuttanut tarkoituksen, jota varten ne on kerätty. Virasto arvioi jatkuvasti tällaisten tietojen ja erityisesti uhrien ja todistajien henkilötietojen säilyttämisen tarvetta. Joka tapauksessa virasto arvioi tällaisten tietojen säilyttämisen tarpeen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tällaisten tietojen alkuperäisen käsittelyn alkamisesta ja sen jälkeen kuuden kuukauden välein. Virasto päättää henkilötietojen ja erityisesti uhrien ja todistajien henkilötietojen jatkuvasta säilyttämisestä seuraavaan arviointiin saakka ainoastaan, jos tällainen säilyttäminen on yhä tarpeen viraston 90 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi.
4. Tätä artiklaa ei sovelleta FADO-järjestelmän yhteydessä kerättyihin henkilötietoihin.

*Turvallisuusluokiteltujen sekä arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen
suojaamista koskevat turvallisuussäännöt*

1. Virasto hyväksyy omat turvallisuussääntönsä, jotka perustuvat Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevissa komission turvallisuussäännöissä vahvistettuihin periaatteisiin ja sääntöihin, muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista kolmansien maiden kanssa ja tällaisten tietojen käsittelyä ja tallentamista koskeviin sääntöihin, jotka on vahvistettu komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443¹ ja (EU, Euratom) 2015/444².
Turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoa kolmannen maan asiaankuuluvien viranomaisten kanssa koskeville hallinnollisille järjestelyille tai, jos tällaisia järjestelyjä ei ole, Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen poikkeukselliselle tapauskohtaiselle luovuttamiselle tällaisille viranomaisille on saatava komission ennakkohyväksyntä.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy viraston turvallisuussäännöt komission hyväksynnän saatuaan. Ehdotettuja turvallisuussääntöjä arvioidessaan komissio varmistaa niiden yhteensopivuuden päätösten (EU, Euratom) 2015/443 ja (EU, Euratom) 2015/444 kanssa.

¹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

² Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Turvallisuusluokittelu ei estä tietojen asettamista Euroopan parlamentin saataville. Euroopan parlamentille tämän asetuksen mukaisesti siirrettävien tietojen ja asiakirjojen siirtämisessä ja käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja komission välillä sovellettavia, turvallisuusluokiteltujen tietojen välittämistä ja käsittelyä koskevia sääntöjä.

3 JAKSO

YLEISET PUITTEET JA VIRASTON ORGANISAATIO

93 artikla

Oikeudellinen asema ja sijainti

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöille myönnettävä oikeuskelpoisuus. Se voi ennen kaikkea hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.
3. Virasto on riippumaton toteuttaessaan teknistä ja operatiivista toimeksiantoaan.
4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
5. Viraston toimipaikka on Varsovassa, Puolassa.

94 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

1. Virasto ja se jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, tekevät toimipaikkaa koskevan sopimuksen, jossa vahvistetaan sijaintijäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, varapääjohtajiin, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityiset säännöt.
2. Toimipaikkaa koskeva sopimus tehdään sen jälkeen, kun hallintoneuvosto on hyväksynyt asian.
3. Jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, on viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppasuuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

95 artikla

Henkilöstö

1. Henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja ja näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosääntöjä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten keskinäisellä sopimuksella.

2. Asemapaikka on lähtökohtaisesti se jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka sijaitsee.
3. Henkilöstösääntöjen alaiset henkilöstön jäsenet, joihin sovelletaan palvelussuhteen ehtoja, otetaan lähtökohtaisesti palvelukseen aluksi viiden vuoden määräajaksi. Heidän sopimuksensa voidaan lähtökohtaisesti uusia ainoastaan kerran enintään viiden vuoden määräajaksi. Tämän jälkeen palvelussuhde voidaan uusia vain toistaiseksi.
4. Edellä olevien 31 ja 44 artiklan täytäntöön panemiseksi voidaan yhteyshenkilöksi tai koordinoitivastaavaksi nimittää ainoastaan sellainen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsen, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtojen II osastoa. Edellä olevan 55 artiklan täytäntöön panemiseksi voidaan ryhmän jäseneksi lähettää ainoastaan sellainen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsen, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtoja.
5. Hallintoneuvosto hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöt yhteisymmärryksessä komission kanssa henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan nojalla.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy komission ennalta antaman hyväksynnän saatuaan säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioista virastoon 56 artiklan mukaisesti lähetettävää henkilöstöä, ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle. Kyseisiin sääntöihin on sisällyttävä erityisesti kyseiseen lähettämiseen liittyvät rahoitusjärjestelyt, mukaan lukien vakuutukset, ja koulutus. Kyseisissä säännöissä on otettava huomioon, että henkilöstö lähetetään virastoon lähetettäväksi ryhmien jäsenenä ja että heillä on 82 artiklassa säädetyt tehtävät ja valtuudet. Kyseisissä säännöissä säädetään myös lähettämisen ehdoista. Hallintoneuvosto pyrkii tarvittaessa varmistamaan yhdenmukaisuuden henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön virkamatkakuluihin sovellettavien sääntöjen kanssa.

96 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä, Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

97 artikla

Vastuu

1. Virasto on vastuussa kaikista tämän asetuksen mukaisesti toteuttamistaan toimista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 ja 85 artiklan soveltamista.
2. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

3. Unionin tuomioistuimella on viraston tekemässä sopimuksessa olevaan välityslausekkeeseen perustuva tuomiovalta.
4. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella virasto korvaa yksiköidensä ja henkilöstönsä tehtäviään, myös toimeenpanovaltuuksien käyttöön liittyviä tehtäviä, suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.
5. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 4 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.
6. Henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai heitä koskevissa palvelussuhteen ehdoissa.

98 artikla

Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Unionin tuomioistuimessa voidaan nostaa SEUT 263 artiklan mukainen kumoamiskanne viraston toimista, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, SEUT 265 artiklan mukainen laiminlyöntikanne ja SEUT 340 artiklan mukainen korvauskanne, joka koskee sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta viraston aiheuttamista vahingoista ja välityslausekkeen nojalla sopimussuhteeseen perustuvaa vastuuta viraston toimien aiheuttamista vahingoista.

2. Virasto toteuttaa kaikki unionin tuomioistuimen tuomioiden noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

99 artikla

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne sisältää seuraavat:

- a) hallintoneuvosto;
- b) pääjohtaja;
- c) varapääjohtajat; ja
- d) perusoikeusvastaava.

Neuvoa-antava ryhmä avustaa virastoa neuvoa-antavana elimenä.

100 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto on vastuussa viraston strategisten päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto

- a) nimittää pääjohtajan komission ehdotuksen perusteella 107 artiklan mukaisesti;
- b) nimittää varapääjohtajat komission ehdotuksen perusteella 107 artiklan mukaisesti;
- c) hyväksyy päätökset etätoimistojen perustamisesta tai niiden toiminta-ajan jatkamisesta 60 artiklan 5 kohdan mukaisesti äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä;
- d) hyväksyy päätöksiä haavoittuvuusarvioinnin toteuttamisesta 32 artiklan 1 ja 10 kohdan mukaisesti niin, että 32 artiklan 10 kohdan nojalla hyväksytyt päätökset toteutettavista toimenpiteistä hyväksytään äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä;
- e) hyväksyy päätöksiä sellaisia pakollisia tietoja sisältävistä luetteloista, joita rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten myös rannikkovartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaavien viranomaisten on vaihdettava viraston kanssa, jotta virasto voi hoitaa tehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa ja erityisesti sen 49 ja 86–89 artiklassa säädettyjen velvoitteiden soveltamista;

- f) hyväksyy päätöksiä yhteisen yhdenmetyt riskianalyysimallin vahvistamisesta 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- g) hyväksyy päätöksiä yhteyshenkilöiden jäsenvaltioihin lähettämisen luonteesta ja ehdoista 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- h) hyväksyy Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden teknisen ja operatiivisen strategian 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- i) hyväksyy päätökset operatiivisen henkilöstön profiileista ja määristä rajaturvallisuutta ja muuttoliikkeen hallintaa koskeviin tehtäviin pysyvissä joukoissa 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- j) hyväksyy viraston vuotuisen toimintakertomuksen edelliseltä vuodelta ja toimittaa sen viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- k) hyväksyy ennen kunkin vuoden marraskuun 30 päivää ja komission lausunnon huomioon otettuaan äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää viraston monivuotisen ohjelmasuunnittelun ja seuraavan vuoden työohjelman, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
- l) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja voi tehdä viraston teknisiin ja operatiivisiin tehtäviin liittyviä päätöksiä;

- m) vahvistaa äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä tämän luvun 4 jakson mukaisesti;
- n) käyttää kurinpitovaltaa pääjohtajaan nähden ja käyttää kurinpitovaltaa varapääjohtajiin nähden pääjohtajaa kuullen;
- o) vahvistaa työjärjestyksensä;
- p) vahvistaa viraston organisaatorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan;
- q) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- r) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat sisäiset säännöt;
- s) käyttää 8 kohdan mukaisesti henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa viranomaiselle, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottosopimuksia, annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivaltuudet';
- t) hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- u) huolehtii siitä, että sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- v) hyväksyy ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 10 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut viestintä- ja tiedotussuunnitelmat;
- w) nimittää tilinpitäjän, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti;
- x) päättää yhteisestä haavoittuvuusarviointimenetelmästä, johon sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys sekä se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarvioinnit on tehtävä;
- y) päättää 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta jäsenvaltion tehostetusta arvioinnista ja seurannasta;
- z) nimittää perusoikeusvastaavan ja apulaisperusoikeusvastaavan 109 artiklan mukaisesti;
- aa) vahvistaa erityisiä sääntöjä, joilla taataan perusoikeusvastaavan riippumattomuus hänen hoitaessaan tehtäviään;

- ab) hyväksyy työjärjestelyt kolmansien maiden kanssa;
- ac) hyväksyy komission ennalta antaman hyväksynnän saatuaan 92 artiklassa tarkoitetut EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevat viraston turvallisuussäännöt;
- ad) nimittää turvallisuusvastaavan, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka vastaa viraston sisäisestä turvallisuudesta, myös turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelun osalta;
- ae) päättää muista tässä asetuksessa säädetyistä asioista.

Edellä j alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus on julkistettava.

- 3. Ehdotusten 2 kohdassa tarkoitetuiksi hallintoneuvoston päätöksiksi, jotka koskevat yksittäisen jäsenvaltion ulkorajoilla tai niiden välittömässä läheisyydessä toteutettavia viraston yksittäisiä toimia tai 73 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja työjärjestelyjä kolmansien maiden kanssa, on saatava kyseistä jäsenvaltiota tai kyseisen kolmannen maan naapurina olevaa jäsenvaltiota edustavan jäsenen kannatus niiden hyväksymistä koskevassa äänestyksessä hallintoneuvostossa.
- 4. Hallintoneuvosto voi neuvoa pääjohtajaa kaikissa ulkorajojen operatiivisen turvallisuuden kehittämiseen ja koulutukseen liittyvissä asioissa, myös tutkimusta koskevassa toiminnassa.

5. Jos Irlanti tai Yhdistynyt kuningaskunta pyytävät saada osallistua yksittäisiin toimiin, hallintoneuvosto tekee asiasta päätöksen.

Hallintoneuvosto tekee päätöksensä tapauskohtaisesti. Hallintoneuvosto ottaa päätöksessään huomioon, edistääkö Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen kyseisen toimen toteuttamista. Päätöksessä vahvistetaan Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus siihen toimeen, jota osallistumispyyntö koskee.

6. Hallintoneuvosto toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä', vuosittain kaikki viraston suorittamien arviointimenettelyjen tuloksiin liittyvät tiedot.

7. Hallintoneuvosto voi perustaa enintään neljästä hallintoneuvoston edustajasta, mukaan lukien sen puheenjohtaja, ja komission edustajasta koostuvan johtokunnan avustamaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa niiden päätösten, ohjelmien ja toimien valmistelussa, jotka hallintoneuvoston on määrä hyväksyä, ja tarvittaessa tekemään tiettyjä väliaikaisia, kiireellisiä päätöksiä hallintoneuvoston puolesta. Johtokunta ei tee päätöksiä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan kahden kolmasosan enemmistö.
- Hallintoneuvosto voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä johtokunnalle, erityisesti jos tämä parantaa viraston tehokkuutta. Se ei voi siirtää johtokunnalle sellaisiin päätöksiin liittyviä tehtäviä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan kahden kolmasosan enemmistö.

8. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi päätöksellään tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja pääjohtajan toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleen siirtämisen. Se voi tällöin käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenelle, joka on muu kuin pääjohtaja.

101 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta sekä kaksi komission edustajaa, joilla kullakin on äänioikeus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tätä varten kukin jäsenvaltion on nimitettävä hallintoneuvoston jäsen sekä varajäsen, joka edustaa jäsentä tämän ollessa poissa. Komissio nimittää kaksi jäsentä ja kaksi varajäsentä. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa.

2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään heidän merkityksellisen korkeatasoisen kokemuksensa, rajaturvallisuuteen ja palauttamisiin liittyvässä operatiivisessa yhteistyössä hankkimansa asiantuntemuksensa sekä heidän merkityksellisten johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaitojensa perusteella. Jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä sukupuolten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.
3. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat osallistuvat viraston toimintaan. Niillä on hallintoneuvostossa kullakin yksi edustaja ja yksi varaedustaja. Tällöin sovelletaan näiden maiden assosiaatiosopimusten asiaankuuluvien määräysten mukaisesti kehitettyjä järjestelyjä, joissa määritetään, miten ja missä määrin nämä maat osallistuvat viraston toimintaan, ja annetaan tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien määräykset rahoitukseen osallistumisesta ja henkilöstöstä.

102 artikla

Monivuotinen ohjelmasuunnittelu ja vuotuiset työohjelmat

1. Hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä marraskuuta yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää muun muassa viraston monivuotisen ohjelmasuunnittelun ja seuraavan vuoden vuotuisen työohjelman ja joka perustuu pääjohtajan esittämään ja hallintoneuvoston hyväksymään luonnokseen. Yhtenäinen ohjelma-asiakirja hyväksytään ottaen huomioon komission puoltava lausunto ja monivuotisen ohjelmasuunnittelun osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston kuulemisen jälkeen. Jos hallintoneuvosto päättää olla ottamatta huomioon komission lausuntoon sisältyviä seikkoja, se perustelee kantansa perusteellisesti. Velvoitetta perustella kanta perusteellisesti sovelletaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston kuulemisen aikana esille ottamiin seikkoihin. Hallintoneuvosto toimittaa asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viipymättä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Tarvittaessa sitä mukautetaan vastaavasti.

3. Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuden monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti monivuotisessa ohjelmasuunnittelussa on esitettävä yleinen strateginen keskipitkän ja pitkän aikavälin ohjelma, johon kuuluvat tavoitteet, odotetut tulokset, suoritusindikaattorit ja resurssisuunnittelu, mukaan lukien monivuotinen talousarvio, henkilöstösuunnitelma ja viraston omien voimavarojen kehittäminen, myös pysyvän joukon henkilöstön profiilien suuntaa-antava monivuotinen suunnittelu. Monivuotisessa ohjelmasuunnittelussa määritetään strategiset toiminta-alat ja esitetään, mitä toimia on toteutettava tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä esitetään strategisia toimia 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun perusoikeusstrategian täytäntöön panemiseksi ja strategia suhteiden järjestämiseksi kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä tähän strategiaan liittyvät toimet.
4. Monivuotinen ohjelmasuunnittelu toteutetaan vuotuisten työohjelmien avulla ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle 121 artiklan nojalla suoritettujen arvioinnin tulosten perusteella. Arvioinnin päätelmät on tarvittaessa otettava huomioon myös seuraavan vuoden vuotuisessa työohjelmassa.
5. Vuotuisessa työohjelmassa kuvataan rahoitettavia toimia, jotka koostuvat yksityiskohtaisista tavoitteista ja odotetuista tuloksista, mukaan lukien suoritusindikaattorit. Lisäksi siinä mainitaan kullekin toimelle osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja johtamisen periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava yhteensopiva monivuotisen ohjelmasuunnittelun kanssa. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä tehtävät on lisätty tai poistettu tai mitä tehtäviä on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.

6. Vuotuinen työohjelma hyväksytään asiaankuuluvia ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyviä aloja koskevan unionin lainsäädäntöohjelman mukaisesti.
7. Hallintoneuvosto muuttaa vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä vuotuisen työohjelman hyväksymisen jälkeen.
8. Vuotuisen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä noudattaen samaa menettelyä, jota sovelletaan hyväksyttäessä alkuperäinen vuotuinen työohjelma, erityisesti jos muutosten johdosta uudelleen kohdennettujen talousarviovarojen määrä ylittää kaksi prosenttia vuotuisesta talousarviosta. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia.

103 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt hoitamasta velvollisuuksiaan.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, jollei tästä säännöksestä muuta johdu. Kyseisiä toimikausia voidaan jatkaa kerran.

104 artikla
Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Hallintoneuvosto voi tarvittaessa pitää yhteiskokouksia EASOn ja Europolin hallintoneuvostojen kanssa.
4. Irlanti kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.
5. Yhdistynyt kuningaskunta kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin, jotka pidetään ennen päivää, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
6. EASOn ja Europolin edustajat kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin. FRAn edustaja kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin, jos esityslistalla on perusoikeuksien suojelun kannalta merkityksellisiä kohtia.

7. Hallintoneuvoston puheenjohtaja voi myös kutsua Euroopan parlamentin asiantuntijan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa myös muiden asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen edustajia. Hallintoneuvosto voi työjärjestyksensä mukaisesti kutsua myös muun henkilön, jonka näkemyksillä voi olla merkitystä, osallistumaan kokouksiinsa tarkkailijana.
8. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
9. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

105 artikla
Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 100 artiklan 2 kohdan c, d, k ja m alakohdan, 103 artiklan 1 kohdan sekä 107 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamista.
2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan. Pääjohtaja ei äänestä.
3. Työjärjestyksessä määritetään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt. Työjärjestys sisältää ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

4. Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden edustajilla on rajoitettu äänioikeus, joka vastaa kutakin tällaista maata koskevaa järjestelyä. Jotta assosioituneet maat voivat käyttää äänioikeuttaan, virasto esittää kokouksen yksityiskohtaisen esityslistan, jossa esitetään ne kohdat, joita varten rajoitettu äänioikeus on myönnetty.

106 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja valtuudet

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtävänsä täysin riippumattomasti. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin toimielinten ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta. Tähän sisältyy viraston toimintaa, perusoikeusstrategian täytäntöönpanoa ja seuranta, viraston edellisen vuoden vuotuista toimintakertomusta, seuraavan vuoden työohjelmaa ja viraston monivuotista ohjelmasuunnittelua koskeva raportointi ja raportointi muista viraston toimintaan liittyvistä asioista. Pääjohtaja antaa lisäksi Euroopan parlamentille pyydettäessä lausuman ja vastaa Euroopan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen kirjallisesti 15 vuorokauden kuluessa tällaisen kysymyksen vastaanottamisesta. Pääjohtaja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentin asianmukaisille elimille ja valiokunnille.

3. Jollei tässä asetuksessa säädetä erityisistä määräajoista, pääjohtaja varmistaa, että raportit välitetään Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuuden kuukauden kuluessa raportointijakson päättymisestä, ellei pääjohtaja perustele viivytystä asianmukaisesti kirjallisesti.
3. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvoston tekemien strategisten päätösten valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä viraston operatiivisiin toimiin liittyvien päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti. Pääjohtajalla on seuraavat tehtävät ja valtuudet:
- a) ehdottaa, valmistella ja panna täytäntöön hallintoneuvoston hyväksymät strategiset päätökset ja ohjelmat sekä toimet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muussa sovellettavassa lainsäädännössä asetetuissa rajoissa;
 - b) toteuttaa kaikki tarvittavat toimet viraston päivittäisen hallinnoinnin ja toiminnan varmistamiseksi tämän asetuksen mukaisesti, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen;
 - c) laatia vuosittain yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos ja toimittaa se hallintoneuvostolle hyväksymistä varten ennen kyseisen luonnoksen lähettämistä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta;
 - d) laatia joka vuosi vuotuinen toimintakertomus viraston toiminnasta ja toimittaa se hallintoneuvostolle;

- e) laatia osana yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa alustava ennakkoarvio viraston tuloista ja menoista 115 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja toteuttaa talousarvio 116 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- f) siirtää valtuutensa muille henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenille, jollei 100 artiklan 2 kohdan o alakohdan mukaisesti annettavista säännöistä muuta johdu;
- g) antaa suositus 32 artiklan 7 kohdan mukaisista toimenpiteistä, mukaan lukien päätökset, joilla ehdotetaan, että jäsenvaltiot käynnistävät ja toteuttavat yhteisiä operaatioita, nopeita rajainterventioita tai muita 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimia;
- h) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä ehdotuksia yhteisistä operaatioista tai nopeista rajainterventioista 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- i) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä pyyntöjä palautusoperaatioista ja palautusinterventioista 50 ja 53 artiklan mukaisesti;
- j) varmistaa 38 artiklassa, 42 artiklassa sekä 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen operaatiosuunnitelmien täytäntöönpano;
- k) varmistaa 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen täytäntöönpano;
- l) keskeyttää toimien rahoitus 46 artiklan mukaisesti;

- m) arvioida ennen viraston operatiivista toimea, rikotaanko perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita ja ovatko ne vakavia tai jatkuvatko ne todennäköisesti, 46 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti;
- n) arvioida toimien tulokset 47 artiklan mukaisesti;
- o) määrittää viraston tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärä, jotta erityisesti yhteisoperaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot, palautusoperaatiot ja palautusinterventiot voidaan toteuttaa 64 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- p) ehdottaa etätoimistojen perustamista tai niiden toiminta-ajan jatkamista 60 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- q) nimittää etätoimistojen johtajat 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- r) laatia toimintasuunnitelma sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien ja OLAFin tutkimusten päätelmiin perustuvia jatkotoimia varten sekä raportoida edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;

- s) suojata unionin taloudellisia etuja petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
- t) laatia viraston petostentorjuntastrategia ja esittää se hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi.

5. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.

6. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.

107 artikla

Pääjohtajan ja varapääjohtajien nimittäminen

1. Komissio esittää pääjohtajan tehtävään ja kunkin varapääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta sellaisen luettelon perusteella, joka laaditaan sen jälkeen, kun tointa koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tarpeen mukaan muissa lehdissä tai internetsivustoilla.

2. Hallintoneuvosto nimittää 1 kohdassa tarkoitetun komission ehdotuksen pohjalta pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen korkeatasoisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä korkean tason tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Komission esittämät ehdokkaat kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuma yhdelle tai useammalle Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastaamaan niiden jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Tällaisten lausumien antamisen jälkeen Euroopan parlamentti antaa lausunnon, jossa se esittää näkemyksensä ja voi mainita parhaana pitämänsä ehdokkaan.

Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ottaen huomioon nämä näkemykset.

Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Jos hallintoneuvosto tekee päätöksen jonkin muun ehdokkaan kuin Euroopan parlamentin parhaana pitämäkseen mainitseman ehdokkaan nimittämisestä, hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kirjallisesti siitä, millä tavalla Euroopan parlamentin lausunto on otettu huomioon.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja komission ehdotuksesta.

3. Pääjohtajaa avustaa kolme varapääjohtajaa. Kullekin varapääjohtajalle osoitetaan oma vastuualueensa. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt yksi varapääjohtajista hoitaa hänen tehtäviään.
4. Hallintoneuvosto nimittää 1 kohdassa tarkoitetun komission ehdotuksen perusteella varapääjohtajat ansioiden ja asianmukaisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Pääjohtaja osallistuu valintaprosessiin. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa varapääjohtajat ensimmäisessä alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
5. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.
6. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 5 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.

7. Varapääjohtajien toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta jatkaa toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.
8. Pääjohtaja ja varapääjohtajat otetaan palvelukseen viraston väliaikaisina toimihenkilöinä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan nojalla.

108 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Virasto perustaa neuvoa-antavan ryhmän avustamaan sitä antamalla riippumatonta neuvontaa perusoikeusasioissa. Pääjohtaja ja hallintoneuvosto voivat koordinoitusti perusoikeusvastaavan kanssa kuulla neuvoa-antavaa ryhmää missä tahansa perusoikeuksiin liittyvässä asiassa.
2. Virasto kutsuu EASOn, FRAn, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muita asianomaisia järjestöjä osallistumaan neuvoa-antavan ryhmän työhön. Hallintoneuvosto päättää perusoikeusvastaavan pääjohtajan kuulemisen jälkeen tekemän ehdotuksen perusteella neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanosta sekä tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle koskevista ehdoista. Neuvoa-antava ryhmä määrittelee työmenetelmänsä ja laatii työohjelmansa kuultuaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa.

3. Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan perusoikeusstrategian jatkokehittämisestä ja täytäntöönpanosta, valitusmekanismin toiminnasta, menettelyohjeista ja koulutuksen yhteisistä perusvaatimuksista. Virasto ilmoittaa neuvoa-antavalle ryhmälle sen suositusten jatkotoimista.
4. Neuvoa-antava ryhmä laatii vuosikertomuksen toiminnastaan. Kertomus on julkistettava.
5. Neuvoa-antavalla ryhmällä on perusoikeusvastaavan tehtäviä rajoittamatta tosiasiallinen oikeus saada käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot ajoissa ja tuloksellisesti, myös tekemällä vierailuja paikan päälle yhteisoperaatioihin tai nopeisiin rajainterventioihin isäntäjäsenvaltion tai tapauksen mukaan kolmannen maan suostumuksella, hotspot-alueille sekä palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin, myös kolmansiin maihin. Jos isäntäjäsenvaltio ei suostu neuvoa-antavan ryhmän vierailuun paikan päälle sen alueella toteutettavaan yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajainterventioon, sen on esitettävä tähän asianmukaiset perustelut virastolle kirjallisesti.

109 artikla
Perusoikeusvastaava

1. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvastaavan kolmen ehdokkaan luettelon perusteella neuvoa-antavan ryhmän kuulemisen jälkeen. Perusoikeusvastaavalla on oltava tarvittava pätevyys, asiantuntemus ja työkokemus perusoikeuksien alalta.
2. Perusoikeusvastaava hoitaa seuraavia tehtäviä:
 - a) osallistuminen viraston perusoikeusstrategian ja sitä vastaavan toimintasuunnitelman laatimiseen, myös antamalla suosituksia niiden parantamiseksi;
 - b) perusoikeuksien noudattamisen seuranta virastossa, myös tekemällä tutkimuksia mistä tahansa sen toimista;
 - c) perusoikeuksien kunnioittamisen edistäminen virastossa;
 - d) neuvojen antaminen virastolle mistä tahansa viraston toimesta, kun hän katsoo sen tarpeelliseksi tai pyydettyäessä, kyseisiä toimia viivyttämättä;
 - e) lausuntojen antaminen viraston operatiivista toimintaa varten laadituista operaatiosuunnitelmista, pilottihankkeista ja teknisen avun hankkeista kolmansissa maissa;

- f) lausuntojen antaminen työjärjestelyistä;
- g) vierailujen tekeminen paikan päälle mihin tahansa yhteiseen operaatioon, nopeaan rajaintervention, pilottihankkeeseen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiseen, palautusoperaatioon tai palautusinterventioon, myös kolmansissa maissa;
- h) neuvoa-antavan ryhmän sihteeristönä toimiminen;
- i) ilmoittaminen pääjohtajalle mahdollisista perusoikeuksien loukkauksista viraston toimien aikana;
- j) perusoikeusvalvojien valinta ja johtaminen;
- k) muut tässä asetuksessa säädettyt tehtävät.

Ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitettu sihteeristö saa ohjeet suoraan neuvoa-antavalta ryhmältä.

3. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohtaa sovellettaessa perusoikeusvastaava erityisesti

- a) nimittää perusoikeusvalvojat;
- b) osoittaa perusoikeusvalvojat operaatioihin ja toimiin 110 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;

- c) nimittää perusoikeusvalvojia pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiksi 51 artiklassa tarkoitettuun reserviin;
- d) varmistaa, että perusoikeusvalvojat saavat asianmukaisen koulutuksen;
- e) raportoi pääjohtajalle mahdollisista perusoikeuksien loukkauksista, joista perusoikeusvalvojat ovat raportoineet hänelle, kun perusoikeusvastaava katsoo sen tarpeelliseksi.

Pääjohtaja antaa perusoikeusvastaavalle vastauksen siitä, miten ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettuihin, mahdollisia perusoikeuksien loukkauksia koskeviin huolenaiheisiin on puututtu.

Perusoikeusvastaava voi antaa minkä tahansa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–i ja k alakohdassa säädetyistä tehtävistä jonkin perusoikeusvalvojan tehtäväksi.

4. Hallintoneuvosto vahvistaa perusoikeusvastaavaan sovellettavia erityisiä sääntöjä, joilla taataan, että perusoikeusvastaava ja hänen henkilöstönsä hoitavat tehtävänsä riippumattomasti. Perusoikeusvastaava raportoi toiminnastaan suoraan hallintoneuvostolle ja tekee yhteistyötä neuvoa-antavan ryhmän kanssa. Hallintoneuvosto varmistaa, että perusoikeusvastaavan suositusten johdosta toteutetaan toimia. Perusoikeusvastaava julkaisee lisäksi vuotuiset kertomukset toiminnastaan sekä siitä, missä määrin viraston toimissa kunnioitetaan perusoikeuksia. Kertomuksiin on sisällyttävä tietoja valitusmekanismista ja perusoikeusstrategian täytäntöönpanosta.

5. Virasto varmistaa, että perusoikeusvastaava voi toimia itsenäisesti ja hoitaa tehtäviään riippumattomasti. Perusoikeusvastaavalla on oltava käytettävissään riittävät ja asianmukaiset henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit, jotka ovat tarpeen hänen tehtäviensä hoitamiseksi.

Perusoikeusvastaava valitsee henkilöstönsä, ja tämä henkilöstö raportoi ainoastaan hänelle.

6. Perusoikeusvastaavaa avustaa apulaisperusoikeusvastaava. Hallintoneuvosto nimittää apulaisperusoikeusvastaavan perusoikeusvastaavan esittämästä vähintään kolmen ehdokkaan luettelosta. Apulaisperusoikeusvastaavalla on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus perusoikeuksien alalta, ja hänen on hoidettava tehtävänsä riippumattomasti. Perusoikeusvastaavan ollessa poissa tai estynyt apulaisperusoikeusvastaava hoitaa perusoikeusvastaavan tehtäviä.
7. Perusoikeusvastaavan on saatava käyttöönsä kaikki tiedot perusoikeuksien kunnioittamisesta viraston kaikessa toiminnassa.

110 artikla
Perusoikeusvalvojat

1. Perusoikeusvalvojat, jotka on otettu palvelukseen henkilöstösääntöjen alaisena henkilöstönä, arvioivat jatkuvasti perusoikeuksien noudattamista operatiivisissa toimissa, antavat siltä osin neuvontaa ja apua sekä myötävaikuttavat perusoikeuksien edistämiseen osana Euroopan yhdenmuettyä rajaturvallisuutta.
2. Perusoikeusvalvojilla on seuraavat tehtävät:
 - a) valvoa perusoikeuksien noudattamista ja antaa perusoikeuksia koskevaa neuvontaa ja apua viraston niiden operatiivisten toimien valmistelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa, joita valvomaan perusoikeusvastaava on heidät osoittanut;
 - b) toimia pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojina;
 - c) myötävaikuttaa 62 artiklassa säädettyihin perusoikeuksia koskeviin viraston koulutustoimiin, myös antamalla koulutusta perusoikeuksista.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdtaa sovellettaessa perusoikeusvalvojien on erityisesti

- a) seurattava operaatiosuunnitelmien valmistelua ja raportoitava perusoikeusvastaavalle, jotta hän voi hoitaa 109 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädettyt tehtävänsä;

- b) tehtävä vierailuja paikkaan, jossa operatiivinen toimi toteutetaan, myös pitkän aikavälin vierailuja;
 - c) tehtävä yhteistyötä 44 artiklassa säädetyn koordinoitivastaavan kanssa ja pidettävä häneen yhteyttä sekä annettava hänelle apua ja neuvontaa;
 - d) ilmoitettava koordinoitivastaavalle ja raportoitava perusoikeusvastaavalle huolenaiheista, jotka liittyvät perusoikeuksien mahdollisiin loukkauksiin viraston operatiivisissa toimissa; ja
 - e) osallistuttava 47 artiklassa tarkoitettuun toimien arviointiin.
3. Perusoikeusvastaava osoittaa vähintään yhden perusoikeusvalvojan kuhunkin operaatioon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Perusoikeusvastaava voi päättää myös perusoikeusvalvojien osoittamisesta valvomaan mitä tahansa muuta operatiivista toimea, jonka hän katsoo merkitykselliseksi.
- Perusoikeusvalvojilla on oltava pääsy kaikille alueille, joilla viraston operatiivinen toimi toteutetaan, ja kaikkiin sen asiakirjoihin, joilla on merkitystä kyseisen toimen täytäntöönpanossa.
4. Perusoikeusvastaava voi nimittää perusoikeusvalvojia pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiksi 51 artiklassa tarkoitettuun reserviin. Kun perusoikeusvalvojat toimivat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojina, 50 artiklan 5 kohtaa ja 51 artiklaa sovelletaan soveltuvien osien.

5. Perusoikeusvastaava nimittää perusoikeusvalvojat ja toimii heidän esimiehenään. Perusoikeusvalvojat hoitavat tehtävänsä riippumattomasti. Perusoikeusvalvojien on toiminta-alueella ollessaan käytettävä henkilötunnistetta, josta heidät voi selvästi tunnistaa perusoikeusvalvojiksi.
6. Virasto varmistaa, että viraston palvelukseen on otettu vähintään 40 perusoikeusvalvojaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta]. Pääjohtaja arvioi perusoikeusvastaavaa kuullen vuosittain tarpeen lisätä perusoikeusvalvojien määrää. Kyseisen arvioinnin jälkeen pääjohtaja ehdottaa tarvittaessa hallintoneuvostolle perusoikeusvalvojien määrän lisäämistä seuraavaksi vuodeksi operatiivisista tarpeista riippuen.
7. Perusoikeusvalvojat saavat palvelukseenottonsa jälkeen tehostetun perusoikeuskoulutuksen ottaen huomioon asiaan liittyvillä aloilla aiemmin hankitut pätevyudet ja työkokemuksen. Virasto varmistaa, että perusoikeusvalvojat hoitavat koko palvelussuhteen ajan tehtäviään korkeatasoisimpien vaatimusten mukaisesti. Jokaiselle perusoikeusvalvojalle suunnitellaan asianmukainen koulutuskartta, jolla varmistetaan heidän jatkuva ammatillinen kehittymisensä, jotta heidän on mahdollista hoitaa perusoikeusvalvojan tehtävänsä.

III artikla
Valitusmekanismi

1. Virasto toteuttaa yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa tarvittavat toimenpiteet riippumattoman ja tehokkaan valitusmekanismin perustamiseksi ja edelleen kehittämiseksi tämän artiklan mukaisesti, jotta voidaan valvoa ja varmistaa, että perusoikeuksia kunnioitetaan viraston kaikissa toimissa.
2. Henkilö, johon yhteiseen operaatioon, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen, yhteiseen palautusoperaatioon, palautusinterventioon tai viraston operatiiviseen toimeen kolmannessa maassa osallistuvan henkilöstön toimet tai laiminlyönnit välittömästi vaikuttavat ja joka katsoo, että hänen perusoikeuksiaan on loukattu kyseisten toimien tai laiminlyöntien johdosta, tai mikä tahansa tällaista henkilöä edustava taho voi tehdä virastolle valituksen kirjallisesti.
3. Tutkittavaksi voidaan ottaa vain perustellut valitukset, joissa on kyse perusoikeuksien konkreettisista loukkauksista.

4. Perusoikeusvastaava on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Perusoikeusvastaava tutkii tätä varten valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, rekisteröi tutkittavaksi otetut valitukset ja toimittaa kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle ja välittää ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen, myös perusoikeuksien alalla toimivaltaiselle asiaankuuluvalla viranomaisella tai elimellä jäsenvaltiossa sen toimeksiannon mukaisia jatkotoimia varten. Lisäksi perusoikeusvastaava rekisteröi ja varmistaa viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet.
5. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle on hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti ilmoitettava, että valitus on rekisteröity, että sen käsittely on aloitettu ja että vastausta voidaan odottaa, niin pian kuin se on saatavilla. Jos valitus välitetään kansallisille viranomaisille tai elimille, valituksen tekijälle on annettava niiden yhteystiedot. Jos todetaan, että valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle ilmoitetaan perustelut ja esitetään mahdollisuuksien mukaan muita vaihtoehtoja hänen esille tuomiensa huolenaiheiden käsittelemiseksi.

Virasto määrää asianmukaisesta menettelystä sellaisia tapauksia varten, joissa todetaan, että valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi tai se on perusteeton.

Päätökset on annettava kirjallisesti ja perusteltava. Tapauksissa, joissa on todettu, että valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi tai se on perusteeton, perusoikeusvastaava arvioi valituksen uudelleen, jos valituksen tekijä esittää uusia todisteita.

6. Jos rekisteröity valitus koskee viraston henkilöstön jäsentä, perusoikeusvastaava suosittaa pääjohtajalle asianmukaisia jatkotoimia, myös kurinpitoseuraamuksia, ja tarvittaessa asian siirtämistä siviili- tai rikosoikeudellisten menettelyjen käynnistämistä varten tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Pääjohtaja varmistaa asianmukaiset jatkotoimet ja raportoi perusoikeusvastaavalle tietyn määräajan kuluessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin viraston valituksen johdosta tekemistä päätelmistä, kurinpidollisten toimien täytäntöönpanosta ja toteutetuista jatkotoimista.

Jos valitus liittyy tietosuojakysymyksiin, pääjohtaja kuulee viraston tietosuojavastaavaa ennen valitusta koskevan päätöksen tekemistä. Perusoikeusvastaava ja tietosuojavastaava laativat kirjallisesti yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa täsmennetään heidän työnjakoaan ja yhteistyötään vastaanotettujen valitusten suhteen.

7. Jos rekisteröity valitus koskee isäntäjäsenvaltion tai muun osallistuvan jäsenvaltion ryhmien jäsentä, mukaan lukien lähetetty ryhmän jäsen tai lähetetty kansallinen asiantuntija, kotijäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset jatkotoimet, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamukset, asian siirtäminen siviili- tai rikosoikeudellisten menettelyjen käynnistämistä varten ja muut seuraamukset kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseinen jäsenvaltio raportoi perusoikeusvastaavalle tietyn määräajan kuluessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin määräajoin valituksen johdosta tehdyistä päätelmistä ja toteutetuista jatkotoimista. Virasto huolehtii asiaa koskevista jatkotoimista, jos kyseiseltä jäsenvaltiolta ei saada selvitystä.

Jos kyseiseltä jäsenvaltiolta ei saada selvitystä tietyn määräajan kuluessa tai se antaa vain puutteellisen selvityksen, perusoikeusvastaava ilmoittaa asiasta pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle.

8. Jos ryhmien jäsenen on todettu loukanneen perusoikeuksia tai rikkoneen kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita, virasto pyytää, että jäsenvaltio poistaa kyseisen jäsenen välittömästi viraston toiminnasta tai eurooppalaisen pysyvistä joukosta.
9. Perusoikeusvastaava sisällyttää 109 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen kertomukseensa tietoja valitusmekanismista, mukaan lukien erityiset viittaukset viraston ja jäsenvaltioiden valitusten johdosta tekemiin päätelmiin ja toteuttamiin jatkotoimiin.
10. Perusoikeusvastaava laatii 1–9 kohdan mukaisesti ja neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan vakioimuotoisen valituslomakkeen, jossa on annettava yksityiskohtaiset ja tarkat tiedot väitetystä perusoikeusrikkomisesta. Perusoikeusvastaava laatii lisäksi tarvittaessa muita yksityiskohtaisia sääntöjä. Perusoikeusvastaava toimittaa tämän lomakkeen sekä tällaiset muut yksityiskohtaiset säännöt pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle.

Virasto huolehtii siitä, että tietoa valitusmahdollisuudesta ja -menettelystä on helposti saatavilla, myös haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille. Vakiomuotoisen valituslomakkeen on oltava saatavilla viraston verkkosivustolla ja paperiversiona kaikkien viraston toimien yhteydessä kielillä, joita kolmansien maiden kansalaiset ymmärtävät tai joita heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Vakiomuotoisen valituslomakkeen on oltava helposti käytettävissä, myös mobiililaitteilla. Virasto varmistaa, että valituksen tekijöille annetaan muuta ohjausta ja apua valitusmenettelystä. Perusoikeusvastaava käsittelee myös sellaiset valitukset, joita ei ole tehty vakiomuotoisella valituslomakkeella.

11. Virasto, myös perusoikeusvastaava, käsittelee kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja asetuksen (EU) 2018/1725 mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on käsiteltävä niitä asetuksen (EU) 2016/679 ja direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti.

Valittajan katsotaan valituksen tehdessään antavan suostumuksensa siihen, että virasto ja perusoikeusvastaava käsittelevät hänen henkilötietojaan asetuksen (EU) 2018/1725 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Valittajien etujen turvaamiseksi perusoikeusvastaava käsittelee valitukset luottamuksellisina kansallisen lainsäädännön ja unionin oikeuden mukaisesti, ellei valittaja nimenomaisesti luovu oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn. Jos valittajat luopuvat oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn, heidän katsotaan antaneen suostumuksensa siihen, että perusoikeusvastaava tai virasto paljastaa tarvittaessa heidän henkilöllisyytensä toimivaltaisille viranomaisille tai elimille valituksen kohteena olevassa asiassa.

112 artikla

Parlamenttien välinen yhteistyö

1. Jotta voidaan ottaa huomioon eurooppalaisen raja- ja merivartioston erityinen luonne kansallisista viranomaisista ja virastosta koostuvana ja varmistaa Euroopan parlamentilla olevat viraston ja kansallisilla parlamenteilla olevat asiasta vastaavien kansallisten viranomaisten valvontaa koskevien tehtävien tehokas suorittaminen, sellaisina kuin ne on niille osoitettu perussopimuksissa ja jäsenvaltioiden lainsäädännöissä, Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit voivat tehdä yhteistyötä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevan 9 artiklan puitteissa.
2. Pääjohtaja ja hallintoneuvoston puheenjohtaja osallistuvat, kun Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit 1 kohdan yhteydessä tavatessaan heidät kutsuvat, tällaisiin kokouksiin.
3. Virasto toimittaa vuotuisen toimintakertomuksensa kansallisille parlamenteille.

113 artikla

Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan asetusta N:o 1¹.

¹ Neuvoston asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Vuotuinen toimintakertomus ja työohjelma laaditaan kaikilla unionin virallisilla kielillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta SEUT 342 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

114 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Virasto toimii asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti käsitellessään hakemuksia, joissa pyydetään saada tutustua sen hallussa oleviin asiakirjoihin.
2. Virasto tiedottaa tehtäviensä piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Se julkistaa merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien vuotuinen toimintakertomus, vuotuinen työohjelma, menettelyohjeet, strategiset riskianalyysit ja kattavat tiedot aiemmista ja senhetkisistä yhteisistä operaatioista, nopeista rajainterventioista, pilottihankkeista, teknisen avun hankkeista kolmansien maiden kanssa, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnasta, palautusoperaatioista tai palautusinterventioista, myös kolmansissa maissa, sekä työjärjestelyistä, ja varmistaa erityisesti, että yleisölle ja kaikille asianomaisille osapuolille annetaan pikaisesti puolueetonta, yksityiskohtaista, kattavaa, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 92 artiklan soveltamista. Se tekee näin paljastamatta operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteiden saavuttamisen.

3. Hallintoneuvosto vahvistaa käytännön järjestelyt 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi.
4. Luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä on oikeus käyttää mitä tahansa unionin virallista kieltä lähettäessään kirjallisia viestejä virastolle. Heillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.
5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle SEUT 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne unionin tuomioistuimessa SEUT 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

4 JAKSO

VARAINHOITOA KOSKEVAT VAATIMUKSET

115 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat seuraavista eristä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tuloja:
 - a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (komissiota koskevaan pääluokkaan) otettu unionin rahoitusosuus;

- b) Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden rahoitusosuus, sellaisena kuin siitä määrätään kunkin maan rahoitusosuutta koskevissa järjestelyissä;
 - c) unionin rahoitus rahoitusosuussopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 120 artiklassa tarkoitettujen viraston varainhoitoa koskevien sääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - d) suoritetuista palveluista saadut maksut;
 - e) jäsenvaltioiden mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet.
- 2. Viraston menoihin kuuluvat sen hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat sekä henkilöstöön liittyvät kulut.
 - 3. Pääjohtaja laatii luonnoksen ennakkoarvioksi viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista, mukaan lukien henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
 - 4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
 - 5. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan laatiman ennakkoarvioluonnoksen pohjalta alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista, alustava henkilöstötaulukko mukaan lukien. Hallintoneuvosto toimittaa ne osana yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta.

6. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista sekä luonnoksen henkilöstötaulukoksi, samoin kuin alustavan työohjelman, komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
7. Komissio toimittaa ennakkoarvion sekä esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi budjettivallan käyttäjälle.
8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan avustuksen määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat.
10. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
11. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Viraston talousarviota mukautetaan tarvittaessa.
12. Muutokset talousarvioon tai henkilöstötaulukkoon tehdään samaa menettelyä noudattaen.

13. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/715¹ säännöksiä.
14. Hallintoneuvoston vahvistamaan viraston talousarvioon sisällytetään nopeiden rajainterventioiden ja palautusinterventioiden rahoittamiseksi operatiivinen rahoitusvaraus, jonka määrä on vähintään kaksi prosenttia ulkorajoilla toteutettaviin yhteisoperaatioihin ja palauttamiseen liittyviin operatiivisiin toimiin yhdessä tarkoitetuista määrärahoista. Kunkin kuukauden lopussa pääjohtaja voi päättää kohdentaa uudelleen viraston muihin operatiivisiin toimiin määrän, joka on yksi kahdestoistaosa varauksen määrärahoista. Tällöin pääjohtaja ilmoittaa asiasta hallintoneuvostolle.
15. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiin eriin.

116 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta.

¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1).

2. Viraston tilinpitäjä ilmoittaa varainhoitovuoden (n) alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden (n + 1) 1 päivänä maaliskuuta. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 245 artiklan mukaisesti.
3. Virasto toimittaa selvityksen vuoden n talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston vuoden n alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätöksen kanssa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.
5. Saatuaan viraston vuoden n alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on antanut asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 246 artiklan nojalla, pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
6. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston vuoden n lopullisesta tilinpäätöksestä.
7. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 heinäkuun 1 päivänä.

8. Vuoden n lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään vuoden n + 1 marraskuun 15 päivänä.
9. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään vuoden n + 1 syyskuun 30 päivänä. Hän toimittaa sen myös hallintoneuvostolle.
10. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta n koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää ennen vuoden n + 2 toukokuun 15 päivää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vastuuvapauden vuoden n talousarvion toteuttamisesta.

117 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa viipymättä sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston koko henkilöstöön.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96¹ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä hallinnollisia tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston rahoittamaan avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) voi tutkia unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia ja muuta laitonta toimintaa ja nostaa niistä syytteen direktiivissä (EU) 2017/1371 säädetyllä tavalla.
5. Viraston työjärjestelyihin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, avustussopimukseen, avustuspäätöksiin ja sopimukseen on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFille ja EPPOLle valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1–4 kohdan soveltamista.

¹ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

118 artikla
Eturistiriitojen ehkäisy

Virasto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa edellytetään, että sen elinten jäsenet ja sen henkilöstö välttävät tehtävänsä tai toimikautensa aikana tilanteita, jotka ovat omiaan aiheuttamaan eturistiriidan, ja ilmoittavat tällaisista tilanteista.

Virasto varmistaa avoimuuden edunvalvonnan suhteen avoimuusrekisterillä ja ilmoittamalla kaikista kokouksistaan kolmansien osapuolten sidosryhmien kanssa. Avoimuusrekisterin on sisällettävä kaikki pääjohtajan, varapääjohtajien ja yksikönpäälliköiden kokoukset ja yhteydet kolmansien osapuolten sidosryhmien kanssa asioissa, jotka liittyvät palveluja, kalustoa tai ulkoistettuja hankkeita ja tutkimuksia koskeviin hankintamenettelyihin ja tarjouspyyntöihin. Virasto pitää kirjaa kaikista henkilöstönsä kokouksista kolmansien osapuolten sidosryhmien kanssa asioissa, jotka liittyvät palveluja, kalustoa tai ulkoistettuja hankkeita ja tutkimuksia koskeviin hankintamenettelyihin ja tarjouspyyntöihin.

119 artikla
Hallinnolliset tutkimukset

Viraston toiminta kuuluu Euroopan oikeusasiamiehen tutkimusten alaisuuteen SEUT 228 artiklan mukaisesti.

120 artikla
Varainhoitosäännös

Hallintoneuvosto laatii virastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa. Hallintoneuvosto hyväksyy näissä puitteissa varainhoitoa koskevia erityisiä sääntöjä, joita sovelletaan viraston toimiin palauttamisen alalla kolmansien maiden tehtävän yhteistyön alalla.

121 artikla
Arviointi

1. Komissio tekee arvioinnin tästä asetuksesta viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] ja sen jälkeen joka neljäs vuosi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 59 artiklan soveltamista. Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti
 - a) viraston saavuttamia tuloksia sen tavoitteet, toimeksianto, resurssit ja tehtävät huomioon ottaen;
 - b) viraston toiminnan vaikuttavuutta, tuloksellisuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin;

- c) virastojen välistä yhteistyötä Euroopan tasolla, myös rannikkovartiostotoiminnoissa tehdyn eurooppalaisen yhteistyön toteuttamista;
- d) mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa;
- e) tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia;
- f) pysyvän joukon toimintaa ja toisesta arvioinnista alkaen sen kokonaismäärää ja kokoonpanoa;
- g) pysyvän joukon koulutuksen, erityisasiantuntemuksen ja ammattitaidon tasoa.

Arviointiin on sisällytettävä erityinen analyysi siitä, miten perusoikeuskirjaa ja muuta asiaa koskevaa unionin oikeutta on noudatettu tätä asetusta sovellettaessa.

2. Arvioinnissa on tarkasteltava myös viraston houkuttavuutta työnantajana henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palvelukseenotossa, jotta voidaan varmistaa ehdokkaiden laatu ja maantieteellinen tasapaino.
3. Komissio pyytää arviointia tehdessään näkemyksiä asiaankuuluvia sidosryhmiltä, mukaan lukien neuvoa-antava ryhmä ja FRA.

4. Komissio toimittaa arviointikertomukset ja niitä koskevat päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto voi antaa komissiolle suosituksia tämän asetuksen muuttamisesta. Arviointikertomukset ja niitä koskevat päätelmät on julkistettava. Jäsenvaltiot ja virasto toimittavat komissiolle tiedot, joita se tarvitsee arviointikertomusten laatimiseksi. Arviointikertomuksiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

5. Virasto antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen Eurosurin toiminnasta viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi.

Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle tiedot, joita se tarvitsee kyseisten kertomusten laatimiseksi.

6. Osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointia komissio toimittaa Eurosuria koskevan kokonaisarvion, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia sen toiminnan parantamiseksi.

Jäsenvaltiot ja virasto toimittavat komissiolle tiedot, joita se tarvitsee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kokonaisarvion laatimiseksi.

Komissio pyytää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kokonaisarviointia tehdessään näkemyksiä asiaankuuluvia sidosryhmiltä, mukaan lukien neuvoa-antava ryhmä ja FRA.

V LUKU

Loppusäännökset

122 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'eurooppalaisen raja- ja merivartioston komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

123 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 1052/2013 lukuun ottamatta sen 9 artiklan 3, 5 ja 7–10 kohtaa sekä 10 artiklan 5 ja 7 kohtaa, jotka kumotaan tämän asetuksen 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulosta alkaen.
2. Kumotaan asetus (EU) 2016/1624 lukuun ottamatta sen 20, 30 ja 31 artiklaa, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2021.
3. Edellä olevien 54–58 artiklan mukaiset lähettämiset toteutetaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

4. Vuonna 2021 tapahtuvien lähettämisten osalta hallintoneuvosto hyväksyy 54 artiklan 4 kohdassa ja 64 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut päätökset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2020.
5. Jäsenvaltioilla on oikeus saada henkilöresurssien kehittämisen tukemiseksi, jotta turvataan jäsenvaltioiden osuudet pysyvään joukkoon, rahoitusta vuonna 2020 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Liitteessä II vuodeksi 2022 esitettyjä määriä on käytettävä viitemääränä asiaan liittyvälle rahoitukselle vuonna 2020.
6. Jotta pysyvän joukon ensimmäisiin lähettämisiin ja ETIAS-keskusyksikön perustamiseen voidaan tosiasiallisesti osallistua vaadituilla luokan I henkilöstön vahvuuksilla, virasto käynnistää tarvittavat valmistelut, mukaan lukien palvelukseenotto ja koulutus, ... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä] alkaen ja talousarviosääntöjen mukaisesti.
7. Jäsenvaltiot voivat antaa vapaaehtoisesti Eurosurille tietoja rajatarkastuksista ja ilmarajavalvonnasta ... päivään ...kuuta ... saakka [kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta].
8. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

124 artikla

Voimaantulo ja sovellettavuus

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tämän asetuksen 79 artiklaa aletaan soveltaa siinä tarkoitetun järjestelmän tosiasiallisen siirron päivämäärästä.
3. Siltä osin kuin on kyse Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävästä yhteistyöstä, 12 artiklan 3 kohtaa, 70 artiklaa ja 100 artiklan 5 kohtaa sovelletaan siihen päivään saakka, jona perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tai, mikäli Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa SEU 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty erosopimus on tullut voimaan viimeistään tuohon päivään mennessä, kyseisessä erosopimuksessa vahvistetun siirtymäkauden päättymiseen saakka.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Pysyvän joukon vahvuus vuosittain
ja luokittain 54 artiklan mukaisesti

Luokka / Vuosi	Luokka 1 Henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö	Luokka 2 Pitkäaikaisesti lähetettävä operatiivinen henkilöstö	Luokka 3 Lyhytaikaiselle komennukselle lähetettävä operatiivinen henkilöstö	Luokka 4 Nopean toiminnan reservi	Pysyvä joukko yhteensä
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 ja eteenpäin	3 000	1 500	5 500	0	10 000

LIITE II

Taulukko, jossa esitetään jäsenvaltioiden pysyvän joukon käyttöön 56 artiklan mukaisen henkilöstön pitkäaikaisen lähettämisen kautta asettamat vuotuiset osuudet

Maa / Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 ja eteen- päin
Belgia	8	10	10	15	20	25	30
Bulgaria	11	13	13	20	27	33	40
Tšekki	5	7	7	10	13	17	20
Tanska	8	10	10	15	19	24	29
Saksa	61	73	73	110	152	187	225
Viro	5	6	6	9	12	15	18
Kreikka	13	17	17	25	33	42	50
Espanja	30	37	37	56	74	93	11
Ranska	46	56	56	83	114	141	170
Kroatia	17	22	22	33	43	54	65
Italia	33	42	42	63	83	104	125
Kypros	2	3	3	4	5	7	8
Latvia	8	10	10	15	20	25	30
Liettua	10	13	13	20	26	33	39
Luxemburg	2	3	3	4	5	7	8
Unkari	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6
Alankomaat	13	17	17	25	33	42	50
Itävalta	9	11	11	17	23	28	34
Puola	27	33	33	50	67	83	100
Portugali	8	10	10	15	20	25	30

Maa / Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 ja eteen- päin
Romania	20	25	25	38	50	63	75
Slovenia	9	12	12	18	23	29	35
Slovakia	9	12	12	18	23	29	35
Suomi	8	10	10	15	20	25	30
Ruotsi	9	11	11	17	23	28	34
Sveitsi	4	5	5	8	11	13	16
Islanti	1	1	1	1	1	2	2
Liechtenstein*	0	0	0	0	0	0	0
Norja	5	7	7	10	13	17	20
YHTEENSÄ	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

* Liechtenstein osallistuu toimintaan suhteutetulla taloudellisella tuella.

LIITE III

Taulukko, jossa esitetään jäsenvaltioiden pysyvän joukon käyttöön 57 artiklan mukaisen henkilöstön lyhytaikaisten komennusten kautta asettamat vuotuiset osuudet

Maa / Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 ja eteenpäin
Belgia	72	70	80	85	100	105	110
Bulgaria	96	93	107	113	133	140	147
Tšekki	48	47	53	57	67	70	73
Tanska	70	68	77	82	97	102	106
Saksa	540	523	602	637	748	785	827
Viro	43	42	48	51	60	63	66
Kreikka	120	117	133	142	167	175	183
Espanja	266	259	296	315	370	389	407
Ranska	408	396	454	481	566	593	624
Kroatia	156	152	173	184	217	228	238
Italia	300	292	333	354	417	438	458
Kypros	19	19	21	23	27	28	29
Latvia	72	70	80	85	100	105	110
Liettua	94	91	104	111	130	137	143
Luxemburg	19	19	21	23	27	28	29
Unkari	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22
Alankomaat	120	117	133	142	167	175	183
Itävalta	82	79	91	96	113	119	125
Puola	240	233	267	283	333	350	367
Portugali	72	0	80	85	100	105	110

Maa / Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 ja eteenpäin
Romania	180	175	200	213	250	263	275
Slovenia	84	82	93	99	117	123	128
Slovakia	84	82	93	99	117	123	128
Suomi	72	70	80	85	100	105	110
Ruotsi	82	79	91	96	113	119	125
Sveitsi	38	37	43	45	53	56	59
Islanti	5	5	5	6	7	7	7
Liechtenstein*	0	0	0	0	0	0	0
Norja	48	47	53	57	67	70	73
YHTEENSÄ	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

* Liechtenstein osallistuu toimintaan suhteutetulla taloudellisella tuella.

LIITE IV

Taulukko, jossa esitetään jäsenvaltioiden pysyvän joukon käyttöön 58 artiklan mukaisen nopean toiminnan reservin kautta asettamat osuudet

Maa	Lukumäärä
Belgia	30
Bulgaria	40
Tšekki	20
Tanska	29
Saksa	225
Viro	18
Kreikka	50
Espanja	111
Ranska	170
Kroatia	65
Italia	125
Kypros	8
Latvia	30
Liettua	39
Luxemburg	8
Unkari	65
Malta	6
Alankomaat	50
Itävalta	34
Puola	100
Portugali	30

Maa	Lukumäärä
Romania	75
Slovenia	35
Slovakia	35
Suomi	30
Ruotsi	34
Sveitsi	16
Islanti	2
Liechtenstein*	0
Norja	20
YHTEENSÄ	1 500

* Liechtenstein osallistuu toimintaan suhteutetulla taloudellisella tuella.

LIITE V

Ryhmien jäseninä lähetettyyn henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovellettavat säännöt voimankäytöstä, myös koulutuksesta, virka-aseiden ja ei-tappavien varusteiden käyttöön antamisesta, niiden hallussapidosta ja käytöstä

1. Voimankäyttöä ja aseiden käyttöä koskevat yleiset periaatteet

Tämän asetuksen soveltamiseksi 'voimankäytöllä' tarkoitetaan ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön turvautumista tehtäviään suorittaessaan tai itsepuolustukseksi voimakeinoin, kuten käsien ja vartalon käyttöön sekä erilaisten välineiden, aseiden, mukaan lukien ampuma-aseet, tai varusteiden käyttöön.

Aseita, ammuksia ja varusteita saa kantaa ja käyttää ainoastaan operaatioiden aikana. Aseiden, ammusten ja varusteiden kantaminen tai käyttö on kiellettyä palvelusajan ulkopuolella.

Edellä olevan 82 artiklan 8 kohdan mukaisesti ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön voimankäytön ja aseiden käytön on oltava isäntjäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista ja tapahduttava isäntjäsenvaltion rajavartioiden läsnä ollessa.

Rajoittamatta isäntjäsenvaltion myöntämää lupaa ja sen kansallisen lainsäädännön sovellettavuutta voimankäyttöön operaatioiden aikana ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön voimankäytössä ja aseiden käytössä on noudatettava alla esitettyjä tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja ennaltavarautumisperiaatteita (nk. perusperiaatteet).

Viraston pääjohtajan ja isäntjäsenvaltion välillä sovitussa operaatiosuunnitelmassa määritetään edellytykset aseiden kantamiselle ja käytölle kansallisen lainsäädännön tai toimintamenettelyjen mukaisesti operaatioiden aikana.

Tarpeellisuusperiaate

Voimankäytön, tapahtuipa se suorassa fyysisessä kontaktissa taikka aseita tai varusteita käyttäen, on oltava poikkeuksellista, ja siihen on turvauduttava vain, kun se on ehdottoman välttämätöntä viraston tehtävien suorittamiseksi tai itsepuolustukseksi. Voimaa saa käyttää vasta viimeisenä keinona sen jälkeen, kun tilannetta on yritetty ratkaista kaikin mahdollisin kohtuullisina pidetyin väkivallattomin keinoin, kuten suostuttelemalla, neuvottelemalla tai sovittelemalla. Voimankäyttö tai pakkokeinojen käyttö ei saa koskaan olla mielivaltaista eikä perustua virka-aseman väärinkäyttöön.

Suhteellisuusperiaate

Jos laillista voimankäyttöä tai ampuma-aseiden käyttöä ei voida välttää, ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on suhteutettava toimintansa tilanteen vakavuuteen ja toiminnan oikeutettuun tavoitteeseen. Operatiivisten toimien aikana suhteellisuusperiaatteen on ohjattava sekä käytettävän voiman laatua (esim. aseiden käytön tarve) että sen määrää. Ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö ei saa käyttää enempää voimaa kuin mikä on ehdottoman välttämätöntä lainvalvonnan oikeutetun tavoitteen saavuttamiseksi. Jos ampuma-asetta käytetään, ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on varmistettava, että tästä käytöstä aiheutuu mahdollisimman vähän ja mahdollisimman lieviä ruumiinvammoja ja että ruumiinvammojen ja vahinkojen määrä minimoidaan. Jos toimenpiteiden tulos ei ole hyväksyttävä, ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö voi luopua toimenpiteestä. Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen edellyttää, että virasto antaa ryhmien jäseninä lähetetyille henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle varusteet ja itsesuojeluvälineet, joita tarvitaan oikeasuhteiseen voimankäyttöön.

Ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön suorittamissa operatiivisissa toimissa on kaikilta osin kunnioitettava ja pyrittävä suojelemaan ihmishenkeä ja ihmisarvoa. Ruumiinvammojen ja vahinkojen riski operaatioiden aikana on minimoitava kaikin mahdollisin keinoin. Tähän velvollisuuteen sisältyy ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön yleinen velvollisuus antaa selkeä varoitus aikeestaan käyttää voimaa, paitsi jos tällaisen varoituksen antaminen saattaisi ryhmien jäsenet aiheettomasti vaaraan, aiheuttaisi muille hengenvaaran tai vakavaa haittaa tai olisi selvästi epätarkoituksenmukainen tai tehoton kyseisessä tilanteessa.

2. Erityiset säännöt, jotka koskevat yleisimmin käytettyjä voimankäyttövälineitä (ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön varusteistoa)

Peruseriaatteiden mukaisesti voimankäyttö on sallittua ainoastaan siinä määrin kuin voimankäyttö on tarpeen lainvalvonnan välittömän tavoitteen saavuttamiseksi ja vasta sen jälkeen, kun

- mahdollisesti väkivaltaista välikohtausta on yritetty ratkaista suostuttelemalla, neuvottelemalla ja sovittelemalla siinä kuitenkin onnistumatta;
- aikeesta käyttää voimaa on annettu varoitus.

Jos voimankäyttöä on lisättävä (esimerkiksi käyttämällä asetta tai toisenlaista asetta), myös tällaisesta voimankäytön lisäämisestä on annettava selkeä varoitus, paitsi jos tällainen varoitus saattaisi ryhmän jäsenet aiheettomasti vaaraan, aiheuttaisi muille hengenvaaran tai vakavaa haittaa tai olisi selvästi epätarkoituksenmukainen tai tehoton kyseisessä tilanteessa.

Ampuma-aseet

Ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö saa käyttää ampuma-aseita ihmisiä vastaan ainoastaan seuraavissa tilanteissa ja vain, jos vähemmän äärimmäiset keinot eivät riitä välttämättömien tavoitteiden saavuttamiseen:

- ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ampuma-aseiden käyttö on viimeinen keino äärimmäisessä hätätilanteessa, erityisesti silloin, jos on olemassa pienikin riski, että sivulliset joutuvat vaaraan;
- ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ampuma-aseiden käyttö on tarpeen heidän itsensä tai muiden puolustamiseksi välittömältä hengenvaaralta tai suojelemiseksi välittömältä vakavalta ruumiinvammalta;
- ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ampuma-aseiden käyttö tapahtuu välittömän hengenvaaran tai vakavan ruumiinvamman estämiseksi;
- ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ampuma-aseiden käyttö tapahtuu todellisen hyökkäyksen torjumiseksi tai sellaisen uhkaavan vaarallisen hyökkäyksen estämiseksi, jonka kohteena on keskeisiä laitoksia, palveluja tai resursseja.

Ennen ampuma-aseiden käyttöä ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on annettava selkeä varoitus aikeestaan käyttää tällaisia ampuma-aseita. Varoitus voidaan antaa suullisesti tai ampumalla varoituslaukauksia.

Ei-tappavat aseet

Pamppu

Hyväksyttyjä pamppuja saa käyttää puolustautumisvälineenä tai tarvittaessa aseena seuraavien perusperiaatteiden mukaisesti:

- jos katsotaan, että vähäisempi voimankäyttö ei selvästikään riitä tavoitteen saavuttamiseksi;
- todellisen tai uhkaavan omaisuuteen kohdistuvan hyökkäyksen torjumiseksi.

Ennen pamppujen käyttöä ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on annettava selkeä varoitus aikeestaan käyttää pamppuja. Pamppuja käyttäessään ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on aina pyrittävä minimoimaan ruumiinvammojen syntymisen riski ja vältettävä päähän osumista.

Kyynelvuotoa aiheuttavat aineet (esim. pippurisumute)

Hyväksyttyjä kyynelvuotoa aiheuttavia aineita saa käyttää puolustautumisvälineenä tai tarvittaessa aseena seuraavien perusperiaatteiden mukaisesti:

- jos katsotaan, että vähäisempi voimankäyttö ei selvästikään riitä tavoitteen saavuttamiseksi;
- todellisen tai uhkaavan hyökkäyksen torjumiseksi.

Muut varusteet

Käsiraudat

Käsiraudoilla voidaan kahlita ainoastaan henkilö, jonka katsotaan olevan vaaraksi itselleen tai muille, turvallisen pidätyksen tai kuljetuksen sekä ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ja muiden ryhmän jäsenten turvallisuuden varmistamiseksi. Käsirautoja saa käyttää vain mahdollisimman lyhyen aikaa ja vain, kun se on ehdottoman välttämätöntä.

3. Käytännön säännöt voimankäytöstä sekä virka-aseiden, ammusten ja varusteiden käytöstä operaatioiden aikana

Yleiset käytännön säännöt voimankäytöstä sekä aseiden
ja muiden varusteiden käytöstä operaatioiden aikana

Edellä olevan 82 artiklan 8 kohdan mukaisesti ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö käyttää toimeenpanovaltuuksiaan, voimankäyttö mukaan lukien, isäntäjäsenvaltion komennossa ja saa käyttää voimaa, myös aseita, ammuksia ja varusteita, vain isäntäjäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa ja vasta saatuaan siihen luvan isäntäjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta. Isäntäjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin viraston suostumuksella sallia ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön voimankäytön, vaikka isäntäjäsenvaltion rajavartijoita ei olisi läsnä.

Isäntäjäsenvaltio voi kieltää tiettyjen virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantamisen 82 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Rajoittamatta isäntäjäsenvaltion myöntämää lupaa ja sen kansallisen lainsäädännön sovellettavuutta voimankäyttöön operaatioiden aikana ryhmien jäsenenä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön voimankäytössä ja aseiden käytössä on

- a) noudatettava perusperiaatteita ja 2 osassa tarkoitettuja erityisiä sääntöjä;
- b) kunnioitettava perusoikeuksia, jotka taataan kansainvälisessä ja unionin oikeudessa, erityisesti perusoikeuskirjassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa (Euroopan ihmisoikeussopimus), lainvalvontaviranomaisten voimankäyttöä ja ampuma-aseiden käyttöä koskevissa Yhdistyneiden kansakuntien perusperiaatteissa ja Yhdistyneiden kansakuntien lainvalvontaviranomaisten menettelytapasäännöstyössä;
- c) noudatettava viraston menettelyohjeita.

4. Valvontamekanismi

Virasto tarjoaa seuraavat suojatoimet, jotka liittyvät voimankäyttöön sekä aseiden, ammusten ja varusteiden käyttöön, ja arvioi niitä vuosikertomuksessaan.

Koulutus

Edellä olevan 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjottavan koulutuksen on katettava voimankäytön ennaltaehkäisyyn ja voimankäyttöön liittyvät teoreettiset ja käytännön näkökohdat. Teoreettiseen koulutukseen on sisällyttävä psykologista koulutusta, myös palautumiskyvystä ja paineen alla työskentelystä, sekä tekniikoita, joilla vältetään voimankäyttöä esimerkiksi neuvottelemalla ja sovittelemalla. Teoreettisen koulutuksen jälkeen on järjestettävä pakollinen ja tarkoituksenmukainen teoreettinen ja käytännön koulutus voimankäytöstä ja aseiden, ammusten ja varusteiden käytöstä sekä sovellettavista perusoikeustakeista. Jotta varmistetaan yhteisymmärrys käytännön toimintatavoista, käytännön koulutuksen päätteeksi on järjestettävä lähettämisen aikana suoritettavien toimien kannalta tarkoituksenmukainen simulaatio, johon on kuuluttava myös käytännön simulaatio perusoikeustakeiden täytäntöönpanosta operaatioiden aikana.

Virasto tarjoaa ryhmien jäseninä lähetetylle henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle vuosittain voimankäyttöä koskevaa lisäkoulutusta. Tällainen koulutus järjestetään osana 62 artiklan 2 kohdassa säädettyä koulutusta. Saadakseen luvan kantaa virka-aseita ja käyttää voimaa ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön on täytynyt suorittaa vuosittainen lisäkoulutus hyväksytysti. Vuosittaisen lisäkoulutuksen on katettava ensimmäisessä kohdassa kuvatut teoreettiset ja käytännön näkökohdat. Vuosittaisen lisäkoulutuksen on kestettävä yhteensä ainakin 24 tuntia, josta on teoreettista koulutusta ainakin kahdeksan tuntia ja käytännön koulutusta ainakin 16 tuntia. Käytännön koulutukseen on kuuluttava ainakin kahdeksan tuntia fyysistä koulutusta fyysisten hallintatekniikoiden käytössä ja ainakin kahdeksan tuntia ampuma-aseiden käyttökoulutusta.

Huumaavien aineiden, lääkkeiden ja alkoholin käyttö

Ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö ei saa käyttää alkoholia eikä olla alkoholin vaikutuksen alaisena palveluksessa ollessaan.

Ryhmien jäseninä lähetetyllä henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä ei saa olla hallussaan huumaavia aineita tai lääkkeitä, ellei niitä ole määrätty lääketieteellisistä syistä. Ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön, joka tarvitsee lääkkeitä lääketieteellisistä syistä, on välittömästi ilmoitettava tästä tarpeesta lähimmälle esimiehelleen. Heidän osallistumisensa operatiivisiin toimiin saatetaan arvioida uudestaan ottaen huomioon kyseisen aineen käyttöön liittyvät mahdolliset vaikutukset ja sivuvaikutukset.

Virasto perustaa valvontamekanismin sen varmistamiseksi, että sen ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö ei ole tehtäviään hoitaessaan huumaavien aineiden, lääkkeiden tai alkoholin vaikutuksen alaisena. Mekanismi perustuu ryhmien jäseninä lähetetylle henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle säännöllisesti tehtävään lääketieteelliseen testaukseen, mahdollisen huumaavien aineiden, lääkkeiden tai alkoholin käytön havaitsemiseksi. Testeissä ilmenevästä positiivisesta tuloksesta on viipymättä ilmoitettava pääjohtajalle.

Raportointi

Kaikista erityistapahtumista, joihin on liittynyt voimankäyttöä, on viipymättä ilmoitettava komentoketjun kautta kunkin operaation koordinoitirakenteeseen sekä perusoikeusvastaavalle ja pääjohtajalle. Raportissa on kuvattava yksityiskohtaisesti olosuhteet, jotka johtivat voimankäyttöön.

Yhteistyö- ja tiedotusvelvollisuus

Ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön ja kaikkien muiden operaatioihin osallistuvien henkilöiden on tehtävä yhteistyötä operatiivisen toimen aikana ilmoitettua erityistapahtumaa koskevien tosiseikkojen keräämiseksi.

Valvontamekanismi

Virasto perustaa 55 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valvontamekanismin.

Valitusmekanismi

Kuka tahansa voi tehdä 111 artiklassa säädetyn valitusmekanismin kautta ilmoituksen, jos hän epäilee ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön rikkoneen tämän liitteen mukaisesti sovellettavia sääntöjä voimankäytöstä.

Seuraamukset

Jos virasto toteaa, että sen ryhmien jäsenenä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsen on toiminnassaan rikkonut tämän asetuksen mukaisesti sovellettavia sääntöjä, mukaan lukien perusoikeuskirjassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa (Euroopan ihmisoikeussopimus) ja kansainvälisessä oikeudessa taattuja perusoikeuksia, pääjohtaja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, joihin saattaa sisältyä asianomaisen henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenen kutsuminen välittömästi takaisin operatiivisesta toimesta, sekä mahdolliset henkilöstösääntöjen mukaiset kurinpitoseuraamukset, mukaan lukien henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön jäsenen erottaminen virastosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 85 artiklan soveltamista.

Perusoikeusvastaavan rooli

Perusoikeusvastaava tarkistaa perehdyttämis- ja täydennyskoulutuksen sisällön kiinnittäen erityistä huomiota perusoikeusnäkökohtiin ja siihen, miten perusoikeuksia voidaan suojata tilanteissa, joissa voimankäyttö on tarpeen, ja antaa niistä palautetta sekä varmistaa, että niissä käsitellään asianmukaisia ennaltaehkäiseviä tekniikoita.

Perusoikeusvastaava raportoi perusoikeuksien kunnioittamisesta isäntäjäsenvaltion tai isäntänä toimivan kolmannen maan lainvalvontakäytäntöjen yhteydessä. Raportti toimitetaan pääjohtajalle, ja se otetaan huomioon operaatiosuunnitelmaa laadittaessa.

Perusoikeusvastaava huolehtii siitä, että erityistapahtumat, joihin liittyy voimankäyttöä sekä aseiden, ammusten ja varusteiden käyttöä, tutkitaan perusteellisesti ja niistä raportoidaan viipymättä pääjohtajalle. Tällaisten tutkimusten tulokset toimitetaan neuvoo-antavalle ryhmälle.

Perusoikeusvastaava seuraa säännöllisesti kaikkia voimankäyttöön sekä aseiden, ammusten ja varusteiden käyttöön liittyviä toimia, ja kaikista erityistapahtumista raportoidaan perusoikeusvastaavan kertomuksissa sekä viraston vuosikertomuksessa.

5. Virka-aseiden käyttöön antaminen

Aseiden salliminen

Ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön käyttöön tulevien virka-aseiden, ammusten ja muiden varusteiden määrittelemiseksi tarkasti virasto laatii kattavan luettelon tavaroista, jotka kuuluvat jokaisen henkilökohtaiseen varusteistoon.

Henkilökohtaista varusteistoa käyttävät kaikki ryhmien jäseninä lähetetty henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö. Virasto voi lisäksi täydentää henkilökohtaista varusteistoa ylimääräisillä aseilla, ammuksilla tai muilla varusteilla, joita tarvitaan erityistehtävien suorittamiseen yhtä tai kahta eri tyyppiä olevissa ryhmissä.

Virasto huolehtii siitä, että kaikki ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön käyttöön annetut aseet, mukaan lukien ampuma-aseet, ammukset ja varusteet ovat yhteensopivia kaikkien tarvittavien teknisten standardien kanssa.

Aseet, ammukset ja varusteet, joiden käyttöön on lupa, on luetteloitava operaatiosuunnitelmassa niiden isäntäjäsenvaltion vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat hyväksyttyjä ja kiellettyjä aseita.

Palvelusaikaa koskevat ohjeet

Aseita, ammuksia ja varusteita saa kantaa operaatioiden aikana, mutta niitä saa käyttää vasta viimeisenä keinona. Aseiden, ammusten ja varusteiden kantaminen tai käyttö ei ole sallittua palvelusajan ulkopuolella. Virasto vahvistaa erityiset säännöt ja toimenpiteet, joilla helpotetaan ryhmien jäseninä lähetetyn henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön aseiden, ammusten ja muiden varusteiden turvallista säilyttämistä 55 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti henkilöstön palvelusajan ulkopuolella.

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä aset
1 artiklan ensimmäinen virke	--	1 artiklan ensimmäinen alakohta
1 artiklan toinen virke	--	1 artiklan toinen alakohta
2 artiklan 1 kohta	--	2 artiklan 1 kohta
--	--	2 artiklan 2, 4, 5, 6, 9, 15, 16, 17, 18, 29 ja 30 kohta
2 artiklan 2 kohta	--	2 artiklan 3 kohta
--	3 artiklan b, c, d, f ja g alakohta	2 artiklan 7, 8, 10, 11 ja 13 kohta
2 artiklan 16 kohta	3 artiklan e alakohta	2 artiklan 12 kohta
--	3 artiklan i alakohta	2 artiklan 14 kohta
2 artiklan 9 kohta		2 artiklan 19 kohta
2 artiklan 5–7 kohta	--	2 artiklan 20–22 kohta
2 artiklan 10–15 kohta		2 artiklan 23–28 kohta
4 artiklan a–d alakohta	--	3 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
4 artiklan e alakohta	--	3 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta
4 artiklan f–k alakohta	--	3 artiklan 1 kohdan g–l alakohta
--	--	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohta	--	4 artikla
6 artikla	--	5 artikla
7 artikla	--	6 artikla

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
5 artiklan 1 kohta	--	7 artiklan 1 kohta
--		7 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 ja 3 kohta	--	7 artiklan 3 ja 4 kohta
8 artiklan 2 kohta	--	7 artiklan 5 kohta
--	--	8 artiklan 1–4 kohta
3 artiklan 2 kohta	--	8 artiklan 5 kohta
3 artiklan 3 kohta	--	8 artiklan 6 kohta
--	--	8 artiklan 7 ja 8 kohta
--	--	9 artikla
8 artiklan 1 kohdan a alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan a alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artiklan 1 kohdan b alakohta		10 artiklan 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 1 kohdan c alakohta		10 artiklan 1 kohdan d alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan e alakohta
8 artiklan 1 kohdan s alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan f alakohta
8 artiklan 1 kohdan d alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan g alakohta
8 artiklan 1 kohdan e alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan h alakohta
8 artiklan 1 kohdan f alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan i alakohta
8 artiklan 1 kohdan g alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan j alakohta
8 artiklan 1 kohdan h alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan k alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan l alakohta
8 artiklan 1 kohdan i alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan m alakohta
8 artiklan 1 kohdan l alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan n alakohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä aset
8 artiklan 1 kohdan n alakohta		10 artiklan 1 kohdan o alakohta
8 artiklan 1 kohdan o alakohta		10 artiklan 1 kohdan p alakohta
8 artiklan 1 kohdan m alakohta		10 artiklan 1 kohdan q alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan r ja s alakohta
8 artiklan 1 kohdan t alakohta		10 artiklan 1 kohdan t alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan u alakohta
8 artiklan 1 kohdan u alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan v alakohta
8 artiklan 1 kohdan p alakohta		10 artiklan 1 kohdan w alakohta
8 artiklan 1 kohdan q alakohta		10 artiklan 1 kohdan x alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan y alakohta
8 artiklan 1 kohdan j alakohta		10 artiklan 1 kohdan z alakohta
--	6 artiklan 1 kohdan a alakohta	10 artiklan 1 kohdan aa alakohta
8 artiklan 1 kohdan r alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan ab alakohta
8 artiklan 1 kohdan s alakohta	--	10 artiklan 1 kohdan ac alakohta
--	--	10 artiklan 1 kohdan ad–ag alakohta
8 artiklan 3 kohta	--	10 artiklan 2 kohta
9 artikla	--	11 artikla
10 artikla	--	12 artiklan 1 kohta
--	--	12 artiklan 2 ja 3 kohta
23 artikla	--	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
--	--	13 artiklan 1 kohdan toinen virke

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
--	--	13 artiklan 2 ja 3 kohta
--	7 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
--	7 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta
44 artiklan 1 kohta	--	15 artiklan 1 ja 2 kohta
--	--	15 artiklan 3 kohta
--	--	16 artikla
--	--	17 artikla
--	1 artikla	18 artikla
--	2 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 kohta
--	2 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta
--	4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
--	4 artiklan 1 kohdan d alakohta	20 artiklan 1 kohdan c alakohta
--	--	20 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohta
--	4 artiklan 2 ja 3 kohta	20 artiklan 2 ja 3 kohta
--	5 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	21 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 3 kohdan a–h alakohta
--	--	21 artiklan 3 kohdan i ja j alakohta
--	17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	21 artiklan 4, 5 ja 6 kohta
--	5 artiklan 4 kohta	21 artiklan 7 kohta
--	21 artikla	22 artikla
--	22 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetus
--	--	23 artiklan 2 ja 3 kohta
--	8 artiklan 1 ja 2 kohta	24 artiklan 1 kohta
--	--	24 artiklan 2 kohta
--	--	24 artiklan 3 kohta
--	9 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
--	9 artiklan 2 kohdan a–e alakohta	25 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
--	--	25 artiklan 2 kohdan f alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan f alakohta	25 artiklan 2 kohdan g alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan g alakohta	25 artiklan 2 kohdan h alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan h alakohta	25 artiklan 2 kohdan i alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan i alakohta	25 artiklan 2 kohdan j alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan j alakohta	25 artiklan 2 kohdan k alakohta
--	9 artiklan 2 kohdan k alakohta	25 artiklan 2 kohdan l alakohta
--	9 artiklan 4 kohta	25 artiklan 3 kohta
--	9 artiklan 5 kohdan a alakohdan toinen virke	25 artiklan 4 kohta
--	9 artiklan 10 kohta	25 artiklan 5 kohta
--	10 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta
--	10 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	26 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
--	10 artiklan 2 kohdan d alakohta	26 artiklan 2 kohdan c alakohta
--	10 artiklan 2 kohdan e alakohta	26 artiklan 2 kohdan d alakohta
--	--	26 artiklan 2 kohdan e alakohta
--	10 artiklan 2 kohdan f alakohta	26 artiklan 2 kohdan f alakohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
--	10 artiklan 3 kohdan a alakohta	26 artiklan 3 kohdan a alakohta
--	--	26 artiklan 3 kohdan b alakohta
--	10 artiklan 3 kohdan c alakohta	26 artiklan 3 kohdan c alakohta
--	10 artiklan 5 kohta	26 artiklan 4 kohta
--	10 artiklan 6 kohta	26 artiklan 5 kohta
--	10 artiklan 4 kohta	26 artiklan 6 kohta
--	--	27 artikla
--	12 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
--	12 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	28 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
--	--	28 artiklan 2 kohdan d alakohta
--	12 artiklan 2 kohdan d alakohta	28 artiklan 2 kohdan e alakohta
--	12 artiklan 2 kohdan e alakohta	28 artiklan 2 kohdan f alakohta
--	--	28 artiklan 2 kohdan g, h ja i alakohta
--	12 artiklan 4 ja 5 kohta	28 artiklan 3 ja 4 kohta
11 artikla	--	29 artiklan 1, 2, 3 ja 5–8 kohta
--	--	29 artiklan 4 kohta
--	14 artikla	30 artikla
12 artikla		31 artiklan 1, 2 ja 4–7 kohta sekä 31 artiklan 3 kohdan a–e ja g–j alakohta
--	--	31 artiklan 3 kohdan f ja k alakohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
13 artikla	--	32 artiklan 1–8, 10 ja 11 kohta
--	--	32 artiklan 9 kohta
--	--	33 artikla
--	15 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
--	--	34 artiklan 2 kohta
--	--	34 artiklan 3 kohta
--	15 artiklan 2 kohta	34 artiklan 4 kohta
--	15 artiklan 3 kohta	34 artiklan 5 kohta
--	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	35 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta sekä 2 ja 3 kohta
--	--	35 artiklan 1 kohdan d kohta
--	16 artiklan 5 kohta	35 artiklan 4 kohta
14 artikla	--	36 artiklan 1, 3 ja 4 kohta sekä 2 kohdan a–e alakohta
--	16 artiklan 4 kohdan a alakohta	36 artiklan 2 kohdan f alakohta
15 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	--	37 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
15 artiklan 5 kohta	--	37 artiklan 4 kohta
16 artikla	--	38 artiklan 1, 2 ja 4 kohta sekä 38 artiklan 3 kohdan a–k ja m–o alakohta
--	--	38 artiklan 3 kohdan l alakohta ja 38 artiklan 5 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
17 artikla	--	39 artiklan 1, 2, 3, 5, 7–10 ja 13–15 alakohta
--	--	39 artiklan 4, 6, 11 ja 12 kohta
18 artikla	--	40 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta sekä 40 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohta
--	--	40 artiklan 4 kohdan d alakohta
15 artiklan 4 kohta	--	41 artiklan 1 kohta
--	--	41 artiklan 2 kohta
19 artikla	--	42 artikla
21 artikla	--	43 artiklan 1–5 kohta
--	--	43 artiklan 6 kohta
22 artikla	--	44 artikla
24 artiklan 1 kohdan a–e alakohta ja 24 artiklan 2 kohta	--	45 artiklan 1 kohta
--	--	45 artiklan 2 kohta
25 artikla	--	46 artiklan 1–4 ja 7 kohta
--	--	46 artiklan 5 ja 6 kohta
26 artikla	--	47 artikla
27 artiklan 1 kohdan a alakohta		48 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
27 artiklan 1 kohdan c alakohta	--	48 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohta
--	--	48 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta
27 artiklan 1 kohdan b alakohta	--	48 artiklan 1 kohdan b alakohta
--	--	48 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
27 artiklan 1 kohdan d alakohta	--	48 artiklan 1 kohdan e alakohta
27 artiklan 1 kohdan e alakohta	--	48 artiklan 1 kohdan f alakohta
27 artiklan 2 kohta	--	48 artiklan 2 kohdan a–d alakohta
--	--	48 artiklan 2 kohdan e alakohta
27 artiklan 3 kohta	--	48 artiklan 3 kohta
--	--	49 artikla
28 artikla	--	50 artikla
29 artikla	--	51 artikla
--	--	52 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta	--	52 artiklan 2 kohta
33 artikla	--	53 artikla
--	--	54 artikla
--	--	55 artikla
--	--	56 artikla
--	--	57 artikla
--	--	58 artikla
--	--	59 artikla
--	--	60 artikla
--	--	61 artikla
36 artiklan 1 kohta	--	62 artiklan 1 kohta
--	--	62 artiklan 2 ja 3 kohta
36 artiklan 2 kohta	--	62 artiklan 4 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
36 artiklan 4–8 kohta	--	62 artiklan 5–9 kohta
--	--	62 artiklan 10 kohta
38 artiklan 1 kohta	--	63 artiklan 1 kohta
--	--	63 artiklan 2 kohta
38 artiklan 2–5 kohta	--	63 artiklan 3–6 kohta
39 artiklan 1–12 kohta ja 14–16 kohta	--	64 artikla
	--	65 artiklan 1 ja 2 kohta
20 artiklan 12 kohta, 39 artiklan 13 kohta	--	65 artiklan 3 kohta
--	--	65 artiklan 4 kohta
37 artikla	--	66 artiklan 1–4 kohta
--	--	66 artiklan 5 kohta
--	--	67 artikla
52 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	68 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan a–g alakohta
--	--	68 artiklan 1 kohdan i ja j alakohta
--	--	68 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a–d alakohta
--	18 artiklan 3 kohta	68 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan e alakohta
52 artiklan 2 kohta	18 artiklan 5 kohta	68 artiklan 2 kohta
52 artiklan 4 kohta	18 artiklan 5 kohta	68 artiklan 3 kohta
52 artiklan 3 kohta	--	68 artiklan 4 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
52 artiklan 4 kohta	18 artiklan 6 kohta	68 artiklan 5 kohta
--	18 artiklan 4 kohta	68 artiklan 6 kohta
53 artikla	--	69 artikla
51 artiklan 1 kohta	--	70 artiklan 1 kohta
--	19 artikla	70 artiklan 2–6 kohta
51 artiklan 2 ja 3 kohta	--	70 artiklan 7 ja 8 kohta
54 artiklan 1 ja 2 kohta	--	71 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
--	--	71 artiklan 4 kohta
--	20 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta
--	--	72 artiklan 2 kohta
--	20 artiklan 3 kohta	72 artiklan 3 kohta
54 artiklan 2 kohta	--	73 artiklan 1 ja 2 kohta
54 artiklan 4 kohta	--	73 artiklan 3 ja 4 kohta
54 artiklan 8 kohta	--	73 artiklan 5 kohta
54 artiklan 9 kohta	--	73 artiklan 6 kohta
54 artiklan 11 kohta	--	73 artiklan 7 ja 8 kohta
54 artiklan 3 kohta	--	74 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
--	--	74 artiklan 4, 5 ja 6 kohta
--	20 artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 ja 2 kohta
--	20 artiklan 7 kohta	75 artiklan 3 kohta
54 artiklan 5 kohta	--	76 artiklan 1 kohta
--	--	76 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
55 artiklan 4 kohta	--	76 artiklan 5 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä aset
55 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	--	77 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
--	--	77 artiklan 4 kohta
52 artiklan 5 kohta	--	78 artiklan 1 kohta
54 artiklan 7 kohta	--	78 artiklan 2 kohta
--	--	78 artiklan 3 kohta
--	--	79 artikla
34 artikla	--	80 artikla
35 artikla	--	81 artikla
40 artikla	--	82 artiklan 1, 3, 4 ja 6–11 kohta
--	--	82 artiklan 2 ja 5 kohta
41 artikla	--	83 artikla
42 artikla	--	84 artikla
43 artikla	--	85 artikla
45 artiklan 1 ja 2 kohta	--	86 artiklan 1 ja 2 kohta
--	--	86 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
46 artiklan 1 kohta	--	87 artiklan 1 kohdan a, b, c, e, f ja h alakohta
--	--	87 artiklan 1 kohdan d ja g alakohta
46 artiklan 3 ja 4 kohta	--	87 artiklan 2 ja 3 kohta
--	--	88 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä aset
47 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta	--	88 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja c alakohta
--	--	88 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta
47 artiklan 2 kohta	--	88 artiklan 2 kohdan a ja c alakohta
--	--	88 artiklan 2 kohdan b alakohta
--	13 artikla	89 artiklan 1 ja 2 kohta
--	--	89 artiklan 3 kohta
--	20 artiklan 4 ja 5 kohta	89 artiklan 4 ja 5 kohta
--	--	89 artiklan 6 kohta
--	--	90 artikla
--	--	91 artikla
50 artikla	--	92 artikla
56 artikla	--	93 artikla
57 artikla	--	94 artikla
58 artikla	--	95 artiklan 1, 4, 5 ja 6 kohta
--	--	95 artiklan 2 ja 3 kohta
59 artikla	--	96 artikla
60 artikla	--	97 artikla
--	--	98 artikla
61 artikla	--	99 artikla
62 artiklan 1 ja 3–8 kohta	--	100 artiklan 1 ja 3–8 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–g ja i–z alakohta	--	100 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, d, f–z ja ab alakohta
--	--	100 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, e, aa, ac, ad ja ae alakohta
62 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	--	100 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
63 artikla	--	101 artikla
64 artikla	--	102 artikla
65 artikla	--	103 artikla
66 artikla	--	104 artiklan 1–5 ja 7–9 kohta
--	--	104 artiklan 6 kohta
67 artikla	--	105 artikla
68 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 3 kohdan a–j ja l–r alakohta	--	106 artiklan 1, 2, 5 ja 6 kohta sekä 106 artiklan 4 kohdan a–l, n, o, r, s ja t alakohta
--	--	106 artiklan 3 kohta
--	--	106 artiklan 4 kohdan m, p ja q alakohta
69 artikla	--	107 artiklan 1–7 kohta
--	--	107 artiklan 8 kohta
70 artikla	--	108 artikla
71 artikla	--	109 artiklan 1, 4 ja 7 kohta
--	--	109 artiklan 2, 3, 5 ja 6 kohta

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
--	--	110 artikla
72 artikla	--	111 artikla
--	--	112 artikla
73 artikla	--	113 artikla
74 artikla	--	114 artikla
75 artikla	--	115 artiklan 1–14 kohta
--	--	115 artiklan 15 kohta
76 artikla	--	116 artikla
77 artikla	--	117 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta
--	--	117 artiklan 4 kohta
78 artikla	--	118 artikla
--	--	119 artikla
79 artikla	--	120 artikla
81 artiklan 1 kohta	--	121 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohta ja 121 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
--	--	121 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f ja g alakohta
--	--	121 artiklan 2 ja 3 kohta
81 artiklan 2 kohta	--	121 artiklan 4 kohta
--	22 artiklan 2 kohta	121 artiklan 5 kohta
--	22 artiklan 3 ja 4 kohta	121 artiklan 6 kohta
--	--	122 artikla

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä asetetus
82 artikla	--	123 artikla
83 artikla	--	124 artikla
2 artiklan 3 ja 4 kohta	--	--
8 artiklan 1 kohdan k alakohta	--	--
8 artiklan 1 kohdan t ja u alakohta	--	--
20 artiklan 3–11 kohta	--	--
27 artiklan 1 kohdan c alakohta	--	--
27 artiklan 4 kohta	--	--
30 artikla	--	--
31 artikla	--	--
32 artiklan 1 kohta	--	--
36 artiklan 3 kohta	--	--
44 artiklan 2 kohta	--	--
45 artiklan 3 ja 4 kohta	--	--
46 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	--	--
47 artiklan 3 kohta		
48 artikla	--	--
49 artikla	--	--
62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta	--	--
--	2 artiklan 4 kohta	--
--	3 artiklan a alakohta	--
--	3 artiklan h alakohta	--

Asetus (EU) 2016/1624	Asetus (EU) N:o 1052/2013	Tämä aset
--	4 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohta	--
--	4 artiklan 4 kohta	--
--	6 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohta	--
--	6 artiklan 2 kohta	--
--	7 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	--
--	9 artiklan 2 kohdan k alakohta	--
--	9 artiklan 5 kohdan b alakohta	--
--	9 artiklan 6 kohta	--
--	9 artiklan 7 kohta	--
--	9 artiklan 8 kohta	--
--	9 artiklan 9 kohta	--
--	9 artiklan 10 kohta	--
--	10 artiklan 2 kohdan c ja f alakohta	--
--	10 artiklan 7 kohta	--
--	11 artikla	--
--	12 artiklan 3 kohta	--
--	16 artiklan 4 kohta	--
--	20 artiklan 2 kohta	--
--	20 artiklan 6 kohta	--
--	20 artiklan 8 kohta	--
--	20 artiklan 9 kohta	--
--	23 artikla	--
--	24 artikla	--